

Europeiska unionens officiella tidning

L 157

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

27 maj 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal 1

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 565/2014/EU av den 15 maj 2014 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatians, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut 895/2006/EG och 582/2008/EG 23

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

2014/300/EU:

- ★ Rådets beslut av den 15 juli 2013 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska socialistiska republiken Sri Lankas regering om vissa luftfartsaspekter 31

2014/301/EU:

- ★ Rådets beslut av den 19 maj 2014 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor 33

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 566/2014 av den 26 maj 2014 om ändring av förordning (EG) nr 617/2007 vad gäller tillämpningen av övergångsperioden mellan tionde EUF och elfte EUF fram till dess att det interna avtalet för elfte EUF träder i kraft 35
- ★ Rådets förordning (EU) nr 567/2014 av den 26 maj 2014 om ändring av förordning (EG) nr 215/2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden vad gäller tillämpningen av övergångsperioden mellan tionde Europeiska utvecklingsfonden och elfte Europeiska utvecklingsfonden fram till ikraftträdandet av det interna avtalet för elfte Europeiska utvecklingsfonden 52
- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 568/2014 av den 18 februari 2014 om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 vad gäller bedömning och fortlöpande kontroll av byggprodukters prestanda 76
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 569/2014 av den 23 maj 2014 om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av triklorisocyanursyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn avseende en ny exportör i enlighet med artikel 11.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 80
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 570/2014 av den 26 maj 2014 om avslutande av det partiella återupptagandet av antidumpningsundersökningen beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia 85
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 571/2014 av den 26 maj 2014 om godkännande av det verksamma ämnet ipkonazol i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 96
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 572/2014 av den 26 maj 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 101

Rättelser

- ★ Rättelse till Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1364/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel och icke-ekologiskt förökningsmaterial för musslor vid ekologiskt vattenbruk (EUT L 343, 19.12.2013) 103

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/66/EU

av den 15 maj 2014

om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med tanke på det stegvisa upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska det enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fattas beslut om åtgärder på området invandring som är rättvisa för medborgare i tredjeländer.
- (2) I EUF-fördraget anges att unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna och en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna. Enligt fördraget ska Europaparlamentet och rådet för detta ändamål bl.a. besluta om åtgärder i fråga om villkoren för inresa och vistelse, normerna för medlemsstaternas utfärdande av visering för längre vistelse och uppehållstillstånd samt fastställandet av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.
- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* anges som mål att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation och att den ska minska företagens administrativa börda och uppnå en bättre matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft. Åtgärder för att göra det lättare för chefer, specialister och praktikanter från tredjeländer att resa in till unionen i samband med företagsinterna förflyttningar av personal bör ses i detta större sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

- (4) I Stockholmsprogrammet, som Europeiska rådet antog den 11 december 2009, konstateras det att arbetskraftsinvandring kan bidra till ökad konkurrenskraft och ekonomisk vitalitet och att en flexibel invandringspolitik kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på längre sikt mot bakgrund av de betydande demografiska utmaningar som unionen kommer att stå inför i framtiden, med en ökad efterfrågan på arbetskraft som följd. Stockholmsprogrammet uppmanar kommissionen och rådet att fortsätta genomföra den strategiska plan för laglig migration som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2005.
- (5) Till följd av näringslivets globalisering, den ökande handeln och de multinationella företagens tillväxt och utbredning har antalet tillfälliga förflyttningar av chefer, specialister och praktikanter vid filialer och dotterföretag till multinationella företag till andra enheter i företagen ökat under de senaste åren.
- (6) Sådana företagsinterna förflyttningar av nyckelpersonal ger värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och leder till innovationer i och förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa, vilket förstärker den kunskapsbaserade ekonomin i unionen och främjar investeringsflödena inom denna. Företagsinterna förflyttningar av personal från tredjeländer till unionen kan också leda till att företagsinterna förflyttningar från unionen till tredjeländer underlättas och ge unionen en starkare ställning i dess förbindelser med de internationella parterna. Genom att underlätta företagsinterna förflyttningar gör man det möjligt för multinationella företag att använda sin personal på bästa möjliga sätt.
- (7) De regler som fastställs i detta direktiv kan även vara till fördel för migranternas ursprungsländer, eftersom den tillfälliga migrationen, enligt de väl inarbetade reglerna, kan befrämja förflyttning av färdigheter, kunskaper, teknik och know-how.
- (8) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare vad beträffar tillträde till medlemsstaternas arbetsmarknader, såsom denna princip kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna.
- (9) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra tillstånd än tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning för alla anställningsändamål om en tredjelandssmedborgare inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (10) Detta direktiv bör fastställa ett transparent, förenklat inreseförfarande för personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar, grundat på gemensamma definitioner och harmoniserade villkor.
- (11) Medlemsstaterna bör se till att lämpliga kontroller och effektiva inspektioner utförs så att detta direktiv genomförs korrekt. Det faktum att ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har utfärdats bör inte påverka eller hindra medlemsstaterna från att under den företagsinterna förflyttningen tillämpa sin arbetsrätt i syfte att, i enlighet med unionsrätten, kontrollera att arbetsvillkoren i artikel 18.1 följs.
- (12) Möjligheten för en medlemsstat att med stöd av nationell rätt införa sanktioner gentemot en i ett tredjeland etablerad arbetsgivare för en person som är föremål för företagsintern förflyttning bör förbli opåverkad.
- (13) I detta direktiv bör begreppet personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar omfatta chefer, specialister samt praktikanter. Direktivets definitioner av dessa kategorier bör bygga på särskilda åtaganden från unionens sida inom ramen för allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) och bilaterala handelsavtal. Eftersom dessa åtaganden inom ramen för Gats inte täcker villkor för inresa, vistelse och arbete bör detta direktiv utgöra ett komplement till dessa åtaganden och göra det enklare att tillämpa dem. Tillämpningsområdet för de företagsinterna förflyttningar som omfattas av direktivet bör emellertid vara vidare än tillämpningsområdet för handelsåtagandena, eftersom förflyttningarna inte nödvändigtvis äger rum inom tjänstesektorn och med hänsyn till att de kan ha sitt ursprung i ett tredjeland som inte är part i ett handelsavtal.
- (14) För att bedöma kvalifikationerna hos personer som är föremål för företagsintern förflyttning bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, använda den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande för att bedöma kvalifikationerna på ett jämförbart och insynsvänligt sätt. Nationella samordningspunkter för den europeiska referensramen för kvalifikationer kan tillhandahålla information och vägledning om hur de nationella kvalifikationsnivåerna förhåller sig till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

- (15) Personer som är föremål för företagsintern förflyttningar bör åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som utstationerade arbetstagare vars arbetsgivare är etablerade inom unionens territorium, såsom dessa villkor fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör kräva att personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska åtnjuta likabehandling med medborgare i värdmedlemsstaten som innehar en jämförbar befattning när det gäller den ersättning som betalas under hela förflyttningen. Varje medlemsstat bör ansvara för att kontrollera den ersättning som den person som är föremål för företagsintern förflyttning får under sin vistelse på dess territorium. Detta syftar till att skydda arbetstagarna och trygga sund konkurrens mellan företag som är etablerade i en medlemsstat och företag som är etablerade i ett tredjeland, eftersom det gör det möjligt att se till att de senare inte kommer att kunna dra nytta av mindre stränga arbetsnormer för att skaffa sig konkurrensfördelar.
- (16) I syfte att säkerställa att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har kompetens som är specifik för värdföretaget bör personen i fråga ha varit anställd inom samma koncern under en period av minst 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före förflyttningen när det gäller chefer och specialister och minst 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter.
- (17) Eftersom företagsintern förflyttningar utgör tillfällig migration bör maximiperioden för en förflyttning till unionen, inklusive rörlighet mellan medlemsstaterna, inte överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter; efter denna period bör de lämna territoriet för ett tredjeland om de inte erhåller uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Den maximala tidsperioden för förflyttningen bör omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning. En senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.
- (18) För att säkerställa att företagsintern förflyttningar är tillfälliga och förhindra missbruk bör medlemsstaterna kunna kräva att en viss tid förflyter mellan den tidpunkt då den maximala tidsperioden för en förflyttning löper ut och nästa ansökan rörande samma tredjelandsmedborgare i samma medlemsstat i enlighet med detta direktiv.
- (19) Eftersom företagsintern förflyttning utgör tillfällig utsändning, bör den sökande som en del av anställningsavtalet eller uppdragsskrivelsen tillhandahålla bevis för att tredjelandsmedborgaren när dennes uppdrag slutförts kommer att kunna förflyttas till en enhet som tillhör samma koncern vilken är belägen i ett tredjeland. Sökanden bör även tillhandahålla bevis för att chefen eller specialisten från ett tredjeland har de yrkeskvalifikationer och den lämpliga yrkeserfarenhet som krävs hos det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas.
- (20) Tredjelandsmedborgare som ansöker om tillträde som praktikanter bör tillhandahålla bevis på att de har en universitetsexamen. De bör dessutom på begäran lägga fram ett praktikantavtal med en redovisning av praktikantprogrammet omfattande uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanterna kommer att handledas, så att det framgår att de kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.
- (21) Om det inte strider mot principen om företräde för unionsmedborgare, såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, bör det inte krävas någon arbetsmarknadsprövning.
- (22) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽²⁾. Ett sådant erkännande bör inte påverka de begränsningar av tillträdet till reglerade yrken som härrör från reservationer angående unionens eller unionens och dess medlemsstaters befintliga åtaganden i fråga om reglerade yrken inom ramen för handelsavtal. Det här direktivet bör inte under några omständigheter föreskriva en mer förmånlig behandling för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, jämfört med unionsmedborgare och medborgare i de stater som är parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vad gäller tillträde till reglerade yrken i en medlemsstat.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget fastställa inresekvoter.
- (24) I syfte att bekämpa eventuellt missbruk av detta direktiv bör medlemsstaterna kunna vägra att utfärda, återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, om värdföretaget huvudsakligen inrättats för att underlätta inresa genom företagsintern förflyttning och/eller inte bedriver faktisk verksamhet.
- (25) Syftet med detta direktiv är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning (nedan kallad *rörlighet inom EU*) samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. För detta ändamål inrättas det genom direktivet ett särskilt system för rörlighet inom EU, varigenom innehavaren av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdat av en medlemsstat tillåts resa in, vistas och arbeta i en eller flera medlemsstater i enlighet med bestämmelserna om rörlighet för kortare och längre vistelse i detta direktiv. Rörlighet för kortare vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på upp till 90 dagar per medlemsstat. Rörlighet för längre vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på mer än 90 dagar per medlemsstat. För att förhindra att åtskillnaden mellan rörlighet för kortare och längre vistelse kringgås, bör rörlighet för kortare vistelse med avseende på en viss medlemsstat begränsas till högst 90 dagar under en period av 180 dagar, och det bör inte vara möjligt att samtidigt lämna en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse och en ansökan om rörlighet för längre vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, kan den andra medlemsstaten begära att ansökan lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.
- (26) Samtidigt som det särskilda system för rörlighet som inrättas genom detta direktiv bör fastställa fristående regler om inresa och vistelse i syfte att arbeta som företagsinternt förflyttad person i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för personen som är föremål för företagsintern förflyttning, gäller alltså alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket.
- (27) Om en förflyttning gäller värdenheter i mer än en medlemsstat bör de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, i tillämpliga fall, förses med relevanta uppgifter i syfte att underlätta kontroller.
- (28) I de fall en person som är föremål för företagsintern förflyttning har utövat sin rätt till rörlighet bör den andra medlemsstaten, på vissa villkor, kunna vidta åtgärder för att tillse att den verksamhet som personer som är föremål för företagsintern förflyttning bedriver inte strider mot bestämmelserna i detta direktiv.
- (29) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, såsom finansiella sanktioner, för underlåtenhet att följa bestämmelserna i det här direktivet. Dessa sanktioner skulle till exempel kunna bestå av åtgärder i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG⁽¹⁾. Dessa sanktioner kan åläggas det värdföretag som är etablerat i den berörda medlemsstaten.
- (30) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande som leder till ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd (nedan kallat *det kombinerade tillståndet*) bör bidra till att förenkla de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna.
- (31) Det bör vara möjligt att inrätta ett förenklat förfarande för enheter eller koncerner som godkänts för detta. Godkännande bör utvärderas regelbundet.
- (32) När en medlemsstat har beslutat att bevilja inresa för en tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i detta direktiv bör denne erhålla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, som på vissa villkor gör det möjligt för honom eller henne att utföra sitt uppdrag vid flera enheter som tillhör samma transnationella företag, även enheter belägna i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) När en visering behövs och tredjelandets medborgaren uppfyller kriterierna för att få ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdad, bör medlemsstaten ge tredjelandets medborgaren all hjälp han eller hon behöver för att erhålla den visering som krävs och säkerställa att de behöriga myndigheterna effektivt samarbetar i detta syfte.
- (34) Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och personen som är föremål för företagsintern förflyttning inom ramen för rörlighet inom EU passerar en yttre gräns i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾, bör denna medlemsstat ha rätt att kräva bevis på att personen i fråga flyttar till dess territorium med anledning av en företagsintern förflyttning. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EG) nr 562/2006 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som är registrerade i syfte att neka inresa eller vistelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ⁽²⁾.
- (35) Medlemsstaterna bör kunna ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽³⁾ och punkt a.16 i dess bilaga för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet under den företagsinterna förflyttningen. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att lämna sådana ytterligare uppgifter och det bör inte utgöra ytterligare ett krav som äventyrar det kombinerade tillståndet och det enda ansökningsförfarandet.
- (36) Detta direktiv bör inte hindra personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat, i enlighet med de bestämmelser som tillämpas i den medlemsstaten för sådan verksamhet.
- (37) Det här direktivet påverkar inte villkoren för tillhandahållande av tjänster inom ramen för artikel 56 i EUF-fördraget. Det här direktivet påverkar i synnerhet inte de arbets- och anställningsvillkor som i enlighet med direktiv 96/71/EG gäller för arbetstagare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag för att tillhandahålla tjänster på en annan medlemsstats territorium. Det här direktivet bör inte tillämpas på tredjelandets medborgare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag inom ramen för tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 96/71/EG. Tredjelandets medborgare som innehar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kan inte nyttja direktiv 96/71/EG. I överensstämmelse med artikel 1.4 i direktiv 96/71/EG bör det här direktivet inte ge företag som är etablerade i ett tredjeland förmånligare behandling än företag som är etablerade i en medlemsstat.
- (38) Adekvat skydd vad gäller social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, inbegripet, i förekommande fall, förmåner för deras familjemedlemmar, är av stor betydelse när det gäller att säkerställa rimliga arbets- och levnadsvillkor under vistelse i unionen. Likabehandling bör därför beviljas enligt nationell rätt med avseende på de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽⁴⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning i fråga om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på personer som ingår i direktivets tillämpningsområde. Rätten till likabehandling på området social trygghet gäller tredjelandets medborgare som uppfyller de objektiva och icke-diskriminerande villkoren i lagstiftningen i medlemsstaten där arbetet utförs med avseende på omfattning av och berättigande till sociala trygghetsförmåner.

I många medlemsstater är rätten till familjeförmåner avhängig av en viss anknytning till den aktuella medlemsstaten, eftersom förmånerna är utformade för att stödja en positiv demografisk utveckling för att säkerställa den framtida arbetskraften i den medlemsstaten. Eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i den medlemsstaten, bör detta direktiv därför inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor, begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. Rättigheter i fråga om social trygghet bör beviljas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationens av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

nationell rätt och/eller bilaterala avtal om tillämpning av lagstiftning i fråga om social trygghet i ursprungslandet. Bilaterala avtal eller nationell rätt om rättigheter i fråga om social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning som antas efter detta direktivs ikraftträdande bör dock inte föreskriva en mindre förmånlig behandling än den behandling som beviljas medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs. Till följd av nationell rätt eller sådana avtal kan det till exempel vara i de företagsinternt förflyttade personernas intresse att fortsätta att omfattas av ursprungslandets sociala trygghetssystem, om upphörandet av denna anslutning skulle inverka negativt på deras rättigheter eller om deras anslutning skulle leda till kostnader för dubbel täckning. Medlemsstaterna bör alltid ha kvar möjligheten att bevilja mer förmånliga rättigheter i fråga om social trygghet till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Ingenting i detta direktiv bör påverka rätten för efterlevande som härleder rättigheter från den person som är föremål för företagsintern förflyttning att få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland.

- (39) Vid rörlighet mellan medlemsstater bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽¹⁾ gälla. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt om social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (40) I syfte att göra de regler som fastställs i detta direktiv mer attraktiva och sörja för att direktivet medför alla förväntade vinster i konkurrenskraft för företagen i unionen, bör tredjelandsmedborgare som är föremål för företagsintern förflyttning beviljas gynnsamma villkor för familjeåterförening i den medlemsstat som har utfärdat tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, och i de medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om rörlighet för längre vistelser. Detta skulle undanröja ett betydande hinder för personer som kan bli föremål för företagsintern förflyttning att tacka ja till ett uppdrag. I syfte att hålla samman familjen bör familjemedlemmar kunna ansluta sig till personen som är föremål för företagsintern förflyttning i en annan medlemsstat, och deras tillträde till arbetsmarknaden bör underlättas.
- (41) För att underlätta snabb handläggning av ansökningar bör medlemsstaterna i första hand utbyta information och översända relevanta handlingar elektroniskt, om det inte uppstår tekniska problem eller något annat krävs för att skydda väsentliga intressen.
- (42) Insamling och förflyttning av filer och data bör ske i överensstämmelse med relevanta regler om dataskydd och -säkerhet.
- (43) Detta direktiv bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i syfte att genomföra ett forskningsprojekt, eftersom detta faller inom ramen för rådets direktiv 2005/71/EG ⁽²⁾.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt inreseförfarande och anta villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i sin tur bygger på de rättigheter som härrör från unionens och Europarådets sociala stadgor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska uttalande om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig, när det är motiverat, att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (47) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal,
- b) villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare enligt led a i en annan medlemsstat än den som först beviljade vederbörande ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i detta direktiv, inom ramen för företagsintern förflyttning som chefer, specialister eller praktikanter.
2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som
 - a) ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt,
 - b) enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga,

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) utstationeras inom ramen för direktiv 96/71/EG,
 - d) utför arbete som egenföretagare,
 - e) av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag som ägnar sig åt att göra arbetskraft tillgänglig hyrs ut för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag,
 - f) antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna.
3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av detta direktiv, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- b) *företagsintern förflyttning*: tillfällig förflyttning i yrkes- eller utbildningssyfte av en tredjelandsmedborgare som, vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, är bosatt utanför medlemsstaternas territorier, från ett utanför en medlemsstats territorium etablerat företag, till vilket tredjelandsmedborgaren är knuten med ett anställningsavtal före och under förflyttningen, till en enhet som tillhör företaget eller samma koncern och som är etablerad i den medlemsstaten och, i tillämpliga fall, rörlighet mellan värdföretag som är etablerade i en eller flera andra medlemsstater.
- c) *person som är föremål för företagsintern förflyttning*: en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorier vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och som är föremål för en sådan förflyttning.
- d) *värdföretag*: den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium.
- e) *chef*: en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper, har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder.
- f) *specialist*: en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av arbete eller verksamhet som kräver särskilt tekniskt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet.
- g) *praktikant*: en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller -metoder och som får lön under förflyttningen.
- h) *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾.
- i) *tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning*: ett tillstånd som är försett med akronymen ICT och berättigar innehavaren att vistas och arbeta i den första medlemsstatens territorium och, i tillämpliga fall, i den andra medlemsstatens territorium, på de villkor som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) *tillstånd för rörlighet för längre vistelse*: ett tillstånd som är försett med uppgiften *mobile ICT* och berättigar innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på den andra medlemsstatens territorium på de villkor som fastställs i detta direktiv.
- k) *ett enda ansökningsförfarande*: förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd för en tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium leder till beslut därom.
- l) *koncern*: två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företags tecknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företags emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företags administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företagen leds av moderföretaget som en enhet.
- m) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först utfärdar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning till en tredjelandsmedborgare.
- n) *andra medlemsstat*: en annan medlemsstat än den första medlemsstaten där personen som är föremål för företagsintern förflyttning avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i detta direktiv.
- o) *reglerat yrke*: ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare som det är tillämpligt på, när det gäller artiklarna 3 h, 15, 18 och 19.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Kriterier för inresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa på grundval av detta direktiv eller värdföretaget
 - a) visa att värdföretaget och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern,
 - b) visa att han eller hon har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter,
 - c) visa ett anställningsavtal och, vid behov, en uppdragsskrivelse från arbetsgivaren som innehåller följande:
 - i) Uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna.
 - ii) Bevis på att tredjelandsmedborgaren får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget eller värdföretagen i den berörda medlemsstaten.

- iii) Uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den period som den företagsinterna förflyttningen varar.
 - iv) Bevis på att tredjelandsmedborgaren efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredjeland.
 - d) lägga fram bevis på att tredjelandsmedborgaren har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som behövs i det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, har den universitetsexamen som krävs,
 - e) i tillämpliga fall lägga fram handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som i den berörda medlemsstatens nationella rätt fastställs för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller,
 - f) lägga fram en giltig resehandling för tredjelandsmedborgaren, enligt vad som fastställs i nationell rätt, och, där så krävs, en viseringsansökan eller en visering; medlemsstaterna får kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning,
 - g) utan att det påverkar tillämpningen av befintliga bilaterala avtal, lägga fram bevis för att tredjelandsmedborgaren har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten, för perioder då sådant försäkringsskydd och motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i den medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden lägger fram de handlingar som förtecknas i punkt 1 a, c, d, e och g på ett officiellt språk i den berörda medlemsstatens.
3. Medlemsstaterna får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillhandahåller den berörda tredjelandsmedborgarens adress på den berörda medlemsstatens territorium.
4. Medlemsstaterna ska kräva att
- a) de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning;

om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet,
 - b) den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.
5. Med utgångspunkt i de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 får medlemsstaten kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning under sin vistelse förfogar över tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.
6. Utöver de bevis som krävs enligt punkt 1 kan det krävas att en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa som praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.
7. Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör de i denna artikel fastlagda kriterierna för inresa.

8. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa får inte beviljas inresa enligt detta direktiv.

Artikel 6

Inresekvoter

Detta direktiv ska inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget. På denna grundval får en ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning antingen nekans prövning eller avslås.

Artikel 7

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls,
 - b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - c) värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - b) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - c) om avsikten med eller effekten av den företagsinternt förflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.
4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning av de skäl som anges i artikel 12.2.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut om att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 8

Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Medlemsstaterna ska återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i den berörda medlemsstaten i andra syften än de för vilka denne beviljades uppehållstillstånd, eller
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna ska avslå ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i landet i andra syften än de för vilka han eller hon beviljades uppehållstillstånd,
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
4. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
5. Medlemsstaterna får återkalla eller avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls,
 - b) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - c) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte har följt reglerna om rörlighet i artikel 21 och 22.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska varje beslut om att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 9

Sanktioner

1. Medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt detta direktiv.
2. Den berörda medlemsstaten ska fastställa sanktioner om värdföretaget hålls ansvarigt i enlighet med punkt 1. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av detta direktiv. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH TILLSTÅND

Artikel 10

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse.

2. Berörda medlemsstater ska göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Artikel 11

Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.
2. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat som han eller hon söker tillträde till.
3. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen i samband med förflyttningen kommer att äga rum.
4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.
5. Sökanden ska ha rätt att lämna in en ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.
6. Förenklade förfaranden för utfärdande av tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillstånd för rörlighet för längre vistelse, tillstånd som ges till familjemedlemmar till de personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt viseringar kan göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller administrativa praxis.

Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum.

7. Förenklade förfaranden enligt punkt 6 ska åtminstone omfatta
 - a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a,
 - b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller
 - c) underlättade och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.
8. Företagsenheter, företag eller koncerner som erkänts enligt punkt 6 ska utan dröjsmål, dock senast inom 30 dagar, meddela den berörda myndigheten alla förändringar som berör villkoren för erkännande.
9. Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga sanktioner, inbegripet återkallande av erkännande, för underlåtenhet att meddela den berörda myndigheten.

Artikel 12

Varaktigheten av en företagsintern förflyttning

1. Den företagsinterna förflyttningen får som längst vara tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter, varefter de ska lämna medlemsstaternas territorium, om de inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

2. Utan att det inverkar på deras skyldigheter enligt internationella avtal får medlemsstaterna begära att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt punkt 1 löpt ut och en ny ansökan som rör samma tredjelandsmedborgare enligt detta direktiv i samma medlemsstat.

Artikel 13

Tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna, ska ges ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
2. Tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska vara giltigt under minst ett år eller under den tid som förflyttningen till den berörda medlemsstatens territorium avses vara, beroende på vilken tid som är kortast; och får förlängas så att det som längst gäller tre år för chefer eller specialister och ett år för praktikanter.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska utfärda tillståndet med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002.
4. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna skriva "ICT".

Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

5. Medlemsstaterna ska inte utfärda några andra tillstånd, i synnerhet inte något arbetstillstånd.
6. Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilagan till den förordningen.
7. Den berörda medlemsstaten ska ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Artikel 14

Ändringar som påverkar villkoren för inresa under vistelsen

Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla ändringar under vistelsen som påverkar de i artikel 5 fastställda villkoren för inresa.

Artikel 15

Rättssäkerhetsgarantier

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, eller ansökan om förlängning av detta, och så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in, skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för detta enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

2. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för en ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta den sökande om vilka ytterligare uppgifter som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs.
3. Sökanden ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd eller att avslå ansökan om förlängning av tillstånd. Den person som är föremål för företagsintern förflyttning och värdföretaget ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut om att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
4. Alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet det går att överklaga och om tidsfristen för ingivande av ett överklagande.
5. Inom den tidsfrist som anges i artikel 12.1 ska en sökande ha rätt att ansöka om förlängning innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut för att lämna in en ansökan om förlängning.
6. Om giltigheten för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet för förlängning, ska medlemsstaterna ge den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I sådant fall får de, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd.

Artikel 16

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt detta direktiv. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen.

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 17

Rättigheter enligt tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning

Under den period som ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning är giltigt ska innehavaren åtminstone tillerkännas följande rättigheter:

- a) Rätt till inresa till och vistelse på den första medlemsstatens territorium.
- b) Fri tillgång till hela den första medlemsstatens territorium i enlighet med dess nationella rätt.
- c) Rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljats i enlighet med nationell rätt i varje värdföretag som tillhör företaget eller koncernen i den första medlemsstaten.

De rättigheter som avses i första stycket a–c i denna artikel ska tillerkännas i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 20.

Artikel 18

Rätt till likabehandling

1. Oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt det här direktivet åtminstone behandlas på samma sätt som personer som omfattas av direktiv 96/71/EG när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i direktiv 96/71/EG i den medlemsstat där arbetet utförs.

2. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska behandlas på samma sätt som medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs med avseende på följande:
 - a) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.
 - b) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
 - c) Bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilaterala avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa länder. Vid rörlighet inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt.
 - d) Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, ska utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredjeland och som erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredjeland.
 - e) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.

De bilaterala avtal eller den nationella rätt som avses i denna punkt ska utgöra internationella avtal eller nationella bestämmelser i den mening som avses i artikel 4.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 får medlemsstaterna besluta att punkt 2 c beträffande familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.

4. Denna artikel ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 8 återkalla eller avslå ansökan om förlängning av tillståndet.

Artikel 19

Familjemedlemmar

1. Direktiv 2003/86/EG ska tillämpas i den första medlemsstaten och i andra medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med artikel 22 i det här direktivet, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i den här artikeln.

2. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG, ska familjeåterförening i medlemsstaten inte göras avhängig av kravet på att innehavaren av det tillstånd som utfärdats av de medlemsstaterna på grundval av det här direktivet ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd och av kravet på att denne ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod.

3. Med avvikelse från artiklarna 4.1 tredje stycket och 7.2 i direktiv 2003/86/EG får medlemsstaterna inte tillämpa de integrationsåtgärder som avses i dessa artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.

4. Med avvikelse från artikel 5.4 i direktiv 2003/86/EG, ska en medlemsstat, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, bevilja uppehållstillstånd för familjemedlemmarna inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning samtidigt som ansökan om tillstånd för person

som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse, i de fall då ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnas in samtidigt. De rättssäkerhetsgarantier som anges i artikel 15 ska gälla på motsvarande sätt.

5. Med avvikelse från artikel 13.2 i direktiv 2003/86/EG, ska giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar i en medlemsstat som en generell regel upphöra den dag då det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller det tillstånd för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten löper ut.

6. Med avvikelse från artikel 14.2 i direktiv 2003/86/EG, och utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, ska familjemedlemmar till den person som är föremål för företagsintern förflyttning och som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

KAPITEL V

RÖRLIGHET INOM EU

Artikel 20

Rörlighet

Tredjeland-medborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten får på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 21

Rörlighet för kortare vistelse

1. Tredjeland-medborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att den person som är föremål för företagsintern förflyttning avser arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
- b) efter det att den person som är föremål för företagsintern förflyttning beviljats inresa i den första medlemsstaten så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.

3. Den andra medlemsstaten får begära att underrättelsen omfattar överlämnande av följande handlingar och uppgifter:

- a) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
- b) Det anställningsavtal och vid behov den uppdragsskrivelse som överfördes till den första medlemsstaten i enlighet med artikel 5.1 c.

- c) I tillämpliga fall handlingar som visar att den person som är föremål för företagsintern förflyttning uppfyller de villkor som fastställs i nationell rätt i den berörda medlemsstaten för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.
- d) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
- e) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut om detta inte framgår av ovan nämnda handlingar.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har haft några invändningar mot den första medlemsstaten i enlighet med punkt 6, får rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning äga rum när som helst inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

5. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b får rörligheten inledas omedelbart efter eller när som helst efter det att den andra medlemsstaten underrättats inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

6. Den andra medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en sådan underrättelse som avses i punkt 2 motsätta sig rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning till dess territorium om

- a) de villkor som fastställs i artikel 5.4 b eller i punkt 3 a, c eller d i den här artikeln inte följs,
- b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
- c) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 eller punkt 1 i den här artikeln har nåtts.

De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och värdföretaget i den första medlemsstaten om att de motsätter sig rörligheten.

7. Om den andra medlemsstaten motsätter sig rörligheten i enlighet med punkt 6 i den här artikeln och förflyttningen ännu inte har ägt rum, ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte tillåtas att arbeta i den andra medlemsstaten som en del av den företagsinternas förflyttningen. Om rörligheten redan har ägt rum ska artikel 23.4 och 23.5 gälla.

8. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning förlängs av den första medlemsstaten inom den maximala tidsperioden enligt artikel 12.1, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i den här artikeln.

9. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.

Artikel 22

Bestämmelser om rörlighet för längre vistelse

1. Vad gäller tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten och som avser att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom någon annan enhet, som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, i mer än 90 dagar per medlemsstat får den andra medlemsstaten besluta att

- a) tillämpa artikel 21 och tillåta den person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på dess territorium på grundval av och under giltighetstiden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten, eller
- b) tillämpa det förfarande som avses i punkterna 2–7.

2. Om en ansökan om rörlighet för längre vistelse har lämnats in gäller följande:
- a) Den andra medlemsstaten får begära att sökanden överlämnar vissa av eller samtliga följande handlingar om de krävs av den andra medlemsstaten i samband med en första ansökan:
 - i) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
 - ii) Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.
 - iii) I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.
 - iv) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
 - v) Bevis för att sökanden har, eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om, sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för rörlighet för längre vistelse, uppger adressen till den berörda person som är föremål för företagsintern förflyttning på den berörda medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

- b) Den andra medlemsstaten ska fatta beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse och skriftligen delge sökanden beslutet så snart som möjligt, dock senast 90 dagar från dagen då ansökan och de handlingar som föreskrivs i led a lämnades in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.
- c) Det ska inte krävas att den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in ansökan, och något krav på visering ska inte ställas.
- d) Den person som är föremål för företagsintern förflyttning ska tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att
 - i) den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och
 - ii) en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.
- e) En ansökan om rörlighet för längre vistelse får inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om

- a) villkoren i punkt 2 a i den här artikeln eller kriterierna i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,
- b) en av de grunder som omfattas av artikel 7.1 b eller d eller av artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämplig, eller
- c) tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

4. Om den andra medlemsstaten fattar ett positivt beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med punkt 2, ska ett tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse utfärdas som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna ange "mobile ICT". Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande anställningsverksamheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning under rörligheten för längre vistelse och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilaga till den förordningen.

5. Förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse påverkar inte tillämpningen av artikel 11.3.

6. Den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas.

7. Om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artiklarna 8, 15.2–15.6 och 16 vara tillämpliga.

Artikel 23

Garantier och sanktioner

1. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och den person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar en yttre gräns ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva som bevis för att personen i fråga flyttar till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning

- a) en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller
- b) en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna.

2. Om den första medlemsstaten återkallar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska den omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten.

3. Värdföretaget i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.

4. Den andra medlemsstaten får kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium om

- a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
- b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
- c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
- d) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilka det utfärdades,
- e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.

5. I de fall som avses i punkt 4 ska den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detta ska också tillämpas om det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

6. Om innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spärlista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.
7. Medlemsstaterna får ålägga sanktioner för det värdföretag som är etablerat på dess territorium i enlighet med artikel 9 om
 - a) värdföretaget har underlåtit att lämna underrättelse om rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med artikel 21.2 och 21.3,
 - b) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilket det utfärdades,
 - c) ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring,
 - e) den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda i de fall artikel 21.5 eller 22.2 d tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Statistik

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse som utfärdats för första gången, samt i tillämpliga fall om de underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, om antalet personer som är föremål för företagsintern förflyttning vars tillstånd har förnyats eller återkallats. Den statistiken ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.
2. Uppgifterna ska hänföra sig till referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter utgången av referensåret. Det första referensåret ska vara 2017.
3. Uppgifterna ska överlämnas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Rapporter

Kommissionen ska vart tredje år och första gången senast den 29 november 2019 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå ändringar om det är nödvändigt. Rapporten ska framför allt inriktas på bedömningen av hur väl systemet för rörlighet inom EU fungerar och på eventuell felaktig användning av detta system samt på dess samspel med Schengenregelverket. Kommissionen ska särskilt bedöma den praktiska tillämpningen av artiklarna 20, 21, 22, 23 och 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 26***Samarbete mellan kontaktpunkterna**

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.
2. Varje medlemsstat ska via de nationella kontaktpunkter som avses i punkt 1 underrätta de andra medlemsstaterna om de utsedda myndigheter som avses i artikel 11.4 och om det förfarande som tillämpas avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22.

*Artikel 27***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 november 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 29***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 565/2014/EU

av den 15 maj 2014

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut 895/2006/EG och 582/2008/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt är Kroatien, som anslöt sig till unionen den 1 juli 2013, skyldigt att från och med detta datum införa viseringsskyldighet för medborgare från de tredjeländer som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001 ⁽²⁾.
- (2) Enligt artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt är bestämmelserna i Schengenregelverket om villkor och kriterier för utfärdande av enhetliga viseringar, liksom bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av viseringar och om likvärdighet mellan uppehållstillstånd och viseringar, tillämpliga på Kroatien endast efter det att rådet har antagit ett beslut med denna innebörd. De är dock bindande för Kroatien från och med anslutningsdagen.
- (3) Kroatien måste därför utfärda nationella viseringar för inresor till eller transiteringar genom landets territorium till de tredjelandsmedborgare som innehar en enhetlig visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut eller en liknande handling som utfärdats av Bulgarien, Cypern eller Rumänien, som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.
- (4) Innehavare av handlingar som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut liksom handlingar som utfärdats av Bulgarien, Cypern eller Rumänien utgör ingen risk för Kroatien eftersom dessa personer redan har genomgått alla nödvändiga kontroller i dessa medlemsstater. För att undvika att Kroatien

⁽¹⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 27 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering vid passage av de yttre gränserna och de medborgare som är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

omotiverat belastas av en ytterligare administrativ börda bör gemensamma regler antas som ger Kroatien rätt att ensidigt erkänna att vissa handlingar som utfärdats av dessa medlemsstater är likställda med de egna nationella viseringarna och att införa en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av detta unilaterala likställande av handlingar.

- (5) De gemensamma bestämmelser som infördes genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 895/2006/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 582/2008/EG ⁽²⁾ bör upphävas. När det gäller Cypern, som sedan den 10 juli 2006 har genomfört den gemensamma ordning som inrättades genom beslut nr 895/2006/EG, och Bulgarien och Rumänien, som sedan den 18 juli 2008 har genomfört den gemensamma ordning som inrättades genom beslut nr 582/2008/EG, bör gemensamma regler antas som ger Bulgarien, Cypern och Rumänien rätt att, såsom Kroatien, unilateralt erkänna att vissa handlingar som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och liknande handlingar som utfärdats av Kroatien, är likställda med de egna nationella viseringarna och att inrätta en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av detta unilaterala likställande av handlingar. Detta beslut påverkar inte Bulgariens och Rumäniens målsättning att snart bli medlemmar i Schengen.
- (6) Den förenklade ordning som fastställs i detta beslut bör gälla under en övergångsperiod fram till det datum som fastställs i ett rådsbeslut i enlighet med artikel 3.2 första stycket i 2003 års anslutningsakt för Cyperns del, artikel 4.2 första stycket i 2005 års anslutningsakt för Bulgariens och Rumäniens del och artikel 4.2 första stycket i 2011 års anslutningsakt för Kroatiens del, med eventuella övergångsbestämmelser rörande handlingar som utfärdats före det datumet.
- (7) Deltagande i den förenklade ordningen bör vara frivilligt och inte medföra några ytterligare skyldigheter för medlemsstaterna utöver dem som fastställs i 2003 års anslutningsakt, 2005 års anslutningsakt eller 2011 års anslutningsakt.
- (8) De gemensamma reglerna bör vara tillämpliga på enhetliga viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, viseringar med territoriellt begränsad giltighet som utfärdats för en sökande som innehar en resehandling som inte erkänns av en eller flera medlemsstater, men inte alla medlemsstater, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽³⁾ (viseringskodex) samt av de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd som utfärdats av Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien. Erkännandet av en handling bör vara begränsat till dess giltighetstid.
- (9) De inresevillkor för tredjelandsmedborgare vilkas planerade vistelse på medlemsstaternas territorium inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽⁴⁾ måste vara uppfyllda, med undantag av villkoret att inneha en giltig visering ifall detta krävs enligt förordning (EG) nr 539/2001, i den mån som det genom detta beslut inrättas en ordning för unilateralt erkännande av Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien av vissa handlingar som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och liknande handlingar som utfärdats av Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien för transitering genom eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (10) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att inrätta en ordning för unilateralt erkännande av Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien av vissa handlingar som utfärdats av andra medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 895/2006/EG av den 14 juni 2006 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Polens, Sloveniens och Slovakien unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier (EUT L 167, 20.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 582/2008/EG av den 17 juni 2008 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier (EUT L 161, 20.6.2008, s. 30).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

- (11) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut en utveckling av Schengenregelverkets bestämmelser i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾ vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾.
- (12) När det gäller Schweiz utgör detta beslut en utveckling av Schengenregelverkets bestämmelser i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾ vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁾.
- (13) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut en utveckling av Schengenregelverkets bestämmelser i den mening som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾ vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (15) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽⁷⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (16) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽⁸⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta beslut införs en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna varigenom Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien unilateralt får erkänna såsom likställda med deras nationella viseringar för transitering genom deras territorium eller för planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod de handlingar som avses i artiklarna 2.1 och 3 i detta beslut vilka utfärdats till tredjelandsmedborgare som är viseringsskyldiga enligt förordning (EG) nr 539/2001.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

Genomförandet av detta beslut ska inte påverka de personkontroller som ska utföras vid de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 5–13 och 18–19 i förordning (EG) nr 562/2006.

Artikel 2

1. Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien får likställa följande handlingar som utfärdats av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, oavsett innehavarens medborgarskap, med de nationella viseringarna för transitering genom deras territorium eller för planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod:

- a) En *enhetlig visering* i enlighet med definitionen i artikel 2.3 i viseringskodexen som är giltig för två eller flera inresor.
- b) En *visering för längre vistelse* i enlighet med artikel 18 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ⁽¹⁾.
- c) Ett *uppehållstillstånd* i enlighet med definitionen i artikel 2.15 i förordning (EG) nr 562/2006.

2. Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien får också likställa viseringar med territoriellt begränsad giltighet som utfärdats i enlighet med artikel 25.3 första meningen i viseringskodexen med de nationella viseringarna för transitering genom deras territorium eller för planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

3. Om Bulgarien, Kroatien, Cypern eller Rumänien beslutar att tillämpa detta beslut ska landet erkänna samtliga handlingar som avses i punkterna 1 och 2, oavsett vilken medlemsstat som utfärdat handlingen, såvida dessa handlingar inte påförts resehandlingar som de inte erkänner eller resehandlingar som utfärdats av ett tredjeland som de inte har några diplomatiska förbindelser med.

Artikel 3

1. Om Bulgarien, Kroatien, Cypern eller Rumänien beslutar att tillämpa artikel 2 får de dessutom för egen del, utöver de handlingar som avses i den artikeln, likställa följande handlingar med de nationella viseringarna för transitering genom deras territorium eller för planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod:

- a) Nationella viseringar för kortare vistelse och nationella viseringar för längre vistelse som utfärdats av Bulgarien, Kroatien, Cypern eller Rumänien i det enhetliga format som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 ⁽²⁾;
- b) uppehållstillstånd som utfärdats av Bulgarien, Cypern, Kroatien eller Rumänien i enlighet med det enhetliga format som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽³⁾,

såvida inte dessa viseringar och uppehållstillstånd anbringats på resehandlingar som dessa medlemsstater inte erkänner eller resehandlingar som utfärdats av ett tredjeland med vilket de inte har några diplomatiska förbindelser.

2. I bilaga I anges de handlingar som utfärdats av Bulgarien och som får erkännas.

I bilaga II anges de handlingar som utfärdats av Kroatien och som får erkännas.

I bilaga III anges de handlingar som utfärdats av Cypern och som får erkännas.

I bilaga IV anges de handlingar som utfärdats av Rumänien och som får erkännas.

Artikel 4

Giltighetstiden för de handlingar som anges i artiklarna 2 och 3 ska omfatta transiteringens eller vistelsens längd.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

Artikel 5

Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien ska underrätta kommissionen inom 20 arbetsdagar från det att detta beslut träder i kraft om de beslutar att tillämpa det. Kommissionen ska offentliggöra de upplysningar som meddelats av dessa medlemsstater i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Vid behov ska dessa underrättelser ange de tredjeländer gentemot vilka Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien, i avsaknad av diplomatiska förbindelser, inte tillämpar detta beslut i enlighet med artiklarna 2.3 och 3.1.

Artikel 6

Beslut nr 895/2006/EG och nr 582/2008/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 7

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska vara tillämpligt fram till det datum som fastställs i ett rådsbeslut som antas i enlighet med artikel 3.2 första stycket i 2003 års anslutningsakt för Cyperns del, i artikel 4.2 första stycket i 2005 års anslutningsakt för Bulgariens och Rumäniens del och artikel 4.2 första stycket i 2011 års anslutningsakt för Kroatiens del, då Schengenregelverkets alla bestämmelser om den gemensamma viseringspolitiken och om rörlighet för de tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta inom medlemsstaternas territorium ska tillämpas på den berörda medlemsstaten.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER HANDLINGAR SOM UFÄRDATS AV BULGARIEN

Viseringar

Bulgarien utfärdar följande typer av viseringar i enlighet med Republiken Bulgariens utlänningslag

- Виза за летишен транзит (виза вид A) – Visum för flygplatstransitering (typ A)
- Виза за korttidsbrevande (виза вид C) – Visum för kortare vistelse (typ C)
- Виза за långtidsbrevande (виза вид D) – Visum för längre tids vistelse (typ D)

Uppehållstillstånd

Bulgarien utfärdar följande uppehållstillstånd som avses i artikel 2.15 i förordning (EG) nr 562/2006:

1. Разрешение за пребываване на продължително пребываваш в Република България чужденец – Förlängd vistelse.
2. Разрешение за пребываване на långtidsbrevande в ЕС чужденец – Längre tids bosättning – EG.
3. Разрешение за пребываване на постоянно пребываваш в Република България чужденец – Uppehållstillstånd.
4. Разрешение за пребываване на продължително пребываваш член на familjestvo на гражданин на ЕС, който не е utövade rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier, med utmärkning "член на familjestvo" – Förlängd vistelse – Familjemedlem enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾.
5. Разрешение за пребываване на постоянно пребываваш член на familjestvo на гражданин на ЕС, който не е utövade rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier, med utmärkning "член на familjestvo" – Uppehållstillstånd – Familjemedlem enligt direktiv 2004/38/EG.
6. Разрешение за пребываване на продължително пребываваш с utmärkning "beneficiär enligt artikel 3, paragraf 2 от Direktiva 2004/38/EO" – Förlängd vistelse – Förmånstagare enligt artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG.
7. Разрешение за пребываване на постоянно пребываваш с utmärkning "beneficiär enligt artikel 3, paragraf 2 от Direktiva 2004/38/EO" – Uppehållstillstånd – Förmånstagare enligt artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG.
8. Разрешение за пребываване typ "blå kort" – Uppehållstillstånd – EU-blå kort.
9. Ett enda tillstånd för utövande av rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier och arbete – Kombinerat tillstånd.
10. Temporärt tillstånd för utövande av rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier för innehavare av blå kort från en annan medlemsstat – Tillfälligt uppehållstillstånd.
11. Разрешение за utövande av rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier för medlem i familjestvo för flykting eller utlänning som beviljats asyl – Förlängd vistelse – Familjemedlem till flykting eller utlänning som beviljats asyl.
12. Разрешение за utövande av rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier för medlem i familjestvo för utlänning som beviljats asyl – Förlängd vistelse – Familjemedlem till person med status som skyddsbehövande i övrigt.
13. Разрешение за utövande av rättigheterna till fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier för medlem i familjestvo för utlänning som beviljats asyl – Förlängd vistelse – Familjemedlem till person med status som tillfälligt skyddsbehövande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt rörelse och uppehåll i medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "научен работник" – Förlängd vistelse – Forskare.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – Tillfälligt pass för utlänning för återresa till Republiken Bulgarien.
16. "Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem – Längre tids bosättning.
17. "Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза" на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem – Uppehållstillstånd.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER HANDLINGAR SOM UFÄRDATS AV KROATIEN

Viseringar

- Kratkotrajna viza (C) – Visum för kortare vistelse (C)

Uppehållstillstånd

- Odobrenje boravka – Godkännande för vistelse
- Osobna iskaznica za stranca – Identitetskort för utländska medborgare

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER HANDLINGAR SOM UFÄRDATS AV CYPERN

Θεωρήσεις (Viseringar)

- Θεώρηση διέλευσης – Κατηγορία Β (transitvisum – typ B)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας – Κατηγορία Γ (visum för kortare vistelse – typ C)
- Ομαδική θεώρηση – Κατηγορίες Β και Γ (gruppvisum – typ B och C)

Άδειες παραμονής (Uppehållstillstånd)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) – Tillfälligt uppehållstillstånd (anställning, besökare, studerande)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) – Inresetillstånd (anställning, studerande)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) – Tillstånd för invandring (permanent tillstånd)

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER HANDLINGAR SOM UFÄRDATS AV RUMÄNIEN

Viseringar

- viză de tranzit, identifierad prin symbolul B (transitvisum, märkt B);
- viză de scurtă ședere, identifierad prin symbolul C (visum för kortare vistelse, märkt C);
- viză de lungă ședere, identifierad prin en av de efterföljande symboler, i enlighet med den verksamhet som visumets innehavare kommer att bedriva i Rumänien:
 - i) desfășurarea de activități economice, identifierad prin symbolul D/AE (ekonomisk verksamhet, märkt D/AE);
 - ii) desfășurarea de activități profesionale, identifierad prin symbolul D/AP (yrkesmässig verksamhet, märkt D/AP);
 - iii) desfășurarea de activități comerciale, identifierad prin symbolul D/AC (affärsverksamhet, märkt D/AC);
 - iv) angajare în munca, identifierad prin symbolul D/AM (anställning, märkt D/AM);
 - v) detașare, identifierad prin symbolul D/DT (utstationering, märkt D/DT);
 - vi) studii, identifierad prin symbolul D/SD (studier, märkt D/SD);
 - vii) reîntregirea familiei, identifierad prin symbolul D/VF (familjeåterförening, märkt D/VF);
 - viii) aktiviteter religiøse, identifierad prin symbolul D/AR (religiøs verksamhet, märkt D/AR);
 - ix) aktiviteter de cercetare științifică, identifierad prin symbolul D/CS (forskningsverksamhet, märkt D/CS);
 - x) viză diplomatică și viză de serviciu, identifierad prin symbolul DS (diplomatiskt visum och tjänstevisum, märkt DS);
 - xi) alte scopuri, identifierad prin symbolul D/AS (andra ändamål, märkt D/AS).

Uppehållstillstånd

- permis de ședere (uppehållstillstånd);
 - carte albastră a UE (EU-blåkort);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlem);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (uppehållskort för familjemedlem till medborgare i Schweiziska edsförbundet);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (permanent uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlem);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (permanent uppehållskort för familjemedlem till medborgare i Schweiziska edsförbundet).
-

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 15 juli 2013

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska socialistiska republiken Sri Lankas regering om vissa luftfartspekter

(2014/300/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.6 a och 218.8,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Genom sitt beslut av den 5 juni 2003 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett avtal på unionsnivå.
- (2) Kommissionen har på unionens vägnar förhandlat fram ett avtal med Demokratiska socialistiska republiken Sri Lankas regering om vissa luftfartspekter ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*) i enlighet med mekanismerna och förhandlingsdirektiven i bilagan till rådets beslut av den 5 juni 2003.
- (3) Avtalet undertecknades på unionens vägnar den 27 september 2012, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt, i enlighet med rådets beslut 2013/100/EU ⁽²⁾.
- (4) Avtalet bör godkännas på unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Demokratiska socialistiska republiken Sri Lankas regering om vissa luftfartspekter godkänns härmed på unionens vägnar.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar lämna den underrättelse som avses i artikel 7 i avtalet ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Avtalet har offentliggjorts i EUT L 49, 22.2.2013, s. 2, tillsammans med beslutet om undertecknande.

⁽²⁾ EUT L 49, 22.2.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 15 juli 2013.

På rådets vägnar
V. JUKNA
Ordförande

RÅDETS BESLUT**av den 19 maj 2014****om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor**

(2014/301/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 74, 78.1 och 78.2 jämförda med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2014/204/EU ⁽¹⁾ undertecknade kommissionen den 19 mars 2014 avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat *avtalet*), med förbehåll för att det ingås.
- (2) Avtalet bör godkännas.
- (3) Enligt skäl 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 ⁽²⁾ deltar Förenade kungariket och Irland i den förordningen, som är bindande för Förenade kungariket och Irland. De bör därför tillämpa artikel 49.1 i förordning (EU) nr 439/2010 genom att delta i detta beslut. Förenade kungariket och Irland deltar därför i detta beslut.
- (4) Enligt skäl 22 i förordning (EU) nr 439/2010 deltar Danmark inte i den förordningen, som inte är bindande för Danmark. Danmark deltar därför inte i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor godkänns härmed på unionens vägnar ⁽³⁾.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som anges i artikel 13.1 i avtalet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/204/EU av den 11 februari 2014 om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om villkoren för Konungariket Norges deltagande i Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EUT L 109, 12.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Avtalet har offentliggjorts i EUT L 109, 12.4.2014, s. 3, tillsammans med beslutet om avtalets undertecknande.

⁽⁴⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 19 maj 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 566/2014

av den 26 maj 2014

om ändring av förordning (EG) nr 617/2007 vad gäller tillämpningen av övergångsperioden mellan tionde EUF och elfte EUF fram till dess att det interna avtalet för elfte EUF träder i kraft

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i ändrad lydelse ⁽¹⁾ (nedan kallat AVS–EU-partnerskapsavtalet),

med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig ⁽²⁾ (nedan kallat det interna avtalet), särskilt artikel 10.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska investeringsbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets beslut 2013/759/EU ⁽³⁾ fastställde övergångsåtgärder för förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonden (EUF) (nedan kallad *övergångsfaciliteten*) som ska garantera att det finns medel att tillgå för samarbetet med staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och med de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) samt till stödutgifter från och med den 1 januari 2014 till ikraftträdandet av elfte EUF.
- (2) Det är nödvändigt att ändra rådets förordning (EG) nr 617/2007 ⁽⁴⁾ vad gäller kommissionens driftsmässiga och ekonomiska förvaltning av övergångsfaciliteten under övergångsperioden mellan tionde EUF och elfte EUF fram till dess att det interna avtalet och genomförandeförordningen för elfte EUF träder i kraft.
- (3) Det är lämpligt att på samma sätt ändra genomförandebestämmelserna för den driftsmässiga och ekonomiska förvaltningen av investeringsanslaget under övergångsperioden.
- (4) Hur Europeiska utrikestjänsten ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Förordning (EG) nr 617/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/759/EU av den 12 december 2013 om övergångsåtgärder för förvaltningen av EUF från den 1 januari 2014 till ikraftträdandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ EUT L 152, 13.6.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För övergångsperioden mellan tionde EUF och elfte EUF fram till dess att det interna avtalet för elfte EUF träder i kraft ska artiklarna 1–16 i förordning (EG) nr 617/2007 ersättas med de bestämmelser som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med det att genomförandeförordningen för elfte EUF träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2014.

På rådets vägnar
Ch. VASILAKOS
Ordförande

BILAGA

"AVDELNING I

MÅL OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Mål och kriterier för stödberättigande

1. Det geografiska samarbetet med AVS-staterna och AVS-regionerna inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden (EUF) ska grunda sig på de mål, grundläggande principer och värderingar som återspeglas i de allmänna bestämmelserna i partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillhavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i dess senast ändrade lydelse ⁽¹⁾ (nedan kallat AVS–EU-partnerskapsavtalet).

2. Inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder, det europeiska samförståndet om utveckling och agendan för förändring, med senare ändringar och tillägg, ska följande gälla:

a) Det främsta målet för samarbetet enligt denna förordning ska vara att minska och på lång sikt utrota fattigdomen.

b) Samarbetet enligt denna förordning ska även bidra till att

- i) främja en hållbar och inkluderande ekonomisk, social och miljömässig utveckling,
- ii) befästa och stödja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och relevanta principer i den internationella rätten, och
- iii) genomföra en rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter.

Relevanta indikatorer, bland annat indikatorer för mänsklig utveckling som t.ex. millennieutvecklingsmål 1 för led a och millennieutvecklingsmål 1 till 8 för led b och, efter 2015, övriga indikatorer som överenskommit på internationell nivå av unionen och dess medlemsstater, ska användas för att mäta om de målen har uppnåtts.

3. Programplaneringen ska utformas så att den i största möjliga utsträckning uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd (ODA) som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) (DAC), med hänsyn till unionens målsättning att se till att minst 90 % av dess övergripande externa bistånd under perioden 2014–2020 utgörs av offentligt utvecklingsbistånd.

4. Åtgärder som omfattas av och som är bidragsberättigande enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽²⁾ ska i princip inte finansieras inom ramen för den här förordningen, utom om det är nödvändigt för att trygga kontinuiteten i samarbetet vid övergången från en krissituation till stabila utvecklingsförhållanden. I dessa fall ska man fästa särskild vikt vid att se till att det finns en koppling mellan det humanitära biståndet, återanpassningsbiståndet och utvecklingsbiståndet och att de bidrar till katastrofriskreducering och återhämtning.

Artikel 2

Allmänna principer

1. Vid genomförandet av denna förordning ska konsekvens med andra områden av unionens yttre åtgärder och med andra berörda politikområden samt konsekvens i utvecklingspolitiken säkerställas i enlighet med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Därför ska åtgärder som finansieras enligt denna förordning, inbegripet dem som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), bygga på den samarbetspolitik som fastställs i dokument såsom överenskommelser, deklARATIONER och handlingsplaner som är gemensamma för EU och berörda tredjeländer och regioner, samt på unionens beslut, särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Unionen och medlemsstaterna ska arbeta för en gemensam flerårig programplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara strategier. De får genomföra gemensamma åtgärder, bland annat gemensamma analyser av och gemensamma svarsåtgärder på dessa strategier, i syfte att identifiera sektorer för prioriterade insatser och göra arbetsfördelningar inom ett land, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av arrangemang för samfinansiering och delegerat samarbete.

3. Unionen ska främja en multilateral strategi för globala utmaningar och i tillämpliga fall samarbeta med medlemsstaterna och partnerländerna i detta hänseende. Den ska i tillämpliga fall främja samarbete med internationella organisationer och organ och andra bilaterala givare.

4. Förbindelserna mellan unionen och dess medlemsstater och partnerländerna ska grunda sig på och främja de gemensamma värderingar som rör mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen samt principerna om ägarskap och ömsesidig ansvarighet. Stöd till partner ska anpassas till deras utvecklingsmässiga situation, åtaganden och framsteg när det gäller mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och goda styrelseformer.

Dessutom ska det i förbindelserna med partnerländerna tas hänsyn till hur väl dessa länder sluter upp bakom och genomför internationella avtal och avtalsmässiga förbindelser med unionen, däribland på området migration enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet.

5. Unionen ska främja ett effektivt samarbete med partnerländer och partnerregioner i enlighet med bästa internationella praxis. Den ska så långt som möjligt anpassa sitt bistånd till sina partner nationella och regionala strategier, reformpolitik och förfaranden samt stödja demokratiskt ägarskap liksom nationell och ömsesidig ansvarighet. I detta syfte ska unionen främja:

- a) En utvecklingsprocess som leds och ägs av partnerlandet eller partnerregionen, vilket omfattar ökad användning av lokal expertis.
- b) En rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter – medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella – för att integrera människorättsprinciper i genomförandet av denna förordning, för att bistå partnerländer i genomförandet av deras internationella åtaganden på människorättsområdet och för att stödja rättighetshavarna, med fokus på fattiga och sårbara grupper, när de hävdar sina rättigheter.
- c) Egenmakt för befolkningen i partnerländerna, utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med bred medverkan av alla samhällssegment i utvecklingsprocessen och i den nationella och regionala dialogen, inbegripet den politiska dialogen. Det ska läggas särskild vikt vid den roll som parlamentet, de lokala myndigheterna respektive det civila samhället har att spela, bl.a. vad gäller medinflytande, tillsyn och ansvarighet.
- d) Effektiva metoder och instrument för samarbete i enlighet med OECD/DAC:s bästa praxis, vilket inbegriper innovativa instrument såsom en blandning av bidrag och lån och andra riskdelningsmekanismer inom utvalda sektorer och länder samt engagemang från den privata sektorn, varvid hänsyn ska tas till frågorna om skuldållbarhet och antal mekanismer för detta samt kravet på systematisk bedömning av inverkan i enlighet med målen för denna förordning, särskilt fattigdomsbekämpning, liksom särskilt budgetstöd såsom avtal om statsbyggande. Alla program, insatser och metoder och instrument för samarbete ska anpassas efter varje partnerlands eller partnerregions särskilda förhållanden, med tonvikt på programbaserade tillvägagångssätt, tillhandahållande av förutsebar biståndsfinansiering, mobilisering av privata resurser, inbegripet resurser från den lokala privata sektorn, icke-diskriminerande tillgång till grundläggande tjänster för alla samt utveckling och användning av landsspecifika system.
- e) Mobilisering av inhemska intäkter och förstärkning av partnerländernas skattepolitik i syfte att minska fattigdomen och biståndsberoendet.
- f) Bättre genomslag för politiska strategier och programplanering genom samordning, konsekvens och harmonisering mellan givare i syfte att skapa synergieffekter och undvika överlappningar och dubbelarbete, förbättra komplementariteten och stödja initiativ som omfattar alla givare samt genom samordning i partnerländer och partnerregioner med tillämpning av överenskomna riktlinjer och principer för bästa praxis när det gäller samordning och biståndseffektivitet.
- g) Resultatbaserade utvecklingsstrategier, bl.a. öppna och landstyrda resultatramar, som i förekommande fall grundar sig på internationellt överenskomna mål och jämförbara och sammantagna indikatorer, såsom dem för millennieutvecklingsmålen, för att bedöma och rapportera resultat, t.ex. output, utfall och effekt för utvecklingsbiståndet.

6. Unionen kommer bland annat att stödja bilateralt, regionalt och multilateralt samarbete och dialog, partnerskapsavtalens utvecklingsdimension och trepartssamarbete. Unionen ska främja syd-syd-samarbete.
7. Unionen ska för sina åtgärder på området utvecklingsbistånd när så är lämpligt använda sig av och dela med sig av medlemsstaternas reform- och övergångserfarenheter och de lärdomar som dragits därav.
8. Unionen ska eftersträva regelbundna informationsutbyten med aktörerna i partnerskapet, i enlighet med artikel 4 i AVS-EU-partnerskapsavtalet.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING OCH FÖRDELNING AV MEDEL

Artikel 3

Allmän ram för fördelning av medel

1. Kommissionen ska fastställa de fleråriga vägledande tilldelningarna av medel för varje AVS-stat och AVS-region och för samarbetet mellan AVS-staterna på grundval av kriterierna i artiklarna 3, 9 och 12c i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet, inom de finansiella ramar som anges i artikel 2 i det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS-EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig ⁽¹⁾ (nedan kallat *det interna avtalet*).
2. Vid fastställandet av de vägledande nationella tilldelningarna ska en differentierad strategi tillämpas så att partnerländerna kan garanteras ett specifikt och skräddarsytt samarbete som grundar sig på följande faktorer:
 - a) Landets behov.
 - b) Landets kapacitet att generera och få tillgång till ekonomiska resurser och dess förmåga att absorbera stödet.
 - c) Landets engagemang och resultat.
 - d) Den potentiella inverkan av unionens bistånd.

De länder som har störst behov, särskilt de minst utvecklade länderna, låginkomstländer samt länder som befinner sig i krissituationer, efterkrissituationer eller som är instabila eller sårbara, ska prioriteras vid tilldelning av resurser.

Unionen ska anpassa sitt bistånd genom dynamiska, resultatnriktade och landsspecifika åtgärder enligt artikel 7.2 till landets situation samt dess åtagande och framsteg med avseende på bland annat god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter, demokrati, rättstatsprincipen och dess förmåga att genomföra reformer och motsvara det egna folkets krav och behov.

3. Kommittén för Europeiska utvecklingsfonden som inrättats enligt artikel 8 i det interna avtalet (nedan kallad *EUF-kommittén*) ska diskutera metoden för att fastställa de fleråriga vägledande tilldelningar av medel som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 4

Allmän ram för programplaneringen

1. Programplaneringen av det bistånd till AVS-staterna och AVS-regionerna inom ramen för Cotonouavtalet ska genomföras i enlighet med de allmänna principer som anges i artiklarna 1–14 i bilaga IV till det avtalet och i enlighet med de allmänna principer som anges i artiklarna 1 och 2 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUTL 247, 9.9.2006, s. 32.

2. Programplaneringen ska, utom i de fall som avses i punkt 3, genomföras tillsammans med det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen och i ökande utsträckning anpassas till partnerlandets eller partnerregionens strategier för fattigdomsbekämpning eller liknande strategier.

Unionen och dess medlemsstater ska samråda med varandra i ett tidigt skede av och under hela programplaneringsprocessen i syfte att skapa konsekvens, komplementaritet och samstämmighet mellan varandras samarbetsåtgärder. Detta samråd kan leda till gemensam programplanering med medlemsstater som är lokalt företrädade. Den gemensamma programplaneringen bör bygga på de komparativa fördelarna hos unionens givare. Övriga medlemsstater uppmanas att bidra i syfte att förstärka unionens gemensamma yttre åtgärder.

EIB:s finansieringstransaktioner ska bidra till unionens allmänna principer, i synnerhet de som anges i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet, såsom att minska fattigdom genom hållbar tillväxt för alla samt ekonomisk, miljömässig och social utveckling. EIB och kommissionen bör där så är lämpligt försöka maximera synergieffekterna i EUF:s programplaneringsprocess. I syfte att öka samstämmigheten när det gäller unionens yttre åtgärder ska EIB i ett tidigt skede rådfrågas i frågor som rör dess specialområden och verksamhet.

Andra givare och utvecklingsaktörer, bl.a. företrädare för det civila samhället och regionala och lokala myndigheter ska också rådfrågas.

3. Vid sådana omständigheter som avses i artiklarna 3.3 och 4.5 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet får kommissionen anta särskilda bestämmelser om programplanering och genomförande av utvecklingsbiståndet genom att själv förvalta de resurser som anslagits till staten i fråga i enlighet med relevanta EU-politikområden.

4. Unionen kommer i princip att koncentrera sitt bilaterala bistånd till högst tre sektorer, enligt överenskommelse med partnerländerna.

Artikel 5

Programplaneringsdokument

1. Strategidokument utarbetas av unionen och partnerlandet eller den berörda regionen för att ge en sammanhängande ram för utvecklingssamarbetet som överensstämmer med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för AVS–EU-partnerskapsavtalet och som är förenlig med de principer som anges i artiklarna 2, 8 och 12a i bilaga IV i det avtalet.

Utarbetandet och genomförandet av strategidokumentet ska följa principerna för biståndseffektivitet: nationellt ägarskap, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till mottagarlandets eller mottagarregionens system, ömsesidig ansvarighet och resultatorientering, i enlighet med artikel 2 i denna förordning. Programplaneringsperioden måste, i princip, synkroniseras med partnerlandets strategicykler.

2. Om partnerlandet eller den berörda regionen ger sitt samtycke ska det inte krävas något strategidokument för
- länder eller regioner som har en utvecklingsstrategi i form av en utvecklingsplan eller motsvarande utvecklingsdokument som godtas av kommissionen som grund för motsvarande fleråriga vägledande program, vid antagande av det senare dokumentet,
 - länder eller regioner för vilka unionen och medlemsstaterna har antagit ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument,
 - länder eller regioner för vilka det redan finns ett gemensamt ramdokument som fastställer en heltäckande unionsstrategi för förbindelserna med det berörda landet eller den berörda regionen och i vilket unionens utvecklingspolitik ingår som en del,
 - regioner som har en strategi som överenskommit gemensamt med unionen,
 - länder där unionen avser att synkronisera sin strategi med en ny nationell cykel som inleds före den 1 januari 2017; i sådana fall kommer det fleråriga vägledande programmet för interimperioden mellan 2014 och inledandet av den nya nationella cykeln att omfatta unionens insatser för det berörda landet.

3. Strategidokument ska inte krävas för länder eller regioner som får ett första anslag från unionen enligt denna förordning som inte överstiger 50 miljoner EUR för perioden 2014–2020. I sådana fall kommer de fleråriga vägledande programmen att omfatta unionens insatser för de berörda länderna eller regionerna.

Om de alternativ som anges i punkterna 2 och 3 inte är godtagbara för partnerlandet eller partnerregionen ska ett strategidokument utarbetas.

4. Med undantag för sådana omständigheter som avses i artikel 4.3 ska de fleråriga vägledande programmen grunda sig på en dialog med partnerlandet eller partnerregionen och utarbetas på grundval av strategidokument eller liknande dokument som det hänvisas till i denna artikel samt göras till föremål för ett avtal med det berörda landet eller den berörda regionen.

Vid tillämpningen av denna förordning får det gemensamma fleråriga programplaneringsdokument som avses i punkt 2 b i den här artikeln, om det överensstämmer med de principer och villkor som fastställs i det här stycket och inbegriper en vägledande tilldelning av medel, i överensstämmelse med förfarandet i artikel 14 betraktas som det fleråriga vägledande programmet i överenskommelse med partnerlandet eller partnerregionen.

5. Fleråriga vägledande program ska fastställa de prioriterade sektorer som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och vägledande tilldelning av medel, både totalt och per prioriterat område. De ska även fastställa hur de program som föreslås ska bidra till den övergripande landsstrategi som avses i denna artikel och hur de ska bidra till förverkligandet av agendan för förändring.

I enlighet med principerna för biståndseffektivitet ska man i strategin för samarbetet mellan AVS-staterna undvika splittning samt säkerställa komplementaritet med de nationella och regionala programmen och ett verkligt mervärde.

6. Förutom programplaneringsdokumenten för länderna och regionerna ska kommissionen och AVS-staterna, genom AVS-sekretariatet, även gemensamt utarbeta ett strategidokument för samarbetet mellan AVS-staterna och därmed sammanhängande dokument, i enlighet med de principer som anges i artiklarna 12–14 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet.

7. De särskilda bestämmelser som avses i artikel 4.3 kan med hänsyn till de särskilda omständigheter som avses i artikel 6.1 ges formen av ett särskilt stödprogram.

Artikel 6

Programplanering för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer

1. Vid utarbetande av programplaneringsdokument för länder eller regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer eller där ökad risk för naturkatastrofer föreligger ska vederbörlig hänsyn tas till de berörda befolkningarnas, ländernas eller regionernas sårbarhet samt särskilda behov och förhållanden.

Unionen förblir fast beslutet att genomföra den nya givnen för engagemang i instabila stater och dess principer, däribland genom att inrikta sig på de fem målen för fredsskapande åtgärder och statsbyggande, säkerställa lokalt egenansvar och anpassa sig till de nationella planer som utarbetats som en del av genomförandet av den nya givnen.

Rimlig omsorg ska ägnas åt konfliktförebyggande och konfliktlösning, statsbyggande och fredsskapande åtgärder, försörnings- och återuppbyggnadsåtgärder efter konflikter genom att särskilt fokusera på inkluderande och legitima strategier, säkerhet, rättvisa, ekonomiska grundvalar och kapacitetsuppbyggnad för att kunna leverera tjänster på ett ansvarsfullt och rättvist sätt. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt kvinnornas roll och barnens perspektiv i dessa processer.

När partnerländer eller regioner direkt berörs eller påverkas av en krissituation eller efterkrissituation, ska det läggas särskild vikt vid förbättrad samordning mellan alla relevanta aktörer vad gäller katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbiståndet, inbegripet när det gäller politiska initiativ, i syfte att underlätta övergången från nödsituation till utvecklingsfas. Programplaneringen för länder och regioner som befinner sig i instabila situationer eller regelbundet drabbas av naturkatastrofer ska tillgodose behovet av katastrofberedskap, förebyggande av katastrofer samt hanteringen av följderna av sådana katastrofer och ska begränsa sårbarheten vid påfrestningar och stärka motståndskraften.

2. När länder eller regioner befinner sig i krissituationer, efterkrissituationer och instabila situationer kan det företas en särskild översyn av det berörda landets eller den berörda regionens samarbetsstrategi. Sådana översyner får utmynna i förslag på en särskild och anpassad strategi för att säkerställa övergången till långsiktigt samarbete och utveckling samt främja en bättre samordning och övergång mellan instrumenten för humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

Artikel 7

Godkännande och ändring av programplaneringsdokument

1. Programplaneringsdokumenten, inklusive de däri angivna vägledande tilldelningarna, ska godkännas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.

Kommissionen ska samtidigt som programplaneringsdokumenten överlämnas till EUF-kommittén även överlämna dessa dokument till den gemensamma parlamentariska församlingen för kännedom, med fullt iakttagande av beslutsförfarandet i enlighet med avdelning IV i denna förordning.

Programplaneringsdokumenten ska därefter godkännas av den berörda AVS-staten eller AVS-regionen i enlighet med bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet. Länder och regioner som inte undertecknat ett programplaneringsdokument är ändå stödberättigade i enlighet med de villkor som anges i artikel 4.3 i denna förordning.

2. Strategidokument och fleråriga vägledande program, inklusive de däri angivna vägledande tilldelningarna, får anpassas med hänsyn till översynerna som avses i artiklarna 5, 11 och 14 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet.

I enlighet med bestämmelserna i artiklarna 2.4 och 3.2 i denna förordning, och med utgångspunkt i tidigare EUF samt övriga erfarenheter av stimulanser, däribland tillvaratagna erfarenheter, får vägledande anslag till enskilda länder kompletteras med bland annat en resultatbaserad mekanism. Samtidigt som man i detta hänseende inser att stater som är instabila eller sårbara ska ges särskild behandling för att garantera att vederbörlig hänsyn tas till deras särskilda behov, så ska resurser, om möjligt upp till storleksordningen för stimulansmekanismen för god samhällsstyrning inom ramen för tionde EUF, tillgängliggöras i syfte att stimulera resultatnriktade reformer i enlighet med agendan för förändring och för att uppfylla de åtaganden som fastställs i AVS–EU-partnerskapsavtalet. EUF-kommittén ska i enlighet med artikel 14.2 i denna förordning diskutera den resultatbaserade mekanismen.

3. Förfarandet i artikel 14 ska även tillämpas vid väsentliga ändringar som leder till betydande ändringar av strategin, programplaneringsdokumenten eller det vägledande programanslaget. I tillämpliga fall ska de därav följande addendumen till programplaneringsdokumenten därefter godkännas av den berörda AVS-staten eller AVS-regionen.

4. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, till exempel kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, inbegripet de fall som anges i artikel 6.2, får det förfarande som anges i artikel 14.4 användas för att ändra de programplaneringsdokument som avses i artikel 5.

AVDELNING III

GENOMFÖRANDE

Artikel 8

Allmän ram för genomförandet

Genomförandet av det bistånd till AVS-staterna och AVS-regionerna som förvaltas av kommissionen och EIB inom ramen för AVS–EU-partnerskapsavtalet ska ske i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet (nedan kallad *budgetförordningen för EUF*).

Artikel 9

Antagande av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder

1. Kommissionen ska anta ettåriga handlingsprogram på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som avses i artikel 5.

Vid återkommande åtgärder får den även anta fleråriga handlingsprogram för en period på upp till tre år.

Vid behov och i vederbörligen motiverade fall får åtgärder antas i form av enskilda åtgärder före eller efter antagandet av de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen.

2. Handlingsprogrammen och de enskilda åtgärderna ska utarbetas av kommissionen tillsammans med partnerlandet eller partnerregionen, med medverkan av de medlemsstater som är företrädare lokalt och vid behov i samordning med andra givare, särskilt i fall av gemensam programplanering, och med EIB. Medlemsstater som inte är företrädare lokalt kommer att informeras om åtgärder på fältet.

Handlingsprogrammen ska innehålla en specifik beskrivning av varje planerad åtgärd. Den beskrivningen ska specificera målen, de förväntade resultaten och de viktigaste insatserna.

I beskrivningen ska de förväntade resultaten anges i form av output, utfall och effekt, med kvantifierade eller kvalificerade mål, och förklaringar ska lämnas om kopplingarna dem emellan och med målen i det fleråriga vägledande programmet. Outputen och, i princip, utfallet ska ha specifika, mätbara och realistiska indikatorer, med referensvärden och tidsbestämda riktmärken, som i största möjliga utsträckning stämmer överens med partnerlandets eller partnerregionens egen output och egna riktmärken. I förekommande fall ska en lönsamhetsanalys göras.

I beskrivningen ska riskerna anges, i förekommande fall med förslag på hur de kan begränsas, en analys av den specifika situationen inom sektorn och de viktigaste berörda parterna, genomförandemetoder, budgeten och en preliminär tidsplan samt, i fall av budgetstöd, kriterier för utbetalning, inklusive eventuella variabla delutbetalningar. Den ska även innehålla angivelser om eventuella åtföljande stödåtgärder samt arrangemang för övervakning, revision och utvärdering.

I förekommande fall ska beskrivningen även ange hur åtgärderna och pågående eller planerad EIB-verksamhet i partnerlandet eller partnerregionen kompletterar varandra.

3. I de fall som avses i artikel 4.3 och vid oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller i undantagsfall kan kommissionen anta särskilda åtgärder, däribland åtgärder för att underlätta övergången från katastrofbistånd till långsiktig utvecklingsverksamhet eller åtgärder för att bättre förbereda människor på att hantera återkommande kriser.

4. Handlingsprogram och enskilda åtgärder enligt punkt 1 för vilka det finansiella biståndet från unionen överstiger 5 miljoner EUR och särskilda åtgärder för vilka det finansiella biståndet från unionen överstiger 10 miljoner EUR ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i denna förordning. Det förfarandet behöver inte tillämpas för handlingsprogram och åtgärder för vilka tröskelvärdena ovan inte överskrids, eller för icke väsentliga ändringar av handlingsprogram och åtgärder. Med icke väsentliga ändringar avses tekniska justeringar såsom förlängningar av genomförandeperioden, omfördelningar av medel inom den planerade budgeten eller ökning eller minskning av budgeten med mindre än 20 % av den ursprungliga budgeten, men som inte överstiger 10 miljoner EUR, under förutsättning att ändringarna inte väsentligt berör målen för det ursprungliga handlingsprogrammet eller den ursprungliga åtgärden. Handlingsprogram, åtgärder och icke väsentliga ändringar enligt detta stycke ska antas av kommissionen som ska underrätta EUF-kommittén inom en månad efter det att de har antagits.

Varje medlemsstat får begära att ett projekt eller program tas bort från ett handlingsprogram som lämnats in till EUF-kommittén i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14 i denna förordning. Om en sådan begäran stöds av en blockerande minoritet av medlemsstater enligt artikel 8.3 jämförd med artikel 8.2 i det interna avtalet ska kommissionen anta handlingsprogrammet utan det berörda projektet eller programmet. Såvida inte kommissionen, i

överensstämmelse med medlemsstaternas önskemål i EUF-kommittén, önskar avbryta det borttagna projektet eller programmet ska detta senare på nytt läggas fram för EUF-kommittén utanför handlingsprogrammet, i form av en enskild åtgärd som då ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14 i denna förordning.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, till exempel kriser, naturkatastrofer, katastrofer som orsakats av människor eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen anta enskilda eller särskilda åtgärder eller ändringar av befintliga handlingsprogram och åtgärder i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.4 i denna förordning.

5. Kommissionen ska anta särskilda handlingsprogram i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i denna förordning för sådana stödutgifter som avses i artikel 6 i det interna avtalet. Eventuella ändringar av handlingsprogrammen för stödutgifter ska antas i enlighet med samma förfarande.

6. En lämplig miljöprövning, bl.a. av inverkan på klimatförändring, biologisk mångfald och relaterade sociala konsekvenser, ska göras på projektnivå, och denna ska för miljö känsliga projekt, när så är tillämpligt, omfatta en miljökonsekvensbedömning (MKB), särskilt när projekten sannolikt medför betydande skadliga miljöeffekter och/eller sociala konsekvenser som är av känslig, skiftande eller hittills okänd art. Den prövningen ska göras i enlighet med internationellt erkänd praxis. Strategiska miljöbedömningar (SMB) ska när så är relevant användas vid genomförandet av sektorprogram. Det ska söras för att berörda parter involveras i miljöbedömningar och för att allmänheten får tillgång till resultatet av sådana bedömningar.

Artikel 10

Ytterligare bidrag från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får på eget initiativ lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB i enlighet med artikel 1.9 i det interna avtalet i syfte att bidra till målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet utanför gemensamma samfinansieringsarrangemang. Dessa bidrag ska inte påverka den totala tilldelningen av medel inom ramen för EUF. De ska behandlas på samma sätt som medlemsstaternas reguljära bidrag som avses i artikel 1.2 i det interna avtalet, med undantag för bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 i det interna avtalet, för vilka särskilda arrangemang får fastställas i bilaterala bidragsavtal.

2. Dessa bidrag ska öronmärkas endast i vederbörligen motiverade fall, till exempel när det gäller de exceptionella omständigheter som avses i artikel 4.3. I sådana fall ska de frivilliga bidrag som lämnas till kommissionen behandlas som inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med budgetförordningen för EUF.

3. De ytterligare medlen ska integreras i den programplanerings- och översynsprocess och i de årliga handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i denna förordning och återspegla partnerlandets eller partnerregionens ägarskap.

4. Alla eventuella ändringar av handlingsprogrammen, de enskilda åtgärderna eller de särskilda åtgärderna ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 9.

5. Medlemsstater som lämnar frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB i syfte att bidra till målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet ska på förhand underrätta rådet och EUF-kommittén, eller kommittén för investeringsanslag, om dessa bidrag.

Artikel 11

Skatter, tullar och avgifter

Biståndet från unionen ska inte generera, eller utlösa uttag av, särskilda skatter, tullar eller avgifter.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet kan sådana skatter, tullar och avgifter vara stödberättigade på de villkor som anges i den budgetförordning för EUF som avses i artikel 10.2 i det interna avtalet.

Artikel 12

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav eller, vid behov, restitution av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.
2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision och kontroll, eller, när det gäller internationella organisationer, rätt att genomföra kontroller i enlighet med avtal som ingåtts med dessa, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för den här förordningen.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska sådana samarbetsavtal med tredjeland och internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra revisionen, kontroller på plats och inspektioner i enlighet med sina respektive befogenheter.

Artikel 13

Nationalitets- och ursprungsregler för upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och andra tilldelningsförfaranden

Nationalitets- och ursprungsregler för upphandlingsförfaranden, förfaranden för beviljande av bidrag och andra tilldelningsförfaranden anges i artikel 20 i bilaga IV till AVS-EU-partnerskapsavtalet.

AVDELNING IV

BESLUTSFÖRFARANDEN

Artikel 14

EUF-kommitténs ansvarsområde

1. EUF-kommittén ska avge sitt yttrande i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 3 och 4 i denna artikel.

En observatör från EIB ska delta i EUF-kommitténs överläggningar när frågor som rör EIB behandlas.

2. EUF-kommitténs arbetsuppgifter ska omfatta de ansvarsområden som anges i avdelningarna II och III i denna förordning:

- a) Programplanering av unionens bistånd inom ramen för EUF och översyner av programplaneringen med särskild inriktning på landstrategier, regionala strategier och strategier för samarbetet mellan AVS-staterna.
- b) Övervakning av genomförandet och utvärderingen av unionens bistånd, som bland annat omfattar hur biståndet påverkar fattigdomsminskningen, sektorspecifika aspekter, övergripande frågor, hur samordningen på fältet med medlemsstater och andra givare fungerar samt framsteg i fråga om de principer för biståndseffektivitet som avses i artikel 2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

När det gäller program för budgetstöd som EUF-kommittén uttalat sig positivt om, men som tillfälligt upphävs under genomförandet, ska kommissionen på förhand underrätta kommittén om upphävandet och det senare beslutet att återuppta utbetalningarna.

Varje medlemsstat kan när som helst uppmana kommissionen att förse EUF-kommittén med information och att diskutera frågor som rör de arbetsuppgifter som avses i denna punkt. En sådan diskussion kan leda till att medlemsstaterna utfärdar rekommendationer som kommissionen ska beakta.

3. När EUF-kommittén anmodas att yttra sig ska kommissionens företrädare lägga fram ett utkast till åtgärder för EUF-kommittén, inom de tidsfrister som fastställs i rådets beslut om EUF-kommitténs arbetsordning som avses i artikel 8.5 i det interna avtalet. EUF-kommittén ska yttra sig inom en tidsfrist som får fastställas av dess ordförande med beaktande av hur brådskande ärendet är, men som inte får överskrida 30 dagar. EIB ska delta i diskussionerna. Yttrandet ska antas med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.3 i det interna avtalet på grundval av medlemsstaternas röster fördelade på det sätt som anges i artikel 8.2 i det interna avtalet.

När EUF-kommittén har yttrat sig ska kommissionen anta åtgärder som ska ha omedelbar verkan.

Om dessa åtgärder inte är förenliga med EUF-kommitténs yttrande ska kommissionen emellertid genast meddela rådet detta. I sådana fall ska kommissionen skjuta upp tillämpningen av åtgärderna under en period som i princip inte får överstiga 30 dagar räknat från dagen för meddelandet, men som under exceptionella omständigheter får förlängas med upp till 30 dagar. Rådet får inom denna period fatta ett annat beslut med samma kvalificerade majoritet som EUF-kommittén.

4. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i enlighet med artiklarna 7.4 och 9.4 ska kommissionen anta åtgärden, som ska tillämpas omedelbart utan att först föreläggas EUF-kommittén, och fortsätta att gälla så länge det dokument eller handlingsprogram eller den åtgärd som antagits eller ändrats är i kraft.

Senast 14 dagar efter att åtgärderna antas ska ordföranden förelägga åtgärden för EUF-kommittén för yttrande.

Om EUF-kommittén avger ett negativt yttrande som avses i punkt 3 i denna artikel ska kommissionen omedelbart upphäva den åtgärd som antagits i enlighet med första stycket i den här punkten.

Artikel 15

Den fredsbevarande resursen för Afrika

I de vägledande AVS-regionövergripande programmen ska medel öronmärkas för finansieringen av den fredsbevarande resursen för Afrika. Den finansieringen kan kompletteras genom de regionala vägledande programmen. Ett särskilt förfarande ska tillämpas på följande sätt:

- a) Kommissionen ska till följd av en begäran från Afrikanska unionen, som godkänts av AVS-ambassadörskommittén, utarbeta fleråriga handlingsprogram i vilka målen, de möjliga åtgärdernas omfattning och art samt genomförandearrangemangen specificeras; ett överenskommet rapporteringsformat ska fastställas på åtgärdsnivå. Varje handlingsprogram ska ha en bilaga som innehåller en beskrivning av de specifika beslutsförfarandena för varje typ av möjlig insats i enlighet med dess art och storlek och hur brådskande den är.
- b) Handlingsprogrammen, inklusive den bilaga som avses i led a, och eventuella ändringar av dem ska diskuteras i de berörda förberedande rådsarbetsgrupperna och i kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik samt godkännas av Coreper med kvalificerad majoritet enligt artikel 8.3 i det interna avtalet innan de antas av kommissionen.
- c) Handlingsprogrammen, med undantag av den bilaga som avses i led a, ska ligga till grund för det finansieringsavtal som ska ingås mellan kommissionen och Afrikanska unionen.

- d) Varje insats som ska genomföras inom ramen för detta finansieringsavtal ska först godkännas av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik; de berörda förberedande rådsarbetsgrupperna ska informeras eller, senast när nya fredsfrämjande insatser ska finansieras, höras i god tid innan insatserna läggs fram för kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik i enlighet med de specifika beslutsförfaranden som avses i led a för att säkerställa att inte bara den militära och säkerhetsmässiga dimensionen av de planerade insatserna beaktas utan även deras utvecklings- och finansieringsrelaterade aspekter. Utan att detta påverkar finansieringen av fredsfrämjande insatser ska särskild uppmärksamhet ägnas åt verksamhet som betraktas som offentligt utvecklingsbistånd.
- e) Kommissionen ska, för rådets och EUF-kommitténs information och på deras begäran, årligen utarbeta en verksamhetsrapport om användningen av medlen, i vilken det görs åtskillnad mellan åtaganden och utbetalningar som avser offentligt utvecklingsbistånd och andra åtaganden och utbetalningar.

Efter det första fleråriga handlingsprogrammet ska unionen och dess medlemsstater granska resultaten av och förfarandena för den fredsbevarande resursen för Afrika och diskutera alternativa framtida finansieringsmöjligheter. I det sammanhanget, och i syfte att skapa en mer solid grund för den fredsbevarande resursen för Afrika, ska unionen och dess medlemsstater diskutera både frågan om medel för fredsfrämjande insatser, däribland sådana som finansieras genom EUF, och frågan om hållbart unionsstöd till fredsfrämjande insatser som leds av Afrika efter 2020. Därutöver ska kommissionen senast 2018 göra en utvärdering av resursen.

Artikel 16

Kommittén för investeringsanslag

1. Kommittén för investeringsanslag som inrättas under EIB:s överinseende enligt artikel 9 i det interna avtalet (nedan kallad *investeringskommittén*), ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och en företrädare för kommissionen. En observatör från rådets generalsekretariat och en observatör från Europeiska utrikestjänsten ska inbjudas att närvara. Varje medlemsstat samt kommissionen ska utse en företrädare och en suppleant. För att säkerställa kontinuitet ska ordföranden i investeringskommittén väljas av och bland ledamöterna i denna kommitté för en period på två år. EIB ska tillhandahålla kommitténs sekretariat och stödtjänster. Endast de ledamöter i investeringskommittén som utsetts av medlemsstaterna och deras suppleanter ska ha rösträtt.

Rådet ska enhälligt anta investeringskommitténs arbetsordning på grundval av ett förslag som utarbetats av EIB efter samråd med kommissionen.

Investeringskommittén ska besluta med kvalificerad majoritet. Den röstfördelning som anges i artikel 8 i det interna avtalet ska tillämpas.

Investeringskommittén ska sammanträda minst fyra gånger om året. Ytterligare möten får sammankallas på begäran av EIB eller ledamöterna i kommittén enligt bestämmelserna i arbetsordningen. Investeringskommittén får dessutom avge ett skriftligt yttrande i enlighet med de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

2. Investeringskommittén ska godkänna

- a) de operativa riktlinjerna för genomförandet av investeringsanslaget,
- b) investeringsstrategier och verksamhetsplaner för investeringsanslaget, inbegripet resultatindikatorer, på grundval av målen för AVS-EU-partnerskapsavtalet och de övergripande principerna för unionens utvecklingspolitik,
- c) de årliga rapporterna om investeringsanslaget,
- d) alla dokument om den allmänna politiken, inklusive utvärderingsrapporter, som rör investeringsanslaget.

3. Vidare ska investeringskommittén yttra sig om följande:

- a) Förslag till att bevilja räntesubventioner enligt artiklarna 2.7 och 4.2 b i bilaga II till AVS-EU-partnerskapsavtalet. I dessa fall ska investeringskommittén även yttra sig om användningen av en sådan räntesubvention.
- b) Förslag till investeringar från investeringsanslaget avseende projekt om vilka kommissionen har avgett ett negativt yttrande.

- c) Andra förslag som gäller investeringsanslaget på grundval av de allmänna principerna i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.
- d) Förslag som rör utarbetandet av EIB:s ramverk för resultatmätning, i den mån ett sådant ramverk är tillämpligt på verksamhet enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet.

För att effektivisera godkännandeförfarandet för små åtgärder får investeringskommittén tillstyrka förslag från EIB om en samlad tilldelning (räntesubventioner och tekniskt bistånd) eller ett samlat tillstånd (lån och eget kapital) som därefter, utan ytterligare yttranden från investeringskommittén eller kommissionen, ska fördelas av EIB på enskilda projekt i enlighet med kriterier som fastställs i den samlade tilldelningen eller det samlade tillståndet, inklusive den maximala tilldelningen för varje projekt.

EIB:s ledningsorgan får dessutom då och då begära att investeringskommittén avger ett yttrande om alla finansieringsförslag eller om vissa kategorier av finansieringsförslag.

4. EIB ska för investeringskommittén i god tid lägga fram alla frågor som kräver godkännande av eller ett yttrande från investeringskommittén enligt punkterna 2 respektive 3. Alla förslag som läggs fram för investeringskommittén för yttrande ska överensstämma med de relevanta kriterierna och principerna i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

5. EIB ska ha ett nära samarbete med kommissionen och när så är tillämpligt samordna sina åtgärder med andra givare. EIB ska särskilt göra följande:

- a) Tillsammans med kommissionen utarbeta eller se över de operativa riktlinjer för genomförandet av investeringsanslaget som avses i punkt 2 a. EIB ska vara ansvarig för att riktlinjerna följs och ska se till att de projekt den stöder respekterar internationella sociala och miljömässiga normer och överensstämmer med målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet, de övergripande principerna för unionens utvecklingspolitik samt med de relevanta samarbetsstrategierna på land- eller regionnivå.
- b) Begära ett yttrande från kommissionen vid utarbetandet av investeringsstrategierna, verksamhetsplanerna och dokumenten om den allmänna politiken.
- c) Underrätta kommissionen om de projekt den förvaltar i enlighet med artikel 18.1 och under projektutvärderingsskedet begära ett yttrande från kommissionen om huruvida projekten överensstämmer med de relevanta samarbetsstrategierna på land- eller regionnivå eller, i förekommande fall, med de allmänna målen för investeringsanslaget.
- d) Med undantag av räntesubventioner som omfattas av den samlade tilldelning som avses i punkt 3 a, under projektutvärderingsskedet även begära att kommissionen godkänner alla förslag om räntesubventioner som läggs fram för investeringskommittén, vad gäller deras förenlighet med artiklarna 2.7 och 4.2 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet och med de kriterier som fastställs i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

Om kommissionen inte inom tre veckor räknat från framläggandet av förslaget har avgett ett negativt yttrande, ska den anses ha avgett ett positivt yttrande om eller godkänt förslaget. I fråga om yttranden om projekt inom finanssektorn eller den offentliga sektorn eller godkännande av räntesubventioner får kommissionen begära att det slutliga projektförslaget läggs fram för den för yttrande eller godkännande två veckor innan det översänds till investeringskommittén.

6. EIB ska inte vidta någon åtgärd som avses i punkt 3 a, b eller c om inte investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande.

Efter ett positivt yttrande från investeringskommittén ska EIB besluta om förslaget i enlighet med sina egna förfaranden. EIB kan bland annat besluta att inte gå vidare med förslaget. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om de fall som den beslutar att inte gå vidare med förslaget.

I fråga om lån från dess egna medel och investeringar från investeringsanslaget som inte kräver något yttrande från investeringskommittén ska EIB besluta om förslaget i enlighet med sina egna förfaranden och, när det gäller investeringsanslaget, i enlighet med de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget och investeringsstrategier som investeringskommittén har godkänt.

Även om investeringskommittén har avgett ett negativt yttrande om ett förslag att bevilja räntesubvention får EIB bevilja lånet utan att bevilja räntesubvention. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den följer detta förfarande för lånet.

EIB får, med förbehåll för villkoren i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget och under förutsättning att det väsentliga målet med lånet eller investeringen från investeringsanslaget förblir oförändrat, besluta att ändra villkoren för ett lån eller en investering från investeringsanslaget som investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande om enligt punkt 3 eller för alla lån som investeringskommittén har avgett ett positivt yttrande om avseende räntesubventioner. EIB får bland annat besluta att öka beloppet för lånet eller investeringen från investeringsanslaget med upp till 20 %.

En sådan ökning kan, när det gäller projekt med räntesubventioner enligt artikel 2.7 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet, resultera i en proportionell ökning av värdet av räntesubventionen. EIB ska regelbundet underrätta investeringskommittén och kommissionen om varje tillfälle när den följer detta tillvägagångssätt. Om det krävs en ökning av värdet av subventionen när det gäller projekt enligt artikel 2.7 i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet, ska ett yttrande från investeringskommittén begäras innan EIB går vidare.

7. EIB ska förvalta investeringar från investeringsanslaget och alla medel inom detta anslag i enlighet med målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet. EIB får bland annat delta i sådana juridiska personers förvaltnings- och övervakningsorgan i vilka medel från investeringsanslaget har investerats och får göra avkall på, upphäva och ändra de rättigheter som den utövar på investeringsanslagets vägnar i enlighet med de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Deltagande av länder eller regioner utanför AVS-området

För att säkerställa att unionens stöd är samstämmigt och effektivt får kommissionen besluta att utöka möjligheten att få stöd från de medel som avses i artikel 1.2 a i i det interna avtalet till att även omfatta utvecklingsländer som inte är AVS-stater samt organ för regional integration i vilka AVS-stater deltar och som främjar sådant regionalt samarbete och sådan integration som är berättigade till unionens stöd inom ramen för andra unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder, i de fall då de berörda projekten eller programmen är av regional eller gränsöverskridande karaktär och uppfyller villkoren i artikel 6 i bilaga IV till AVS–EU-partnerskapsavtalet. Även de utomeuropeiska länder och territorier (nedan kallade ULT) som är berättigade till unionens stöd enligt rådets beslut 2013/755/EU ⁽¹⁾ samt unionens yttersta randområden kan delta i regionala samarbetsprojekt och program. De medel som krävs för dessa territoriers och yttersta randområdets deltagande ska tillkomma utöver de medel som anslås i artikel 1.2 a i i det interna avtalet. Målet för ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna, unionens yttersta randområden, ULT och AVS-staterna bör beaktas, och när så är lämpligt bör samordningsmekanismer inrättas. Strategidokumentet, de fleråriga vägledande programmen samt de handlingsprogram och åtgärder som avses i artikel 9 i denna förordning får innehålla bestämmelser om detta slags finansiering och de typer av finansiering som avses i rådets förordning (EG) nr 215/2008 ⁽²⁾.

Artikel 18

Övervakning, rapportering och utvärdering av biståndet från EUF

1. Kommissionen och EIB ska regelbundet följa upp de åtgärder och insatser som finansieras och bedöma vilka framsteg som gjorts när det gäller att uppnå de förväntade resultaten. Kommissionen ska även utvärdera vilka effekter och resultat dess politik och åtgärder inom olika sektorer har gett och hur effektiv programplaneringen har varit, när så är lämpligt genom oberoende externa utvärderingar. Vederbörlig hänsyn ska tas till förslag från rådet om oberoende externa utvärderingar. Utvärderingarna ska grunda sig på bästa praxis från OECD/DAC och syfta till att fastställa huruvida de särskilda målen har uppnåtts, med beaktande av jämställdhetsaspekten, utforma rekommendationer och tillhandahålla stöd för att underlätta lärande, med sikte på att förbättra framtida insatser. Dessa utvärderingar ska utföras på grundval av förutbestämda, tydliga och öppna samt, där så är lämpligt, landsspecifika och mätbara indikatorer.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 78, 19.3.2008, s. 1).

EIB ska regelbundet informera kommissionen och medlemsstaterna om genomförandet av de projekt som finansieras inom ramen för EUF och administreras av EIB, enligt de förfaranden som fastställs i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.

2. Kommissionen ska översända sina utvärderingar, tillsammans med avdelningarnas reaktioner på de viktigaste rekommendationerna, till medlemsstaterna genom EUF-kommittén och till EIB för information. Varje utvärdering, inklusive rekommendationer och uppföljningsåtgärder, får på begäran av en medlemsstat diskuteras i EUF-kommittén. I sådana fall ska kommissionen rapportera tillbaka till EUF-kommittén efter ett år, när de överenskomna uppföljningsåtgärderna genomförts. Resultaten ska användas för att förbättra utformningen av program och tilldelningen av resurser.
3. Kommissionen ska i lämplig utsträckning göra alla berörda aktörer delaktiga i fasen för utvärdering av det bistånd som unionen tillhandahåller inom ramen för denna förordning och får vid behov genomföra gemensamma utvärderingar med medlemsstaterna, andra givare och utvecklingspartner.
4. Kommissionen ska granska framstegen i genomförandet av EUF, inklusive de fleråriga vägledande programmen, och från och med 2016, till rådet överlämna en årlig rapport om genomförandet. Rapporten ska innehålla en analys av den viktigaste outputen och det viktigaste utfallet samt, när så är möjligt, av hur det ekonomiska stödet från unionen bidrar till effekterna. En resultatram ska utarbetas i detta syfte. Denna rapport ska även läggas fram för Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.
5. Årsrapporten ska även innehålla information rörande de två föregående åren om de åtgärder som finansierats, om resultaten av uppföljnings- och utvärderingsverksamheten, om de berörda utvecklingspartnerns involvering och om genomförandet av åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden, fördelat på länder, regioner och samarbetsområden. Den ska dessutom innehålla en kvalitativ analys av de ursprungligen planerade och uppnådda resultaten, baserat bland annat på uppgifter från övervakningssystem, samt en uppföljning av tillvaratagna erfarenheter.
6. Rapporten ska i möjligaste mån grundas på specifika, mätbara indikatorer på biståndets betydelse för uppnåendet av målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet. Den ska avspegla de viktigaste erfarenheterna och uppföljningen av rekommendationerna i utvärderingarna från de föregående åren. Rapporten ska även, när så är lämpligt och relevant, omfatta en bedömning av iakttagandet av principerna för biståndseffektivitet, bland annat när det gäller innovativa finansieringsinstrument.
7. Unionen och dess medlemsstater ska senast före utgången av 2018 genomföra en resultatöversyn för att bedöma i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts samt resultaten och effekterna av det bistånd som tillhandahållits, med hjälp av indikatorer avseende output, utfall och effekt som mäter effektiviteten vid användningen av resurser samt EUF:s effektivitet. Översynen ska även behandla hur de åtgärder som finansieras bidrar till uppnåendet av målen för AVS–EU-partnerskapsavtalet samt unionens prioriteringar enligt agendan för förändring. Denna översyn ska företas på grundval av ett förslag från kommissionen.
8. EIB ska lämna investeringskommittén uppgifter om framstegen när det gäller att nå målen för investeringsanslaget. Enligt artikel 6b i bilaga II till AVS–EU-partnerskapsavtalet ska det samlade resultatet av verksamheten inom ramen för investeringsanslaget bli föremål för en gemensam översyn såväl efter EUF:s halva löptid som efter löptidens slut. Översynen efter halva löptiden ska genomföras av oberoende externa experter, i samarbete med EIB, och ska göras tillgänglig för investeringskommittén.

Artikel 19

Utgifter för klimatinsatser och biologisk mångfald

På grundval av de vägledande programplaneringsdokument som antagits ska det varje år göras en uppskattning av de samlade utgifterna för klimatinsatser och biologisk mångfald. De medel som anslås inom ramen för EUF ska varje år underkastas ett spårningssystem som grundar sig på OECD-metodologin (Riomarkörer) vilket inte utesluter att man använder sig av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga – och har integrerats i de befintliga metoderna för uppföljning av hur unionsprogrammen fungerar, i syfte att kvantifiera utgifterna för klimatinsatser och biologisk mångfald i de handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i artikel 9 och redovisas i utvärderingar och årsrapporter.

*Artikel 20***Europeiska utrikestjänsten**

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 567/2014**av den 26 maj 2014****om ändring av förordning (EG) nr 215/2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden vad gäller tillämpningen av övergångsperioden mellan tionde Europeiska utvecklingsfonden och elfte Europeiska utvecklingsfonden fram till ikraftträdandet av det interna avtalet för elfte Europeiska utvecklingsfonden**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i ändrad lydelse ⁽¹⁾ (nedan kallat *Cotonouavtalet*),med beaktande av det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering av gemenskapens bistånd inom den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 i enlighet med AVS–EG-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig ⁽²⁾ (nedan kalla *det interna avtalet för tionde EUF*), särskilt artikel 10.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Europeiska investeringsbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets beslut 2013/759/EU ⁽³⁾ fastställs övergångsåtgärder för förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonden (EUF) (nedan kallad *övergångsfaciliteten*) i syfte att garantera att det finns medel att tillgå för samarbetet med staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och med de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) samt till stödutgifter under perioden mellan den 1 januari 2014 och den dag då det interna avtalet för det elfte EUF träder i kraft.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 215/2008 ⁽⁴⁾ bör ändras vad gäller kommissionens driftsmässiga och ekonomiska förvaltning av övergångsfaciliteten under övergångsperioden mellan tionde och elfte EUF fram till dess att det interna avtalet och genomförandeförordningen för elfte EUF träder i kraft.
- (3) Det är lämpligt att på samma sätt ändra genomförandebestämmelserna för den driftsmässiga och ekonomiska förvaltningen av investeringsanslaget som genomförs av Europeiska investeringsbanken (EIB) under denna övergångsperiod och fram till ikraftträdandet av det interna avtalet för elfte Europeiska utvecklingsfonden.
- (4) Förordning (EG) nr 215/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under övergångsperioden mellan tionde EUF och elfte EUF ska artiklarna 1–159 i förordning (EG) nr 215/2008 ersättas med de bestämmelser som anges i bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3. Avtalet ändrat genom det avtal som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 28.10.2005, s. 4) och det avtal som undertecknades i Ouagadougou den 22 juni 2010 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/759/EU av den 12 december 2013 om övergångsåtgärder för förvaltningen av EUF från den 1 januari 2014 till ikraftträdandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 78, 19.3.2008, s. 1).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med det att genomförandeförordningen för elfte EUF träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2014.

På rådets vägnar

Ch. VASILAKOS

Ordförande

BILAGA

"DEL I

HUVUDBESTÄMMELSER

AVDELNING I

Syfte, tillämpningsområde och allmänna bestämmelser

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelserna för det finansiella genomförandet av Europeiska utvecklingsfondens (EUF) medel, samt för redovisning och revision av fondens räkenskaper.

Artikel 2

Förhållande till förordning (EU, Euratom) nr 966/2012

1. Såvida inget annat anges ska direkta hänvisningar i denna förordning till bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ anses omfatta även hänvisningar till motsvarande bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Hänvisningar i denna förordning till tillämpliga bestämmelser i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inte anses omfatta bestämmelser om förfaranden som inte är relevanta för EUF, särskilt inte bestämmelser som gäller befogenhet att anta delegerade akter.
3. Interna hänvisningar i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 eller i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte innebära att de bestämmelser som det indirekt hänvisas till är tillämpliga för EUF.
4. Termer som används i denna förordning ska ha samma innebörd som de som används i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, med undantag för definitionerna enligt i artikel 2 a–e i den förordningen.

I den här förordningen ska dock följande termer i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 definieras enligt följande:

- a) *budget eller budgetmässig*: EUF.
- b) *budgetåtagande*: finansiellt åtagande.
- c) *institution*: kommissionen.
- d) *anslag eller driftsanslag*: EUF:s medel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- e) *budgetrubrik eller budgetpost*: anslag.
- f) *grundläggande akt*: det interna avtalet för tionde EUF, rådets beslut 2013/755/EU ⁽¹⁾ (ULT-beslutet) eller rådets förordning (EG) nr 617/2007 ⁽²⁾ beroende på sammanhanget (nedan kallad *genomförandeförordningen*).
- g) *tredjeland*: mottagande land eller territorium som omfattas av EUF:s geografiska räckvidd.
5. Tolkningen av denna förordning ska göras i syfte att bevara samstämmigheten med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 såvida inte en sådan tolkning är oförenlig med EUF:s specifika karaktär enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet, det interna avtalet för tionde EUF, ULT-beslutet eller genomförandeförordningen.

Artikel 3

Tidsperioder, datum och tidsfrister

Såvida inget annat anges ska rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ⁽³⁾ gälla för de tidsfrister som fastställs genom den här förordningen.

Artikel 4

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽⁴⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁵⁾.

Artikel 29 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om information om överföring av personuppgifter för revisionsändamål ska tillämpas.

AVDELNING II

Finansiella principer

Artikel 5

Finansiella principer

EUF:s medel ska fördelas i enlighet med följande principer:

- a) Principen om enhet och om budgetens riktighet.
- b) En enda beräkningsenhet.
- c) Universalitet.
- d) Specificering.
- e) Sund ekonomisk förvaltning.
- f) Öppenhet.

Budgetåret ska löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 617/2007 av den 14 maj 2007 om genomförande av tionde Europeiska utvecklingsfonden enligt AVS–EG-partnerskapsavtalet (EUT L 152, 13.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

*Artikel 6***Principer om enhet och budgetens riktighet**

Inkomster ska uppbäras och utgifter betalas ut endast om de finns specificerade i en budgetpost för EUF.

Artikel 8.2 och 8.3 samt första stycket i artikel 8.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 7***Principen om en enda beräkningsenhet**

Artikel 19 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om användningen av euro ska tillämpas efter nödvändiga ändringar.

*Artikel 8***Universalitetsprincipen**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i den här förordningen ska de totala inkomsterna täcka de totala beräknade utbetalningarna.

Alla inkomster och utgifter ska tas upp som bruttobelopp i budgeten utan att justeras mot varandra, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad avser regler för avdrag och för växelkurskillnader vilken ska vara tillämplig.

De inkomster som avses i artikel 9.2 c i den här förordningen ska dock automatiskt minska de utbetalningar som görs för det åtagande de härrör från.

Unionen får inte ta upp lån inom ramen för EUF.

*Artikel 9***Inkomster avsatta för särskilda ändamål**

1. Inkomster avsatta för särskilda ändamål ska användas för att finansiera särskilda utgiftsposter.
2. Följande ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål:
 - a) Finansiella bidrag från medlemsstater och tredjeländer, i båda fallen inklusive deras offentliga organ, enheter eller fysiska personer, och från internationella organisationer till vissa biståndsprojekt i tredjeland eller program som finansieras av unionen och förvaltas av kommissionen eller Europeiska investeringsbanken (EIB) för tredjelands räkning i enlighet med artikel 10 i genomförandeförordningen.
 - b) Inkomster som avsatts för särskilda ändamål, till exempel inkomster från fonder, subventioner, gåvor och legat.
 - c) Inkomster från återbetalningar som återkrävs efter att ha betalats ut på felaktiga grunder.
 - d) Inkomster från räntor på förhandsfinansieringsutbetalningar i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - e) Återbetalningar och inkomster som härrör från finansieringsinstrument i enlighet med artikel 140.6 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - f) Inkomster som uppstår genom senare återbetalningar av skattebelopp i enlighet med artikel 23.3 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. De inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 a och 2 b ska finansiera sådana utgiftsposter som fastställs av givaren, förutsatt att kommissionen godkänner dem.

De inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 e och 2 f ska användas för finansiering av utgiftsposter liknande dem som de härrör från.

4. Artikel 184.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas efter nödvändiga ändringar.

5. Artikel 22.1 och 22.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om donationer ska gälla för de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 2 b i den här artikeln. Med beaktande av artikel 22.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska mottagandet av en donation godkännas av rådet.

6. Medel i EUF som motsvarar inkomster avsatta för särskilda ändamål ska automatiskt bli tillgängliga när kommissionen har mottagit den inkomsten. Beräkningar av fordringar ska dock leda till att medel ur EUF frigörs om sådana inkomster som avsatts för särskilda ändamål enligt punkt 2 a anges i euro i avtalet med medlemsstaten; betalningar kan inte avräknas mot denna inkomst förrän den har tagits emot.

Artikel 10

Principen om specificering

Medel ur EUF ska avsättas för särskilda ändamål per AVS-stater eller ULT och i enlighet med de viktigaste samarbetsinstrumenten.

Instrument för AVS-staterna fastställs i finansprotokollet fogat till AVS–EU-partnerskapsavtalet. Avsättning av medel (vägledande fördelningar) ska också bygga på bestämmelserna i det interna avtalet för tionde EUF och i genomförandeförordningen. Hänsyn ska tas till medel som avsatts för stödutgifter i samband med programplanering och genomförande enligt artikel 6 i det interna avtalet för tionde EUF.

Instrument för ULT fastställs i del IV i ULT-beslutet med tillhörande bilaga II. Vid avsättningen av dessa medel ska hänsyn också tas till den icke fördelade reserven enligt artikel 3.3 i denna bilaga samt medel för utbildningsstöd eller tekniskt bistånd enligt artikel 1.1 c i samma bilaga.

Artikel 11

Principen om sund ekonomisk förvaltning

1. Artikel 30.1 och 30.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet ska tillämpas. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 a i den här artikeln ska artikel 18 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 inte tillämpas

2. Specifika, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna mål ska fastställas. Förverkligandet av dessa mål ska kontrolleras genom resultatindikatorer.

3. För att förbättra beslutsfattandet, särskilt för att kunna motivera och specificera syftet med de bidrag medlemsstaterna ska betala i enlighet med artikel 21 i den här förordningen, ska följande utvärderingar göras:

a) Innan medel från EUF utnyttjas ska en förhandsutvärdering göras av den planerade verksamheten som omfattar de faktorer som anges i artikel 18.1 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.

b) Verksamheten ska utvärderas i efterhand för att avgöra om den förväntade effekten motiverade de medel som avsattes.

4. De finansieringstyper som anges i avdelning VIII i den här förordningen och de genomförandemetoder som avses i artikel 17 i den här förordningen ska väljas på grundval av deras möjlighet att uppnå de specifika målen för åtgärderna och deras möjlighet att åstadkomma resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, administrativ belastning och förväntad risk för bristande efterlevnad. Vad gäller bidrag ska även användningen av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader övervägas.

Artikel 12

Intern kontroll

Artikel 32 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Artikel 13

Principen om öppenhet

1. EUF ska genomföras och bokföringen redovisas enligt principen om öppenhet.
2. Den årsplan över åtaganden, betalningar och infordran av bidrag enligt artikel 7 i det interna avtalet för tionde EUF ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i den här förordningen ska artikel 35.2 första stycket och artikel 35.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om offentliggörande av information om mottagare samt annan information tillämpas. Vid tillämpningen av andra stycket i artikel 21.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska begreppet 'belägenhet' i tillämpliga fall avse motsvarigheten till regionen på Nuts 2-nivå om mottagaren är en fysisk person.
4. Åtgärder som finansieras via EUF kan genomföras med parallell eller gemensam samfinansiering.

Vid parallell samfinansiering ska en åtgärd delas upp i ett antal tydligt definierbara komponenter som var och en finansieras av de olika parterna bakom samfinansieringen, så att det alltid går att fastställa för vilket ändamål medlen har använts.

Vid gemensam samfinansiering ska den totala kostnaden för en åtgärd fördelas mellan de partner som svarar för finansieringen och medlen ska läggas samman, så att det inte går att fastställa varifrån medlen för en viss verksamhet inom ramen för åtgärden kommer. I sådana fall ska offentliggörandet i efterhand av bidrag och upphandlingsavtal enligt kraven i artikel 35.2 första stycket och artikel 35.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 följa de eventuella bestämmelserna för den utvalda enheten.

5. När kommissionen tillhandahåller ekonomiskt stöd ska den i förekommande fall vidta nödvändiga åtgärder för att trygga synligheten för unionens ekonomiska stöd. Detta ska omfatta åtgärder som innebär att det införs synlighetskrav för mottagare av medel från unionen, förutom i vissa motiverade fall. Kommissionen ska ansvara för övervakningen av mottagarnas efterlevnad av dessa krav

AVDELNING III

EUF:s medel och genomförande

Artikel 14

Sammansättningen av EUF:s medel

EUF:s medel ska utgöras av det tak som avses i artikel 1 i beslut 2013/759/EU samt av övriga inkomster som avsatts för särskilda ändamål enligt artikel 9 i den här förordningen.

De av EUF:s medel som förvaltas av EIB ska också utgöras av investeringsanslagets medel förvaltade som en fond som automatiskt förnyas.

*Artikel 15***EUF:s struktur**

EUFs inkomster och utgifter ska delas upp efter typ eller planerat användningsområde.

*Artikel 16***Genomförandet av EUF i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning**

1. Kommissionen ska ansvara för unionens åtaganden enligt artikel 57 AVS-EU-partnerskapsavtalet och i ULT-beslutet. Kommissionen ska för detta ändamål verkställa EUFs inkomster och utgifter i enlighet med bestämmelserna i denna del och i del III i den här förordningen på eget ansvar och inom gränserna för EUFs medel.
2. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen så att EUF-medlen utnyttjas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

*Artikel 17***Metoder för genomförandet**

1. Artiklarna 56 och 57 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
2. I enlighet med punkterna 3–5 i den här artikeln ska de bestämmelser om metoder för genomförandet som anges i del I avdelning IV kapitel 2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 samt artiklarna 188 och 193 i denna förordning tillämpas. Artiklarna 58.1 b och 59 i den förordningen beträffande delad förvaltning med medlemsstaterna ska dock inte tillämpas.
3. De enheter som anförtros uppgifter ska se till att de följer unionens utrikespolitiska riktlinjer och får anförtro uppgifter som ingår i budgetgenomförandet till andra enheter på samma villkor som gäller för kommissionen. De ska varje år fullfölja sina skyldigheter i enlighet med artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Revisionsutlåtandet ska läggas fram inom en månad från det att rapport och förvaltningsförklaringar färdigställts och ska beaktas när kommissionen bedömer uppgifterna.

Internationella organisationer som avses i artikel 58.1 c ii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och organ i medlemsstaterna som avses i artikel 58.1 c v och vi i den förordningen som har anförtrots uppgifter av kommissionen får även anförtro budgetgenomförandeuppgifter åt icke-vinstdrivande organisationer som har adekvat driftskapacitet och finansiell kapacitet, enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

AVS-stater och ULT kan också delegera uppgifter som ingår i budgetgenomförandet till sina avdelningar och, på grundval av tjänstekontrakt, till organ som omfattas av civilrättslig lagstiftning. För att undvika intressekonflikter ska de organen väljas genom öppna, proportionerliga och icke-diskriminerande förfaranden med god insyn. Villkoren för tjänstekontraktet ska anges i finansieringsavtalet.

4. Om EUF genomförs genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT och utan att det påverkar AVS-staternas eller ULT:s ansvarsområden i egenskap av upphandlande myndigheter
 - a) ska kommissionen i förekommande fall kräva in fordringar från mottagare i enlighet med artikel 80 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, även genom beslut som ska vara verkställbart enligt samma villkor som de som anges i artikel 299 i fördraget,
 - b) får kommissionen om så krävs utfärda administrativa och/eller ekonomiska sanktioner enligt samma villkor som de som anges i artikel 109 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Finansieringsavtalet ska för detta ändamål innehålla bestämmelser om samarbetet mellan kommissionen och AVS-staten eller ULT.

5. Unionens ekonomiska stöd kan lämnas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, till exempel sådana som inrättats eller förvaltas av EIB, medlemsstater eller partnerländer och partnerregioner eller internationella organisationer för att öka möjligheterna till gemensam finansiering från flera givare, eller till fonder som inrättas av en eller flera givare för gemensamt genomförande av projekt.

Det ska i förekommande fall förordas att unionens finansiella institutioner ges ömsesidig tillgång till finansieringsinstrument som inrättats av andra organisationer.

AVDELNING IV

Finansiella aktörer

Artikel 18

Allmänna bestämmelser om finansiella aktörer och deras ansvar

1. Kommissionen ska ge de finansiella aktörerna de medel som krävs för att de ska kunna genomföra sina uppgifter och stadgar som i detalj beskriver deras uppgifter, rättigheter och skyldigheter.
2. Artikel 64 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om åtskillnad mellan funktioner ska tillämpas.
3. Del I avdelning IV kapitel 4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella aktörers ansvar ska tillämpas efter nödvändiga ändringar.

Artikel 19

Utanordnare

1. Artiklarna 65, 66 och 67 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om utanordnaren, dennes befogenheter och skyldigheter respektive befogenheter och skyldigheter för cheferna vid unionens delegationer, ska tillämpas.

Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 66.9 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska i en bilaga ha tabeller uppdelade på anslagsposter, länder, territorier, regioner och underregioner, som visar de totala beloppen för åtaganden, avsatta medel och gjorda betalningar under budgetåret samt ackumulerade belopp sedan igångsättandet av respektive EUF.

2. Om ansvarig utanordnare vid kommissionen får kännedom om problem vid genomförandet av förvaltningen av EUF:s medel ska han eller hon i samarbete med utsedd nationell, regional, AVS-intern eller territoriell utanordnare, ta de kontakter som krävs för att avhjälpa situationen och vidta de åtgärder som krävs. Om den nationella, regionala, AVS-interna eller territoriella utanordnaren inte genomför eller inte kan genomföra de uppgifter som åligger honom eller henne enligt AVS–EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet får kommissionens ansvariga utanordnare tillfälligt ta över dennes eller dennas funktion och agera i vederbörandes namn; kommissionen kan i sådana fall få ekonomisk ersättning för extra administrativ arbetsbelastning från de medel som anslagits till den berörda AVS-staten eller ULT.

Artikel 20

Räkenskapsförare

1. Kommissionens räkenskapsförare ska vara räkenskapsförare för EUF.
2. Artikel 68, med undantag för andra stycket punkt 1, och artikel 69 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om räkenskapsförarens befogenheter och ansvar respektive befogenheter som denne får delegera, ska tillämpas. Artiklarna 54 och 57.3 och artikel 58.5 andra stycket samt artikel 58.6 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

AVDELNING V

Inkomsttransaktioner

Artikel 21

Årligt bidrag och delbetalningar

1. I enlighet med artikel 7 i det interna avtalet för tionde EUF ska taket för det årliga bidragsbeloppet för året $n + 2$ och det årliga bidragsbeloppet för året $n + 1$, samt betalningen av det i tre delbetalningar, fastställas i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2–7 i den här artikeln.

De delbetalningar som medlemsstaterna ska betala ska stå i proportion till samma medlemsstats bidrag till EUF i enlighet med artikel 1.2 i det interna avtalet för tionde EUF.

2. Kommissionen ska senast den 15 oktober år n lägga fram ett förslag som fastställer:

- a) Taket för det årliga bidragsbeloppet för år $n+2$.
- b) Det årliga bidragsbeloppet för år $n+1$.
- c) Beloppet för den första delbetalningen av bidraget för år $n+1$.
- d) En vägledande, icke-bindande prognos som bygger på ett statistiskt synsätt för de förväntade årliga bidragsbeloppen för åren $n + 3$ och $n + 4$.

Rådet ska senast den 15 november år n fatta beslut om förslaget.

Medlemsstaterna ska betala första delbetalningen av bidraget för år $n + 1$ senast den 21 januari under år $n + 1$.

3. Kommissionen ska senast den 15 juni år $n + 1$ lägga fram ett förslag som fastställer:

- a) Beloppet för den andra delbetalningen av bidraget för år $n + 1$.
- b) Ett reviderat årligt bidragsbelopp för år $n + 1$ i enlighet med faktiska behov i de fall det årliga beloppet enligt artikel 7.3 i det interna avtalet för tionde EUF avviker från de faktiska behoven.

Rådet ska fatta beslut om förslaget senast 21 kalenderdagar efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Medlemsstaterna ska betala den andra delbetalningen senast 21 kalenderdagar efter det att rådet antagit beslutet.

4. Med beaktande av EIB:s prognoser för förvaltning och åtgärder inom investeringsanslaget, inklusive de räntesubventioner som ges av EIB, ska kommissionen senast den 15 juni år $n + 1$ fastställa och till rådet överlämna en plan över vilka åtaganden, betalningar och infordringar av årliga bidragsbelopp som har gjorts år n och som ska göras åren $n + 1$ och $n + 2$. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaternas årliga bidragsbelopp samt det belopp som återstår att betala av EUF, där åtskillnad ska göras mellan EIB:s och kommissionens andelar. Beloppen för åren $n + 1$ och $n + 2$ ska grunda sig på förmågan att faktiskt kunna tillhandahålla de föreslagna medlen, samtidigt som man försöker undvika stora variationer mellan de olika åren och stora saldon i slutet av åren.

5. Kommissionen ska senast den 10 oktober år $n + 1$ lägga fram ett förslag som fastställer:

- a) Beloppet för den tredje delbetalningen av bidraget för år $n + 1$.
- b) Ett reviderat årligt bidragsbelopp för år $n+1$ i enlighet med faktiska behov i de fall det årliga beloppet enligt artikel 7.3 i det interna avtalet för tionde EUF avviker från de faktiska behoven.

Rådet ska fatta beslut om förslaget senast 21 kalenderdagar efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag.

Medlemsstaterna ska betala den tredje delbetalningen senast 21 kalenderdagar efter det att rådet antagit beslutet.

6. Summan delbetalningar för ett givet år får inte överstiga det årliga bidragsbelopp som fastställts för det året. Det årliga bidragsbeloppet får inte överstiga det tak som fastställts för det året. Taket får inte överskridas annat än i enlighet med artikel 7.4 i det interna avtalet för tionde EUF. Förslag om att eventuellt höja taket ska ingå i de förslag som avses i punkterna 2, 3 och 5 i den här artikeln.

7. I taket för det årliga bidragsbelopp som varje medlemsstat ska betala för år $n + 2$, det årliga bidragsbeloppet för år $n+1$ samt delbetalningarna av bidrag ska följande specificeras:

- a) belopp som förvaltas av kommissionen och
- b) belopp som förvaltas av EIB, inklusive de räntesubventioner som EIB beviljar.

Artikel 22

Erläggande av delbetalningar

1. Infordran av bidrag ska i första hand gälla belopp som fastställts för tidigare Europeiska utvecklingsfonder.
2. Medlemsstaternas bidrag ska anges och betalas i euro.
3. Varje medlemsstat ska kreditera det bidrag som avses i artikel 21.7 a till ett särskilt konto, 'Europeiska kommissionen – Europeiska utvecklingsfonden' som öppnas i den berörda medlemsstatens centralbank eller i ett finansinstitut som medlemsstaten har utsett. Bidraget ska stå kvar på detta särskilda konto tills betalningen ska göras. Kommissionen ska sträva efter att uttagen från de särskilda kontona görs så att tillgångarna på kontona fördelas enligt den fördelningsnyckel som anges i artikel 1.2 a i det interna avtalet för tionde EUF.

Varje medlemsstat ska i enlighet med artikel 53.1 kreditera det bidrag som avses i artikel 21.7 b i denna förordning.

Artikel 23

Ränta på obetalda bidragsbelopp

1. När de tidsfrister som anges i artikel 21.2, 21.3 och 21.5 har löpt ut ska den berörda medlemsstaten vara skyldig att betala ränta enligt följande villkor:
 - a) Röntan ska vara den ränta som Europeiska centralbanken använder för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*, den första kalenderdagen i förfallodagens månad, plus två procentenheter. Röntan ska öka med en fjärdedels procentenhet för varje månads försening.
 - b) Röntan ska betalas för perioden från första kalenderdagen efter förfallodagen och fram till betalningsdagen.
2. Röntan för det bidrag som avses i artikel 21.7 a ska krediteras ett av de konton som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet för tionde EUF.

Röntan för det belopp som avses i artikel 21.7 b ska krediteras investeringsanslaget i enlighet med artikel 53.1.

*Artikel 24***Infordran av obetalda bidrag**

När det finansprotokoll, som är fogat till AVS–EU-partnerskapsavtalet, löper ut ska den del av de bidrag som medlemsstaterna i enlighet med artikel 21 i den här förordningen fortfarande är skyldiga i förekommande fall infordras av kommissionen och EIB enligt de villkor som fastställs i den här förordningen.

*Artikel 25***Övriga inkomsttransaktioner**

1. Artiklarna 77–79, artikel 80.1 och 80.2 samt artiklarna 81–82 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om beräkningen av fordringar, fastställande av fordringar, godkännande och regler för inkassering, preskriptionstid och nationella förvaltningars handläggning av unionens fordringar ska tillämpas. Inkassering kan ske genom beslut av kommissionen som verkställs i enlighet med artikel 299 i fördraget.
2. Med beaktande av artiklarna 77.3 och 78.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska hänvisningen till egna medel tolkas som hänvisning till medlemsstaternas bidrag enligt definitionen i artikel 21 i den här förordningen.
3. Artikel 83.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska gälla för inkasseringar som anges i euro. Den ska också gälla vid inkasseringar i lokal valuta då dock den växelkurs som centralbanken i det land som utfärdar valutan anger den första kalenderdagen i den månad inkassobeslutet fastställs ska användas.
4. Med beaktande av artikel 84.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska en separat förteckning över fordringar för EUF utarbetas och ingå i den rapport som avses i artikel 44.2 i den här förordningen.
5. Artiklarna 85 och 90 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

AVDELNING VI

Utgiftstransaktioner*Artikel 26***Finansieringsbeslut**

Innan några utgiftsåtaganden görs ska kommissionen fatta ett finansieringsbeslut.

Artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för punkt 2.

*Artikel 27***Regler om åtaganden**

1. Artikel 85, med undantag för 85.3 c, samt artiklarna 86, 87, 185, 189.1 och 198.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om åtaganden och genomförande av externa åtgärder ska tillämpas. Artiklarna 95.2, 97.1 a och 97.1 e samt artikel 98 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.
2. Vid tillämpningen av artikel 189.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 kan perioden för ingående av enskilda avtal och bidragsöverenskommelser om genomförandet av åtgärden förlängas till över tre år efter det att finansieringsavtalet har ingåtts om AVS-staterna och ULT anförtror budgetgenomförandeuppgifter i enlighet med artikel 17.3 i den här förordningen.

3. Om EUF:s medel utnyttjas genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT kan ansvarig utanordnare efter godkända motiveringar förlänga den tvåårsperiod som avses i tredje stycket artikel 86.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och den treårsperiod som avses i andra stycket artikel 189.2 i samma förordning.
4. Vid utgången av den förlängda period som avses i punkt 3 i denna artikel eller de perioder som avses i artikel 86.5 tredje stycket och artikel 189.2 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska den utnyttjade delen i förekommande fall frigöras.
5. Om åtgärder vidtas enligt artiklarna 96 och 97 i AVS–EU-partnerskapsavtalet kan löptiden för de förlängda perioder som avses i punkt 3 i denna artikel, artikel 86.5 tredje stycket och artikel 189.2 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 avbrytas.
6. Vid tillämpningen av artikel 87.1 c och 87.2 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska efterlevnad och korrekthet bedömas mot bakgrund av relevanta bestämmelser, framför allt fördragen, AVS–EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet för tionde EUF, den här förordningen och samtliga rättsakter som antas för genomförandet av dessa bestämmelser.
7. Alla rättsliga åtaganden ska uttryckligen ge kommissionen och revisionsrätten befogenhet att kontrollera och revidera och Olaf befogenhet att genomföra utredningar på grundval av handlingar och besök på platsen av samtliga mottagare, kontraktsparter och underleverantörer som har fått medel via EUF.

Artikel 28

Kontroller, godkännande och utbetalning av utgifter

Artiklarna 88, 89 och 90, förutom artikel 90.4 andra stycket, artiklarna 91 och 184.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Artikel 29

Tidsfrister för betalningar

1. Artikel 92.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas beträffande betalningar som görs av kommissionen.
2. Om EUF:s medel utnyttjas genom indirekt förvaltning med AVS-stater eller ULT ska kommissionen göra utbetalningar för deras räkning och den tidsfrist som avses i artikel 92.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska gälla för samtliga betalningar som inte omfattas av led a i samma punkt. Finansieringsavtalet ska innehålla nödvändiga bestämmelser för att garantera samarbete i god tid från den upphandlande myndighetens sida.
3. Krav i samband med försenade betalningar som kommissionen ansvarar för ska belasta det eller de konton som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet för tionde EUF.

AVDELNING VII

Olika genomförandebestämmelser

Artikel 30

Intern revisor

Kommissionens internrevisor ska vara internrevisor för EUF. Artiklarna 99 och 100 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 31***IT-system, elektronisk överföring och e-förvaltning**

Artiklarna 93, 94 och 95 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om elektronisk handläggning av transaktioner och handlingar ska tillämpas på EUF efter nödvändiga ändringar.

*Artikel 32***God förvaltning och möjligheter till omprövning**

Artiklarna 96 och 97 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 33***Användning av central databas över uteslutna**

Den centrala databas över uteslutna som inrättas i enlighet med artikel 108.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 med uppgifter om anbudssökande och anbudsgivare samt sökande och mottagare som befinner sig i en av de situationer som anges i artiklarna 106, 109.1 första stycket led b samt 109.2 a i samma förordning ska användas för genomförandet av EUF.

Artikel 108.2 och 108.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artiklarna 142 och 144 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om användningen av central databas över uteslutna och tillgången till den ska tillämpas efter nödvändiga ändringar.

Med beaktande av artikel 108.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska unionens ekonomiska intressen omfatta genomförandet av EUF.

*Artikel 34***Administrativa arrangemang med Europeiska utrikestjänsten**

Detaljerade arrangemang kan avtalas mellan Europeiska utrikestjänsten och kommissionens enheter för att underlätta för unionens delegationer att genomföra de medel som avsätts för stödutgifter i samband med EUF enligt artikel 6 i det interna avtalet för tionde EUF.

*AVDELNING VIII***Finansieringstyper***Artikel 35***Allmänna bestämmelser om finansieringstyper**

1. I syfte att ge ekonomiskt stöd enligt denna avdelning kan samarbetet mellan unionen, AVS-staterna och ULT bland annat bedrivas i följande form:

- a) Trepartsorganisation där unionen samordnar sitt stöd till en AVS-stat, ULT eller region med ett tredjeland.
- b) Administrativa samarbetsåtgärder, till exempel partnersamverkan mellan offentliga institutioner, lokala myndigheter, nationella offentliga organ eller privaträttsliga enheter som av en medlemsstat eller av ett av de yttersta randområdena anförtrots offentliga uppgifter, och samma enheter i en AVS-stat eller ULT eller deras region, liksom samarbetsåtgärder med utsända experter från medlemsstaternas offentliga sektor och deras regionala och lokala myndigheter.

- c) Expertresurser för riktad kapacitetsuppbyggnad i AVS-staten, det utomeuropeiska landet eller territoriet eller deras region och kortsiktigt tekniskt bistånd och teknisk rådgivning till dessa, samt stöd till hållbara kunskaps- och kompetenscentrum på området för förvaltning och reform inom offentlig sektor.
 - d) Bidrag till nödvändiga kostnader för inrättandet och förvaltningen av offentlig-privata partnerskap.
 - e) Stödprogram för vissa politiska sektorer där unionen ger stöd till ett sektorsinriktat program i en AVS-stat eller ULT.
 - f) Räntesubventioner i enlighet med artikel 37.
2. Utöver de finansieringstyper som avses i artiklarna 36–42 kan ekonomiskt stöd också ges på följande sätt:
- a) Skuldavskrivning genom internationellt överenskomna skuldåtnadsprogram.
 - b) I undantagsfall sektorsvisa eller generella importprogram i form av
 - sektorsvisa importprogram i natura,
 - sektorsvisa importprogram som ger utländsk valuta för att finansiera import för en aktuell sektor, eller
 - allmänna importprogram som ger utländsk valuta för att finansiera allmän import av en lång rad produkter.
 3. Ekonomiskt stöd kan också lämnas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, till exempel sådana som inrättats eller förvaltas av EIB, medlemsstater, AVS-stater, ULT och regioner eller av internationella organisationer för att öka möjligheterna till gemensam finansiering från flera givare, eller till fonder som inrättas av en eller flera givare för gemensamt genomförande av projekt.

Ömsesidig tillgång av unionens finansiella institutioner till finansieringsinstrument som inrättas av andra organisationer ska i förekommande fall främjas.

4. Vid genomförandet av stöd till omvandling och reformer i AVS-stater och ULT ska unionen utnyttja och sprida erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.

Artikel 36

Upphandling

1. Artikel 101 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om definitionen av offentligt kontrakt ska tillämpas.
2. I den här förordningen avses med upphandlande myndigheter
 - a) kommissionen på en eller flera AVS-staters eller ULT:s vägnar och för deras räkning,
 - b) enheter och personer i enlighet med artikel 185 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 som anförtrots motsvarande budgetgenomförandeuppgifter.
3. Beträffande upphandlingskontrakt som de upphandlande myndigheter som avses i punkt 2 tilldelar, eller som tilldelas för deras räkning, ska bestämmelserna i del I avdelning V kapitel 1 och del II avdelning IV kapitel 3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas med följande undantag:
 - a) Artikel 103, artikel 104.1 andra stycket och artikel 111 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - b) Artiklarna 127.3, 127.4, 128, 134–137, 139.3–139.6, 148.4, 151.2, 160, 164 och artikel 260 andra meningen samt artikel 262 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.

Artikel 124.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska gälla för byggnadsavtal.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på de upphandlande myndigheter som avses i punkt 2 b i den här artikeln om kommissionen, efter de kontroller som anges i artikel 61 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, har godkänt att de tillämpar sina egna upphandlingsförfaranden.

4. Vid upphandlingskontrakt som kommissionen tilldelar för sin egen räkning liksom vid genomförandeåtgärder i samband med bistånd för krishantering, civilskydd och humanitära stödsatser ska bestämmelserna i del I avdelning V i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.
5. Om de förfaranden som anges i punkt 3 ovan inte kan följas ska inte utgifterna för de aktuella insatserna vara berättigade till stöd från EUF.
6. De upphandlingsförfaranden som avses i punkt 3 ska fastställas i finansieringsavtalet.
7. Vad gäller artikel 263.1 a i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska följande gälla:
 - a) Med 'förhandsinformation' avses det meddelande som upphandlande myndigheter använder för att upplysa om det beräknade sammanlagda värdet av och omfattningen av avtal och ramavtal som de avser att tilldela under ett budgetår; dock ingår inte avtal som ingåtts genom förhandlade förfaranden utan förhandsmeddelanden.
 - b) Med 'meddelande om upphandling' avses det sätt på vilket upphandlande myndigheter tillkännager sin avsikt att inleda ett förfarande för tilldelning av avtal eller ramavtal eller för att inleda ett dynamiskt inköpssystem i enlighet med artikel 131 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012.
 - c) Med 'meddelande om tilldelning av kontrakt' avses det meddelande som tillkännager resultatet av förfarandet för tilldelning av avtal, ramavtal eller avtal baserade på dynamiska inköpssystem.

Artikel 37

Bidrag

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska del I avdelning VI och artikel 192 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.
2. Bidrag är direkta ekonomiska stöd som ges i form av donationer från EUF för att finansiera något av följande:
 - a) Åtgärder som syftar till att uppnå ett av målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet eller i ett program eller projekt som antagits med stöd av detta avtal eller beslut.
 - b) Verksamhet vid ett organ som arbetar mot ett av de mål som avses i led a.

Bidrag i den bemärkelse som avses i led a kan tilldelas ett sådant organ som anges i artikel 208.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

3. I samarbetet med intressenter i AVS-stater och ULT ska kommissionen ta hänsyn till deras särdrag, inklusive behov och sammanhang, när den fastställer villkoren för finansiering, typ av bidrag, villkor för tilldelning och administrativa bestämmelser för förvaltningen av bidrag i syfte att nå ut till och på bästa sätt tillmötesgå bredast möjliga urval av intressenter i AVS-stater och ULT samt effektivast möjliga uppnående av målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet eller ULT-beslutet. Särskilda arrangemang ska uppmuntras, till exempel partnerskapsavtal, ekonomiskt stöd till tredje part, direkta anslag eller meddelanden om ansökningsomgångar med begränsat stödberättigande eller enhetsbelopp.
4. Följande ska inte utgöra bidrag i samband med tillämpningen av denna förordning:
 - a) De punkter som avses i artikel 212.2 b–f, h och i i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - b) Det ekonomiska stöd som anges i artikel 35.2 i den här förordningen.
5. Artiklarna 175 och 177 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 ska inte tillämpas.

*Artikel 38***Priser**

Del I avdelning VII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för artikel 138.2 andra stycket.

*Artikel 39***Budgetstöd**

Artikel 186 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Unionens allmänna eller sektors uppdelade budgetstöd bygger på ömsesidig ansvarsskyldighet och gemensamma åtaganden att följa universella värderingar och syftar till att stärka kontraktbaserade partnerskap mellan unionen och AVS-stater eller ULT för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, stödja hållbar och integrerande ekonomisk tillväxt och utplåna fattigdom.

Alla beslut om att bevilja budgetstöd ska bygga på politiska beslut om budgetstöd på unionsnivå, tydliga behörighetskriterier och noggrann bedömning av risker och fördelar.

En central faktor bakom ett sådant beslut ska vara bedömningen av AVS-staternas och ULT:s engagemang för samt resultat och framgångar i fråga om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Budgetstödet ska vara differentierat för att bättre motsvara det politiska, ekonomiska och sociala läget i AVS-stater och ULT, samtidigt som instabila situationer kan beaktas.

Vid beviljandet av budgetstöd ska kommissionen tydligt definiera och övervaka villkoren och också stödja utvecklingen av parlamentarisk kontroll- och revisionskapacitet samt ökad öppenhet och allmän tillgång till information.

Budgetstöd betalas ut på villkor att tillfredsställande framsteg har gjorts för att nå de mål som AVS-staterna och ULT enats om.

När budgetstöd ges till ULT ska hänsyn tas till deras institutionella kontakter med berörda medlemsstater.

*Artikel 40***Finansieringsinstrument**

Finansieringsinstrument kan fastställas i de finansieringsbeslut som avses i artikel 26. De ska i möjligaste mån ligga under EIB:s ledning, under ett multilateralt europeiskt finansinstitut, till exempel EBRD (Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling), eller ett bilateralt europeiskt finansinstitut som bilaterala utvecklingsbanker, eventuellt sammanförda med ytterligare bidrag från andra källor.

Kommissionen får genomföra finansieringsinstrument genom direkt förvaltning, eller genom indirekt förvaltning genom att anförtro uppgifter till enheter i enlighet med artikel 58.1 c ii, iii, v och vi i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Dessa enheter ska uppfylla kraven i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och följa unionens mål, normer och politiska beslut samt använda bästa praxis i fråga om användningen och redovisningen av unionens medel.

Enheter som uppfyller kriterierna i artikel 60.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska anses uppfylla de urvalskriterier som avses i artikel 139 i den förordningen. Del I avdelning VIII i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas med undantag för artikel 139.1, artikel 139.4 första stycket och artikel 139.5.

Finansieringsinstrumenten kan sammanföras till funktioner för genomförande- och redovisningsändamål.

*Artikel 41***Experter**

Artikel 204 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 287 i den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om betalda externa experter ska tillämpas.

*Artikel 42***Unionsförvaltningsfonder**

1. Om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel ska artikel 187 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas.
2. Beträffande artikel 187.8 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska den behöriga kommittén vara den kommitté som anges i artikel 8 i det interna avtalet för tionde EUF.

AVDELNING IX

Årsredovisningar och löpande räkenskaper*Artikel 43***EUF:s räkenskaper**

1. EUF:s räkenskaper ska avspegla fondens ekonomiska situation per den 31 december ett givet år och omfatta
 - a) en årsredovisning,
 - b) en rapport om det finansiella genomförandet.I redovisningen ska också ingå information från EIB i enlighet med artikel 57.
2. Räkenskapsföraren ska senast den 31 mars följande år skicka den preliminära redovisningen till revisionsrätten.
3. Revisionsrätten ska senast den 15 juni året därpå lägga fram sina iakttagelser beträffande den preliminära årsredovisningen för den del av EUF:s medel där kommissionen ansvarar för den finansiella förvaltningen, så att kommissionen kan göra de justeringar som anses nödvändiga för att utarbeta den slutliga redovisningen.
4. Kommissionen ska godkänna den slutliga redovisningen och skicka den till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 juli följande år.
5. Artikel 148.3 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
6. Den slutliga redovisningen ska senast den 15 november följande år offentliggöras i *Europeiska unionens offentliga tidning* tillsammans med den revisionsförklaring som revisionsrätten avger i enlighet med artikel 49.
7. De preliminära och slutliga redovisningarna kan, i enlighet med punkterna 2 och 4, skickas elektroniskt.

*Artikel 44***Redovisningar och rapport om finansiellt genomförande**

1. Artikel 145 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

2. Rapporten om det finansiella genomförandet ska utarbetas av ansvarig utanordnare och senast den 15 mars skickas till räkenskapsföraren för att föras in i redovisningen för EUF. Rapporten ska ge en sann och rättvisande bild av inkomst- och utgiftstransaktioner med medel från EUF. Den ska uttryckas i miljoner euro och innehålla
 - a) resultatet av den ekonomiska förvaltningen med samtliga ekonomiska transaktioner under året i form av inkomster och utgifter,
 - b) en bilaga till resultatet av den ekonomiska förvaltningen som ska komplettera och ge en kommentar till informationen i berättelsen.
3. I resultatet av den ekonomiska förvaltningen ska följande ingå:
 - a) En tabell som visar förändrade anslag under det föregående budgetåret.
 - b) En tabell som uppdelad på anslagsposter visar samtliga åtaganden, tilldelade medel och utbetalningar under budgetåret liksom aggregerade summor sedan EUF inleddes.

Artikel 45

Kommissionens och EIB:s övervakning och redovisning

1. Kommissionen och EIB ska, i den mån de är berörda, övervaka AVS-staternas, ULT:s och andra mottagares användning av stöd från EUF och genomförandet av projekt som finansieras via EUF, med särskilt beaktande av de mål som anges i artiklarna 55 och 56 i AVS-EU-partnerskapsavtalet och i motsvarande bestämmelser i ULT-beslutet.
2. EIB ska regelbundet informera kommissionen om genomförandet av de projekt som finansieras via EUF och som banken handlägger och ska då följa de förfaranden som anges i de operativa riktlinjerna för investeringsanslaget.
3. Kommissionen och EIB ska informera medlemsstaterna om det operativa genomförandet av EUF:s medel enligt artikel 18 i genomförandeförordningen. Kommissionen ska skicka denna information till revisionsrätten i enlighet med artikel 11.5 i det interna avtalet för tionde EUF.

Artikel 46

Löpande räkenskaper

De regler för räkenskaperna som anges i artikel 143.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas för de medel ur EUF som förvaltas av kommissionen. Dessa regler ska tillämpas för EUF samtidigt som hänsyn tas till verksamhetens specifika karaktär.

De redovisningsprinciper som anges i artikel 144 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas för de redovisningar som avses i artikel 44 i den här förordningen.

Artiklarna 151, 153, 154 och 155 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Räkenskapsföraren ska utarbeta och, efter samråd med ansvarig utanordnare, godkänna den kontoplan som ska användas för EUF:s verksamhet.

Artikel 47

Budgeträkenskaper

1. Budgeträkenskaperna ska ge en detaljerad bild av det finansiella genomförandet av EUF:s medel.
2. Budgeträkenskaperna ska visa samtliga
 - a) anslag och motsvarande medel ur EUF,
 - b) finansiella åtaganden,

- c) fullständiga betalningar, och
 - d) fastställda fordrings- och inkasseringsåtgärder för budgetåret utan några justeringar emellan dem.
3. När åtaganden, betalningar och fordringar anges i nationella valutor ska de i bokföringssystemet när så krävs kunna bokföras i såväl nationell valuta som i euro.
4. Övergripande finansiella åtaganden ska bokföras i euro till det värde som anges i kommissionens finansieringsbeslut. Enskilda finansiella åtaganden ska bokföras i euro till motsvarande värde som de rättsliga åtagandena. Detta värde ska i förekommande fall omfatta följande:
- a) En avsättning för utbetalning av ersättningsberättigande utgifter mot uppvisande av styrkande handlingar.
 - b) En avsättning för justering av priser, ökade kvantiteter och oförutsedda utgifter enligt definitionen i EUF-finansierade avtal.
 - c) En finansiell avsättning för växelkursfluktuationer.
5. Alla bokföringsunderlag som avser fullgörandet av ett åtagande ska bevaras i fem år räknat från dagen för beslutet att bevilja ansvarsfrihet för det finansiella genomförandet av EUF:s medel enligt artikel 50 för det budgetår under vilket räkenskaperna för åtagandet avslutades.

AVDELNING X

Extern revision och ansvarsfrihet

Artikel 48

Extern revision

1. Vad gäller verksamhet finansierad med medel från EUF som förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 16 ska revisionsrätten utöva sina befogenheter i enlighet med denna artikel och artikel 49.
2. Artiklarna 159, 160 och 161, med undantag för 161.6, artikel 162, med undantag för 162.3 första meningen och 162.5, samt artikel 163 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.
3. Vad gäller artikel 159.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten göra sin granskning med beaktande av fördragen, AVS-EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet för tionde EUF, den här förordningen samt alla andra akter som antagits i enlighet med dessa instrument.
4. Vad gäller artikel 162.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska det datum som anges i första meningen vara den 15 juni.
5. Revisionsrätten ska informeras om de interna bestämmelser som avses i artikel 56.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 inklusive utnämningen av utanordnare samt den möjlighet till delegering som avses i artikel 69 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
6. De nationella revisionsmyndigheterna i AVS-staterna och ULT ska uppmuntras att på revisionsrättens uppmaning samarbeta med denna.
7. Revisionsrätten kan på begäran av en annan EU-institution avge yttranden över frågor som gäller EUF.

*Artikel 49***Revisionsförklaring**

Samtidigt med den årsrapport som avses i artikel 162 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsrätten till Europaparlamentet och rådet lämna en förklaring med försäkran om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, vilken ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 50***Ansvarsfrihet för kommissionen**

1. Beslut om ansvarsfrihet ska gälla de räkenskaper som avses i artikel 43, med undantag för den del som lämnas av EIB i enlighet med artikel 57, och ska fattas i enlighet med artiklarna 164, 165.2 och 165.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Den ansvarsfrihet som avses i artikel 164.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska beviljas för de medel ur EUF som i enlighet med artikel 16.1 i den här förordningen förvaltas av kommissionen år n.
2. Beslutet om ansvarsfrihet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Artiklarna 166 och 167 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

DEL II

INVESTERINGSANSLAGET*Artikel 51***Europeiska investeringsbankens roll**

EIB ska förvalta investeringsanslaget och bedriva verksamhet inom ramen för detta, bland annat räntesubventioner och tekniskt bistånd, för unionens räkning och i enlighet med del II i denna förordning.

EIB ska också ansvara för det finansiella genomförandet av andra åtgärder som finansieras via bankens egna medel i enlighet med artikel 4 i det interna avtalet för tionde EUF, i förekommande fall kombinerat med räntesubventioner finansierade via EUF.

Genomförandet av del II i denna förordning ska inte ge upphov till några skyldigheter eller ansvarsskyldigheter för kommissionens vidkommande.

*Artikel 52***Beräkning av åtaganden och betalningar inom investeringsanslaget**

EIB ska varje år före den 1 september till kommissionen skicka beräkningar av de åtaganden och betalningar som krävs för att utarbeta den plan som avses i artikel 7.1 i det interna avtalet för tionde EUF och som gäller åtgärder inom investeringsanslaget, inklusive de räntesubventioner som den beviljar i enlighet med det interna avtalet för tionde EUF. När så krävs ska EIB skicka uppdaterade beräkningar av åtaganden och betalningar till kommissionen. Villkoren ska anges i det förvaltningsavtal som fastställs i artikel 55.4 i den här förordningen.

*Artikel 53***Förvaltning av bidrag till investeringsanslaget**

1. De bidrag som avses i artikel 21.7 b och som godkänns av rådet ska betalas av medlemsstaten till EIB utan kostnader för mottagaren via ett särskilt konto som EIB öppnar för investeringsanslaget i enlighet med detaljerade föreskrifter som fastställs i det förvaltningsavtal som avses i artikel 55.4.
2. Såvida inte rådet beslutar annat beträffande EIB:s ersättning ska inkomster, i enlighet med artikel 5 i det interna avtalet för tionde EUF, som EIB får via kreditsaldot från de särskilda konton som avses i punkt 1 komplettera investeringsanslaget och beaktas vid infordringar av bidrag enligt artikel 21.
3. EIB ska ansvara för finansförvaltningen av de belopp som avses i punkt 1 i enlighet med de detaljerade föreskrifter som fastställs i förvaltningsavtalet enligt artikel 55.4.
4. Investeringsanslaget ska förvaltas i enlighet med villkoren i AVS–EU-partnerskapsavtalet, ULT-beslutet, det interna avtalet för tionde EUF och del II i den här förordningen.

*Artikel 54***EIB:s ersättning**

EIB ska ersättas fullt ut för förvaltningen av verksamheten inom investeringsanslaget. Rådet ska besluta om medel och mekanismer för EIB:s ersättning i enlighet med artikel 5.4 i det interna avtalet för tionde EUF. Åtgärder för genomförandet av det beslutet ska infogas i det förvaltningsavtal som avses i artikel 55.4.

*Artikel 55***Genomförandet av investeringsanslaget**

1. EIB:s egna bestämmelser ska tillämpas för instrument som finansieras via de medel ur EUF som banken förvaltar.
2. Om program eller projekt är samfinansierade av medlemsstaterna eller deras genomförandeorgan och om de motsvarar prioriteringarna i de landsstödsstrategier och programplaneringsdokument som föreskrivs i genomförandeförordningen och i artikel 10.1 i det interna avtalet för tionde EUF samt i artikel 83 i ULT-beslutet kan EIB anförtro uppgifter i samband med investeringsanslagets genomförande till medlemsstater eller deras genomförandeorgan.
3. EIB ska med vederbörlig hänsyn till kraven på sekretess och säkerhet, särskilt skyddet av personuppgifter, offentliggöra namnen på dem som tar emot ekonomiskt stöd via investeringsanslaget, såvida inte uppgiftsutlämnandet riskerar att skada mottagarnas affärsintressen. Kriterierna för att offentliggöra uppgifter och detaljnivån på det som offentliggörs ska baseras på sektorns särdrag och investeringsanslagets egenskaper.
4. Detaljerade föreskrifter för genomförandet av denna del ska omfattas av ett förvaltningsavtal mellan kommissionen, som agerar för unionens räkning, och EIB.

*Artikel 56***Redovisning inom investeringsanslaget**

EIB ska regelbundet informera kommissionen om den verksamhet som bedrivs inom investeringsanslaget, inklusive räntesubventioner, hur samtliga infordrade bidrag som betalats till EIB utnyttjats och framför allt kvartalsvisa summeringar av åtaganden, kontrakt och betalningar i enlighet med de detaljerade föreskrifter som fastställs i förvaltningsavtalet enligt artikel 55.4.

*Artikel 57***Investeringsanslagets löpande räkenskaper, redovisning och årsrapport**

1. EIB ska föra investeringsanslagets räkenskaper, inklusive för de räntesubventioner som genomförs via anslaget och finansieras via EUF, så att medlen kan spåras genom hela förloppet, från mottagande till utbetalning och därefter till de intäkter de ger upphov till och eventuella efterföljande ersättningar. EIB ska utarbeta relevanta bestämmelser för redovisning och metoder som följer internationella redovisningsstandarder och informera kommissionen och medlemsstaterna om detta.

2. EIB ska varje år till rådet och kommissionen skicka en rapport om genomförandet av verksamhet som finansierats med medel från EUF under dess förvaltning, inklusive ekonomiska redovisningar som utformas i enlighet med de bestämmelser och metoder som avses i punkt 1 och de uppgifter som avses i artikel 44.3.

Dessa handlingar ska lämnas som förslag senast den 28 februari och som slutliga versioner senast den 30 juni under budgetåret efter det år de behandlar, så att de kan användas av kommissionen vid utarbetandet av den redovisning som avses i artikel 43 i enlighet med artikel 11.6 i det interna avtalet för tionde EUF. EIB ska lämna rapporten om den finansiella förvaltningen av de medel som banken förvaltar till kommissionen senast den 31 mars.

*Artikel 58***Extern revision och ansvarsfrihet för EIB:s verksamhet**

Den verksamhet som finansieras med medel från EUF som förvaltas av EIB i enlighet med denna del ska omfattas av de revisions- och ansvarsfrihetsförfaranden som fastställs i EIB:s stadga för all dess verksamhet. Detaljerade bestämmelser för revisionsrättens granskning anges i ett trepartsavtal mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten.

DEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER*Artikel 59***Ränteinkomster från medel från åttonde, nionde och tionde EUF**

Återstående ränteutgifter av medel från åttonde, nionde och tionde EUF ska överföras till EUF och användas för samma ändamål som de intäkter som avses i artikel 1.6 i det interna avtalet för tionde EUF. Detsamma gäller diverse intäkter från åttonde, nionde och tionde EUF, såsom dröjsmålsräntor som tas ut vid försenade inbetalningar av bidrag till dessa EUF från medlemsstaternas sida. Den ränta som genereras av de medel i EUF som förvaltas av EIB ska utgöra ett komplement till investeringsanslaget.

*Artikel 60***Förordningens tillämpning på verksamhet inom åttonde, nionde och tionde EUF**

De bestämmelser som gäller i denna förordning ska gälla även för den verksamhet som finansieras via åttonde, nionde och tionde EUF utan att detta påverkar befintliga rättsliga åtaganden. Denna regel ska inte tillämpas för investeringsanslaget.

*Artikel 61***Inledning av bidragsförfaranden**

Det förfarande för medlemsstaternas bidrag som anges i artiklarna 21–24 i den här förordningen ska tillämpas första gången vad gäller bidragen för år 2016. Artiklarna 57–61 i förordning (EG) nr 215/2008 ska fortsätta att tillämpas fram till dess.”

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 568/2014**av den 18 februari 2014****om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 vad gäller bedömning och fortlöpande kontroll av byggprodukters prestanda**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 60 e, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 28 i förordning (EU) nr 305/2011 ska bedömning och fortlöpande kontroll av byggprodukternas prestanda i förhållande till deras väsentliga egenskaper utföras i enlighet med de system som anges i bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011.
- (2) Bilaga V bör anpassas till den tekniska utvecklingen genom bestämmelser om produkter för vilka europeiska tekniska bedömningar har utfärdats samt genom ökad tydlighet, exakthet och konsekvens med de beskrivningar och termer som används i förordningen i enlighet med de praktiska erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av bilaga V.
- (3) Denna anpassning skulle underlätta arbetet för tillverkare och anmälda organ som bemyndigats att utföra tredjepartsuppgifter under förfarandet för bedömning och fortlöpande kontroll av byggprodukters prestanda, minska de administrativa bördorna och öka tydligheten när det gäller tolkningen av förordning (EU) nr 305/2011, vilket skulle gynna konkurrenskraften inom byggsektorn som helhet.
- (4) Förordning (EU) nr 305/2011 innebär att tillverkaren är ansvarig för att bestämma produkttypen för varje produkt som tillverkaren vill släppa ut på marknaden. I detta sammanhang antyder inte förordning (EU) nr 305/2011 att det ska finnas någon produktcertifiering, utan att de anmälda organen endast är ansvariga för bedömning av byggprodukters prestanda, vars beständighet ska bestyrkas. Ansvarsfördelningen mellan tillverkare och anmälda organ bör framgå bättre av bilaga V, utan att det medför någon förändring av ansvarsfördelningen mellan dem.
- (5) Eftersom en ständig övervakning av fabriken egen tillverkningskontroll av anmälda organ i själva verket inte är möjlig och inte genomförs i praktiken bör det i stället hänvisas till övervakningens fortlöpande karaktär.
- (6) För sådana byggprodukter som inte omfattas alls eller bara omfattas delvis av harmoniserade standarder kan europeiska tekniska bedömningar utfärdas av ett tekniskt bedömningsorgan. I enlighet med artikel 2.13 i förordning (EU) nr 305/2011 innehåller sådan europeisk teknisk bedömning redan en bedömning av produktens prestanda i förhållande till dess väsentliga egenskaper. Ytterligare senare kontroller av riktigheten i denna bedömning skulle inte tillföra något, utan endast medföra onödiga kostnader för tillverkarna. Företag har redan ansökt om europeiska tekniska bedömningar och behöver rättssäkerhet när det gäller tredjepartsuppgifter som utförs under förfarandet för bedömning och fortlöpande kontroll av dessa byggprodukters prestanda.
- (7) För att dagens praxis ska framgå bättre bör man anpassa namnen på typerna av anmälda organ och beskrivningen av deras respektive uppgifter.

⁽¹⁾ EUTL 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) En teknisk anpassning är nödvändig av begreppet "bullerdämpning" i avsnitt 3 i bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011 för att uppnå en riktigare beskrivning av de väsentliga egenskaper som ska bedömas och bättre överensstämmelse med terminologin i de berörda harmoniserade tekniska specifikationerna.
- (9) För att säkerställa en smidig övergång för tillverkarna bör de ha rätt att fortsätta att använda intyg och andra handlingar som utfärdats av anmälda organ i enlighet med bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011 i dess lydelse före den här förordningens ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga V till förordning (EG) nr 305/2011 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Intyg och andra handlingar som utfärdats av anmälda organ i enlighet med bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011 innan den här förordningen trädde i kraft, ska anses överensstämma med den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

"BILAGA V

BEDÖMNING OCH FORTLÖPANDE KONTROLL AV PRESTANDA**1. SYSTEM FÖR BEDÖMNING OCH FORTLÖPANDE KONTROLL AV PRESTANDA**

Tillverkaren ska upprätta prestandadeklarationer och fastställa produkttyp på grundval av bedömningar och fortlöpande kontroll av prestanda enligt de nedanstående systemen:

1.1 System 1+

- a) Tillverkaren ska utföra
 - i) tillverkningskontrollen i fabrik,
 - ii) ytterligare provning av stickprov som tagits i tillverkningsanläggningen enligt fastställd provningsplan.
- b) Det anmälda produktcertifieringsorganet ska besluta om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyg om kontinuitet av byggproduktens prestanda på grundval av resultaten av följande bedömningar och kontroller som organet utför:
 - i) En bedömning av byggproduktens prestanda på grundval av provning (inkl. stickprov), beräkning, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten.
 - ii) En första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik.
 - iii) Fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik.
 - iv) Revisionsprovning av stickprov som tagits av det anmälda produktcertifieringsorganet i tillverkningsanläggningen eller i tillverkarens lager.

1.2 System 1

- a) Tillverkaren ska utföra
 - i) tillverkningskontrollen i fabrik,
 - ii) ytterligare provning av stickprov som tagits i tillverkningsanläggningen enligt fastställd provningsplan.
- b) Det anmälda produktcertifieringsorganet ska besluta om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyg om kontinuitet av byggproduktens prestanda på grundval av resultaten av följande bedömningar och kontroller som organet utför:
 - i) En bedömning av byggproduktens prestanda på grundval av provning (inkl. stickprov), beräkning, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten.
 - ii) En första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik.
 - iii) Fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik.

1.3 System 2+

- a) Tillverkaren ska utföra
 - i) en bedömning av byggproduktens prestanda på grundval av provning (inkl. stickprov), beräkning, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,
 - ii) tillverkningskontroll i fabrik,
 - iii) provning av stickprov som tagits av tillverkaren i tillverkningsanläggningen enligt fastställd provningsplan.

- b) Det anmälda certifieringsorganet för tillverkningskontroll i fabrik ska besluta om utfärdande, begränsning, tillfälligt upphävande eller återkallande av intyg om överensstämmelse för tillverkningskontrollen i fabrik på grundval av resultaten av följande bedömningar och kontroller som organet utför:
- En första besiktning av tillverkningsanläggningen och tillverkningskontrollen i fabrik.
 - Fortlöpande övervakning, bedömning och utvärdering av tillverkningskontrollen i fabrik.

1.4 System 3

- Tillverkaren ska utföra tillverkningskontroll i fabrik.
- Det anmälda laboratoriet ska bedöma prestanda på grundval av provning (baserad på stickprov som tas av tillverkaren), beräkning, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av byggprodukten.

1.5 System 4

- Tillverkaren ska utföra
 - en bedömning av byggproduktens prestanda på grundval av provning, beräkning, tabellerade värden eller beskrivande dokumentation av produkten,
 - tillverkningskontroll i fabrik.
- Inga uppgifter kräver anmälda organs insatser.

1.6 Byggprodukter för vilka en europeisk teknisk bedömning har utfärdats

Anmälda organ som utför uppgifter inom systemen 1+, 1 och 3 samt tillverkare som utför uppgifter inom systemen 2+ och 4 ska betrakta europeiska tekniska bedömningar för den aktuella byggprodukten som en bedömning av produktens prestanda. Anmälda organ och tillverkare ska därför inte utföra de uppgifter som avses i punkterna 1.1 b i, 1.2 b i, 1.3 a i, 1.4 b respektive 1.5 a i.

2. ORGAN SOM DELTAR I BEDÖMNING OCH FORTLÖPANDE KONTROLL AV PRESTANDA

Med avseende på uppgifterna för de anmälda organ som deltar i bedömningen och den fortlöpande kontrollen av byggproduktens prestanda ska en åtskillnad göras mellan

- produktcertifieringsorgan: ett organ som anmälts enligt kapitel VII för att utföra certifiering för fortlöpande kontroll av prestanda,
 - certifieringsorgan för tillverkningskontroll i fabrik: ett organ som anmälts enligt kapitel VII för att utföra certifiering för tillverkningskontroll i fabrik,
 - laboratorium: ett organ som anmälts enligt kapitel VII för att mäta, undersöka, prova, beräkna eller på annat sätt bestämma byggprodukters prestanda.
3. ÖVERGRIPANDE ANMÄLNINGAR: FALL AV VÄSENTLIGA EGENSKAPER DÄR HÄNVISNING TILL EN RELEVANT HARMONISERAD TEKNISK SPECIFIKATION INTE KRÄVS
- Reaktion vid brandpåverkan
 - Brandmotstånd
 - Utvändig brandpåverkan
 - Akustiska prestanda
 - Emissioner av farliga ämnen"
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 569/2014**av den 23 maj 2014****om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av triklorisocyanursyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn avseende en ny exportör i enlighet med artikel 11.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.4, och

av följande skäl:

A. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) I oktober 2005 införde rådet slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av triklorisocyanursyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) genom förordning (EG) nr 1631/2005 ⁽²⁾ (nedan kallad *den ursprungliga förordningen*). Antidumpningstullarna varierade från 7,3 % till 42,6 %.
- (2) Rådet ändrade genom genomförandeförordning (EU) nr 855/2010 ⁽³⁾ den ursprungliga förordningen genom att sänka antidumpningstullen för en av de exporterande tillverkarna till 3,2 %.
- (3) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen införde rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 ⁽⁴⁾ slutgiltiga antidumpningsåtgärder i form av individuella tullar på mellan 3,2 % och 40,5 % och en övrig tull på 42,6 % på import av triklorisocyanursyra med ursprung i Kina.

B. DET AKTUELLA FÖRFARANDET**1. Begäran om översyn**

- (4) Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) tog den 3 maj 2013 emot en begäran om inledande av en översyn avseende en ny exportör enligt artikel 11.4 i grundförordningen. Begäran ingavs av Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd (nedan kallad *sökanden*), som är en exporterande tillverkare i Kina.
- (5) Sökanden hävdade att företaget inte exporterade triklorisocyanursyra till unionen under den ursprungliga undersökningsperioden, dvs. perioden från och med den 1 april 2003 till och med den 31 mars 2004 (nedan kallad *den ursprungliga undersökningsperioden*).
- (6) Vidare hävdade sökanden att företaget inte är närstående någon av de exporterande tillverkare av triklorisocyanursyra som omfattas av ovannämnda antidumpningsåtgärder.
- (7) Sökanden påstod också att företaget började exportera triklorisocyanursyra till unionen först efter utgången av den ursprungliga undersökningsperioden.

2. Inledande av en översyn avseende en ny exportör

- (8) Kommissionen granskade den *prima facie*-bevisning som lagts fram av sökanden och ansåg att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 11.4 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att den berörda unionsindustrin fått möjlighet att lämna synpunkter inledde kommissionen genom förordning (EU) nr 809/2013 ⁽⁵⁾ en översyn av genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 med avseende på sökanden.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 261, 7.10.2005, s. 1.⁽³⁾ EUT L 254, 29.9.2010, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 346, 30.12.2011, s. 6.⁽⁵⁾ EUT L 229, 28.8.2013, s. 2.

- (9) I enlighet med förordning (EU) nr 809/2013 upphävdes den antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 när det gäller import av triklorisocyanursyra som tillverkas och säljs för export till unionen av sökanden. I enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen fick tullmyndigheterna samtidigt instruktioner om att vidta lämpliga åtgärder för att registrera sådan import.

3. Berörd produkt

- (10) Den produkt som berörs av den aktuella översynen är den som beskrivs i den ursprungliga förordningen, nämligen triklorisocyanursyra, även känt under trivialnamnet symklosen, och beredningar därav som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2933 69 80 och ex 3808 94 20 och med ursprung i Kina (nedan kallad *den berörda produkten* eller *triklorisocyanursyra*).
- (11) Triklorisocyanursyra är en kemisk produkt som används som ett organiskt klordesinfektionsmedel och blekmedel med brett spektrum. Det används särskilt för desinficering av vatten i simbassänger. Det säljs i pulver- och granulatform, som tabletter och som chips. Alla former av triklorisocyanursyra och beredningar därav har samma grundläggande egenskaper (kemisk sammansättning) och kännetecken (desinfektionsmedel) och är alla avsedda för liknande användning. De anses därför utgöra en och samma produkt.

4. Berörda parter

- (12) Kommissionen underrättade officiellt sökanden, unionsindustrin och företrädarna för exportlandet om att översynen hade inletts. De berörda parterna gavs möjlighet att skriftligen lämna synpunkter och bli hörda.
- (13) För att få fram de uppgifter som ansågs nödvändiga för undersökningen skickade kommissionen ett formulär för ansökan om marknadsekonomisk status samt ett frågeformulär till sökanden och fick svar inom de fastställda tidsfristerna. Kommissionen strävade efter att kontrollera alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att fastställa ställningen som ny exportör och dumpningsmarginalen. Ett kontrollbesök gjordes på plats hos sökanden i Kina.

5. Undersökningsperiod

- (14) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 augusti 2012 till och med den 31 juli 2013 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

C. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

1. Ställning som ny exportör

- (15) Undersökningen bekräftade att sökanden inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden utan hade börjat exportera den till unionen först efter den perioden.
- (16) När det gäller de andra villkoren för tillerkännande av ställning som ny exportör kunde sökanden styrka att företaget inte hade något samband, vare sig direkt eller indirekt, med någon av de kinesiska exporterande tillverkare som omfattas av de antidumpningsåtgärder som gäller för den berörda produkten.
- (17) Det bekräftas därför att sökanden bör anses vara en ny exportör i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen, och att det därför bör fastställas en individuell dumpningsmarginal för företaget.

2. Dumpning

Marknadsekonomisk status

- (18) Vid antidumpningsundersökningar som rör import med ursprung i Kina ska enligt artikel 2.7 b i grundförordningen normalvärdet bestämmas i enlighet med artikel 2.1–6 i grundförordningen om den exporterande tillverkaren konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen, dvs. i de fall det visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkning och försäljning av den likadana produkten.
- (19) Dessa kriterier kan sammanfattas på följande sätt:
- Företagets beslut fattas som svar på marknadssignaler utan något större statligt inflytande och dess kostnader återspeglar marknadsvärden.
 - Företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en oberoende revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer (IAS) och som tillämpas för alla ändamål.

- Det förekommer inte några betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke marknadsekonomiska systemet.
 - Lagar om konkurser och ägandeförhållanden garanterar stabilitet och rättssäkerhet.
 - Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- (20) Undersökningen visade att den sökandes räkenskaper inte överensstämde med internationella redovisningsstandarder och att företagets redovisningspraxis därför inte uppfyller villkoren i det andra kriteriet. Sökanden har särskilt underlåtit att redovisa genomförandet av ett incitamentsystem för chefer, vilket strider mot internationella redovisningsnormer.
- (21) Följaktligen ger balansräkningen inte en korrekt bild av företagets ekonomiska ställning, och resultaträkningen och kassaflödesanalysen innehöll finansiella kostnader som inte kunde styrkas.
- (22) Av dessa skäl kunde sökanden inte beviljas marknadsekonomisk status.
- (23) Sökanden och andra berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på dessa undersökningsresultat.
- (24) Sökanden påpekade att incitamentsystemet skulle bokföras 2013, att det inte har något samband med balansräkningen för 2012 och att systemets struktur ännu inte hade fastställts år 2012. Enligt sökanden skulle systemets struktur fastställas på grundval av revisorernas rekommendationer i samband med revisionen av räkenskaperna för 2013 och det kunde handla om löner, räntor på lån eller bidragsliknande medel.
- (25) En överenskommelse om systemet slöts mellan företaget och dess ledning under 2012. I de reviderade räkenskaperna för 2012 fanns dock inga uppgifter om systemet, inte ens i bokslutskommentarerna och noterna. Inte heller under räkenskapsåret 2013, fram till tidpunkten för kommissionens undersökning i november, fanns det några bokföringsposter för incitamentsystemet.
- (26) Att detta inte tas upp i redovisningen är en allvarlig brist. De sammanlagda skulder som redovisats i råbalansen i slutet av undersökningsperioden den 31 juli 2013 var alltför låga eftersom det totala lånebelopp som ledningen hade garanterat skulle ha ökat skuldbeloppet med 14 %. Resultaträkningen för 2013 kommer dessutom att innehålla finansiella kostnader för vilka det inte finns någon rättslig grund, eftersom det på inkomstsidan inte fanns något kassaflöde som motsvarade incitamentsystemet, men räntor ändå betalades under 2013. Till följd av detta kommer de finansiella kostnaderna 2013 att vara nio gånger högre än de kostnader som redovisats för 2012. Den finansiella informationen i räkenskaperna ger alltså inte en tillförlitlig och korrekt bild av företagets finansiella ställning.
- (27) Det bör också noteras att systemets struktur och redovisningen av det inte ska behöva fastställas vid revision och att bokföringen bör göras korrekt och utan dröjsmål, inte i efterhand. Att man inte korrekt redovisar den finansiella ställningen och de finansiella flödena när det gäller systemet kan därför inte anses vara i linje med internationella redovisningsnormer.
- (28) Efter att kommissionen hade meddelat sina slutsatser lämnade sökanden in en ny ansökan om marknadsekonomisk status, dock utan att föra fram några nya argument. Resultaten av undersökningen om marknadsekonomisk status bekräftas således.
- Normalvärde*
- (29) För länder som inte är marknadsekonomier och när marknadsekonomisk status inte har kunnat beviljas i fråga om länder i ett övergångsskede, ska normalvärdet enligt artikel 2.7 a i grundförordningen fastställas på grundval av priset eller på grundval av ett konstruerat normalvärde i ett jämförbart land.
- (30) Såsom konstaterades i förordning (EU) nr 809/2013 hade kommissionen för avsikt att använda Japan som ett jämförbart land för fastställande av normalvärdet för sökanden i fall företaget inte beviljades marknadsekonomisk status, precis som vid den undersökning som ledde till att åtgärder infördes genom den ursprungliga förordningen.
- (31) Berörda parter uppmanades att lämna synpunkter på lämpligheten av valet av Japan som jämförbart land, men inga synpunkter inkom. Kommissionen kontaktade också tillverkare i Förenta staterna, men detta ledde inte till något samarbete. Följaktligen anses Japan vara ett lämpligt jämförbart land. En tillverkare i Japan var villig att samarbeta och lämnade in de uppgifter som begärdes.

- (32) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först om den japanska tillverkarens försäljning av triklorisocyanursyra till oberoende kunder i det egna landet var representativ. Det kunde då konstateras att den sammanlagda volymen av den försäljningen motsvarade minst 5 % av sökandens sammanlagda volym exportförsäljning till unionen.
- (33) Kommissionen undersökte sedan huruvida den japanska samarbetsvilliga tillverkaren sålde sådana typer av triklorisocyanursyra på hemmamarknaden som var tillräckligt jämförbara med de typer av triklorisocyanursyra som såldes av sökanden för export till unionen. Kommissionen identifierade de typer av triklorisocyanursyra som var identiska eller direkt jämförbara med den typ som säljs för export till unionen av sökanden. Det konstaterades också att det japanska företaget sålde dessa typer av triklorisocyanursyra på en lönsam nivå vid normal handel och att de inhemska försäljningspriserna skulle kunna ligga till grund för fastställandet av normalvärdet.
- (34) Normalvärdet baserades därför på det faktiska priset på den japanska hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av de produkttyper av triklorisocyanursyra som ansågs vara jämförbara.

Exportpris

- (35) Eftersom den berörda produkten exporterades direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs på export till unionen.

Jämförelse

- (36) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes på nivån fritt fabrik och i samma handelsled. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis togs, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, hänsyn till olikheter i faktorer som påverkar prisernas jämförbarhet. Transportkostnader och förpackningskostnader drogs därför av från både de kinesiska exportpriserna och den japanska samarbetsvilliga tillverkarens inhemska försäljningspriser.

Dumpningsmarginal

- (37) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde per typ och det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten. Av jämförelsen framgick att det förekom dumpning.
- (38) Sökandens dumpningsmarginal, uttryckt som andel av nettopriset fritt unionens gräns, befanns vara 32,8 %.

D. ÄNDRING AV ÅTGÄRDER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖVERSYN

- (39) Med beaktande av dessa undersökningsresultat och i enlighet med regeln om lägsta tull fastställdes det att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas för sökanden på samma nivå som den beräknade dumpningsmarginalen, som i detta fall är lägre än skademarginalen i det ursprungliga fallet.

E. REGISTRERING

- (40) Mot bakgrund av undersökningsresultaten bör den antidumpningstull som är tillämplig på sökanden tas ut retroaktivt på sådan import av den berörda produkten som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 809/2013.

F. MEDDELANDE AV UPPGIFTER OCH ÅTGÄRDERNAS GILTIGHETSTID

- (41) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för avsikten att införa en ändrad slutgiltig antidumpningstull på import av triklorisocyanursyra från sökanden och att retroaktivt ta ut denna tull på import som registrerats. Synpunkter mottogs från sökanden, men såsom ovan konstaterades föranledde dessa inte några ändringar av de ovannämnda slutsatserna.
- (42) Denna översyn påverkar inte den tidpunkt då de åtgärder som införts genom genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 upphör att gälla.

G. YTTRANDE FRÅN KOMMITTÉN

- (43) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 ska följande rad införas i tabellen:

Företag	Antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
"Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998"

2. Som anges i artikel 1.3 i genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 ska den individuella tullsatsen tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska uppfylla kraven i bilagan till den förordningen. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den antidumpningstull som fastställs för "Alla övriga företag" i tabellen i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) nr 1389/2011 tillämpas.

Den tull som härmed införs ska också tas ut retroaktivt på sådan import av den berörda produkten som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 809/2013. Denna import omfattas inte av kravet på uppvisande av en giltig faktura, eftersom den har registrerats.

Tullmyndigheterna beordras härmed att upphöra med registreringen av sådan import av den berörda produkten med ursprung i Folkrepubliken Kina som tillverkats av och sålts för export till unionen av Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd.

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 maj 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 570/2014**av den 26 maj 2014****om avslutande av det partiella återupptagandet av antidumpningsundersökningen beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

A. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1138/2011 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia. Förordningen om slutgiltig tull föregicks av kommissionens förordning (EU) nr 446/2011 ⁽³⁾ om införande av ett preliminärt antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*). De undersökningsresultat som ledde till införandet av en slutgiltig antidumpningstull kallas här *resultaten av den ursprungliga undersökningen*.
- (2) Den 21 januari 2012 lämnade PT Ecogreen Oleochemicals, en indonesisk exporterande tillverkare av fettalkoholer och blandningar av dessa, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd och Ecogreen Oleochemicals GmbH (nedan gemensamt kallade *Ecogreen*) in en ansökan (mål T-28/12) till tribunalen om ogiltigförklaring av förordningen om slutgiltig tull i den del som avser antidumpningstullen för Ecogreen. Ecogreen invände mot den justering av dess exportpris som gjorts på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen vid jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet.
- (3) I mål T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mot Europeiska unionens råd) ogiltigförklarade tribunalen artikel 1 i förordning (EG) nr 954/2006 vad gäller Interpipe NTRP VAT bl.a. på grundval av att det hade gjorts en uppenbart oriktig bedömning vid justeringen enligt artikel 2.10 i, och vad gäller Interpipe Niko Tube ZAT av andra skäl. Den 16 februari 2012 ogillade domstolen det överklagande som lämnats in av rådet och kommissionen (de förenade målen C-191/09 P och C-200/09 P).
- (4) När det gäller den justering som gjorts enligt artikel 2.10 i i grundförordningen är de faktiska omständigheterna för Ecogreen likartade med omständigheterna för Interpipe NTRP VAT, och det ansågs därför lämpligt att göra en ny beräkning av dumpningsmarginalen för Ecogreen utan någon justering enligt artikel 2.10 i.
- (5) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1241/2012 av den 11 december 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1138/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia ⁽⁴⁾ (nedan kallad *ändringsförordningen*) offentliggjordes därför den 21 december 2012, med retroaktiv verkan från och med den 12 november 2011.
- (6) Dumpningsmarginalen för Ecogreen enligt den förordningen låg under minimivån i enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen. Undersökningen beträffande Ecogreen avslutades därför utan att några åtgärder infördes. Den 9 april 2013 beslutade tribunalen att det saknades anledning att döma i mål T-28/12.
- (7) Även om alla andra exporterande tillverkare i Indien, Indonesien och Malaysia fortsatte att omfattas av antidumpningstullar bör resultaten av den ursprungliga undersökningen, i synnerhet de skadliga verkningarna av den dumpade importen, ses över mot bakgrund av de reviderade resultaten angående dumpning i ändringsförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 293, 11.11.2011, s. 1.⁽³⁾ EUT L 122, 11.5.2011, s. 47.⁽⁴⁾ EUT L 352, 21.12.2012, s. 1.

B. ÖVERSYN AV RESULTATEN AV DEN URSPRUNGLIGA UNDERSÖKNINGEN

1. Översynsram

- (8) Den 28 februari 2013 offentliggjordes ett tillkännagivande om ett partiellt återupptagande av antidumpningsundersökningen (nedan kallat *tillkännagivandet om återupptagande*) beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (nedan kallade *de berörda länderna*)⁽¹⁾. I tillkännagivandet anges att återupptagandet (nedan kallat *den nya undersökningen*) endast avser undersökningen av om de nyligen fastställda dumpningsmarginalerna kan ha någon inverkan på undersökningsresultaten rörande skada och orsakssamband i den ursprungliga undersökningen.
- (9) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkare, importörer och användare som den visste var berörda samt unionsindustrin om det partiella återupptagandet av undersökningen. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.
- (10) Flera berörda parter hävdade att det inte stod klart enligt vilken rättslig grund kommissionen återupptog den ursprungliga undersökningen och att det inte heller tydligt framgick vilka uppgifter kommissionen skulle samla in för att fastställa fakta och dra slutsatser i den nya undersökningen.
- (11) Parterna hävdade dessutom att det inte tydligt framgick vilken typ av undersökning som inleddes och vad slutresultatet kunde bli när det gällde nivån på de slutgiltiga åtgärderna, vilken period undersökningen omfattade och vilka aspekter av den ursprungliga undersökningen som skulle ses över.
- (12) Det erinras om att återupptagandet är en nödvändig följd av antagandet av ändringsförordningen, som i sin tur grundas på resultatet av tribunalens slutsatser i mål T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) mot Europeiska unionens råd.
- (13) Det erinras också om att den ursprungliga undersökningen omfattade perioden den 1 juli 2009 till den 30 juni 2010 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Skadebedömningen omfattade perioden från och med den 1 januari 2007 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).
- (14) Den nya undersökningen omfattar samma undersökningsperiod och samma skadeundersökningsperiod. När det gäller skada och orsakssamband ses undersökningsresultaten för dessa perioder över mot bakgrund av de nya dumpningsmarginaler som fastställts för de indonesiska exportörerna i ändringsförordningen.
- (15) Såsom anges i tillkännagivandet om återupptagande är syftet med den nya undersökningen närmare bestämt att fastställa om den minimidumpningsmarginal som fastställts för en exporterande tillverkare i Indonesien och den förändrade nivå på dumpningsmarginalerna för de övriga indonesiska företag som fastställts i ändringsförordningen kan inverka på resultaten av den ursprungliga undersökningen beträffande skada och orsakssamband.
- (16) Resultaten av den nya undersökningen anges nedan. Såsom var fallet i den ursprungliga undersökningen lämnas vissa uppgifter och upplysningar i indexerad form för att bevara sekretessen hos de uppgifter som ursprungligen lämnades in.

2. Berörd produkt och likadan produkt

- (17) Det erinras om att den berörda produkten är den som anges i den ursprungliga undersökningen, det vill säga mättade fettalkoholer med en kolkedjelängd på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (dock ej grenade isomerer), inbegripet enkla mättade fettalkoholer (även kallade *single cuts*) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (vanligtvis klassificerade som C8–C10), blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (vanligtvis klassificerade som C12–C14), och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C16–C18, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 och ex 3823 70 00 (nedan kallade *fettalkoholer*), med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia.
- (18) Slutsatserna i ändringsförordningen påverkar inte resultaten av den ursprungliga undersökningen beträffande berörd produkt och likadan produkt.

3. Dumpning

- (19) Såsom anges i skäl 7 i ändringsförordningen sågs dumpningsmarginalen för alla företag i Indonesien – utom för den andra exporterande tillverkaren med en individuell marginal, som grundades på marginalen för den samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkaren med den högsta dumpningsmarginalen – över för att beakta den nya dumpningsmarginalen för Ecogreen.

⁽¹⁾ EUT C 58, 28.2.2013, s. 24.

- (20) De dumpningsmarginaler som fastställs i skäl 23 för indiska exporterande tillverkare och de dumpningsmarginaler som fastställs i skäl 55 för malaysiska exporterande tillverkare i den slutgiltiga förordningen påverkas inte av ändringsförordningen.
- (21) Såsom anges i skäl 6 i ändringsförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för Ecogreen till mindre än 2 %, vilket innebär att den är lägre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen. Denna exporterande tillverkarens import till unionen bör därför betraktas som icke-dumpad import i den nya undersökningen.
- (22) Under skadeundersökningsperioden utvecklades volym, pris och marknadsandel för den icke-dumpade importen från denna indonesiska exportör enligt vad som visas i tabellen nedan. Såsom nämns i skäl 16 är de inlämnade uppgifterna indexerade.

Import	2007	2008	2009	UP
Ton				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Årlig Δ %		9,6	- 2,3	7,5
Marknadsandel				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Årlig Δ %		6,8	2,9	2,8
Genomsnittspris euro/ton				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Årlig Δ %		9,9	- 17,0	0,2

Källa: Svar på frågeformulär.

- (23) Med hänvisning till tabellen i skäl 70 i förordningen om preliminär tull, som bekräftas i skäl 64 i förordningen om slutgiltig tull samt till ovanstående tabell, visade undersökningen att den icke-dumpade importen utgjorde en begränsad andel av den totala importen från de berörda länderna och att den proportionellt ökade mindre än den dumpade importen under skadeundersökningsperioden. Den icke-dumpade importen utgjorde i själva verket omkring 15–18 % av den totala importvolymen från de berörda länderna under 2007 och endast omkring 10–13 % under undersökningsperioden.
- (24) Den nya undersökningen visar att de genomsnittliga priserna på den icke-dumpade importen från Ecogreen minskade med 9 % under skadeundersökningsperioden, men förblev stabil mellan 2009 och undersökningsperioden.

4. Skada

4.1 Unionstillverkningen och unionsindustrin

- (25) De resultat som anges i skälen 57–61 i förordningen om slutgiltig tull avseende unionstillverkningen och unionsindustrin påverkas inte av den nya undersökningen och bekräftas därför härmed.

4.2 Förbrukning i unionen

- (26) De slutsatser som anges i skälen 64–66 i förordningen om preliminär tull och som bekräftas i skäl 62 i förordningen om slutgiltig tull påverkas inte. Såsom visas i tabellen nedan bekräftas att unionens förbrukning av fettalkoholer var relativt stabil och endast ökade obetydligt med 2 % under skadeundersökningsperioden. Såsom nämns i skäl 64 i förordningen om preliminär tull lämnades upplysningarna om förbrukning i indexerad form av sekretesskäl.

Förbrukning	2007	2008	2009	UP
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Årlig Δ %		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

4.3 Import till unionen från de berörda länderna och prisunderskridande

4.3.1 Sammantagen bedömning av den dumpade importen

- (27) Precis som i den ursprungliga undersökningen övervägde kommissionen huruvida en sammantagen bedömning av den dumpade importen för de tre berörda länderna fortfarande var nödvändig i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.4 i grundförordningen mot bakgrund av de reviderade dumpningsmarginalerna för indonesiska exporterande tillverkare som anges i skälen 19 och 21.
- (28) Det erinras om att det anges i artikel 3.4 i grundförordningen att om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska det endast göras en sammantagen bedömning av denna import om det fastställs att a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen och importvolymen från varje enskilt land inte är försumbar samt b) det är lämpligt att göra en sammantagen bedömning av verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten.
- (29) Resultaten beträffande volymer och priser på den dumpade importen från varje berört land sågs över för skadeundersökningsperioden. De upplysningar om importvolym som användes för att fastställa de genomsnittliga priser som anges i tabellen i skäl 63 b i förordningen om slutgiltig tull förblir oförändrade för Malaysia och Indien. Uppgifterna för Indonesien sågs över för att beakta, vilket anges i skäl 21, att en exporterande tillverkare inte längre ansågs dumpa sina produkter på unionsmarknaden. Den nyligen fastställda dumpade importen utvecklades enligt vad som visas nedan. Med hänvisning till skäl 16 lämnas upplysningarna om importvolym i indexerad form för varje berört land.

Volym för dumpad import	2007	2008	2009	UP
Malaysia				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Årlig Δ %		61,4	- 12,5	- 2,9
Indien				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Årlig Δ %		18,2	- 11,8	37,5
Indonesien				
<i>index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Årlig Δ %			42,1	17,9

- (30) Undersökningen visade att volymen för dumpad import för varje berört land inte var försumbar under undersökningsperioden och att dumpad import på unionsmarknaden förekom i betydande utsträckning under skadeundersökningsperioden, särskilt under undersökningsperioden. Det faktum att det i ändringsförordningen konstateras att en av de indonesiska exporterande tillverkarna inte dumpar sina produkter ändrar inte denna slutsats.
- (31) Resultaten avseende prissättningen för den dumpade importen för varje berört land undersöktes också på nytt för skadeundersökningsperioden och visas i tabellen nedan. De priser som anges i tabellen i skäl 63 b i förordningen om slutgiltig tull förblir oförändrade för Malaysia och Indien. Uppgifterna för Indonesien sågs över för att beakta, vilket anges i skäl 21, att en exporterande tillverkare inte längre ansågs dumpa sina produkter på unionsmarknaden. Med hänvisning till skäl 16 lämnas prisuppgifterna för den indonesiska exportör som dumpar sina produkter i indexerad form.

Import baserat på data från Eurostat (justerat för att täcka den berörda produkten och den dumpade importen)	2007	2008	2009	UP
Genomsnittspris euro/ton, Malaysia	911	944	799	857
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Årlig Δ %		3,6	- 15,4	7,3
Genomsnittspris euro/ton, Indien	997	1 141	897	915
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Årlig Δ %		14,4	- 21,4	2,1
Genomsnittspris euro/ton, Indo- nesien				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	70	72
Årlig Δ %			- 30,0	2,6

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

- (32) Undersökningen visade att de indonesiska exporterande tillverkarnas prissättning, förutom under 2007 då ingen import skedde från landet, låg kvar på nästan samma nivå som i den ursprungliga undersökningen. Slutsatsen i skäl 63 b i förordningen om slutgiltig tull om att de berörda ländernas prissättning och prissättningsbeteende i stor utsträckning var likartade, särskilt under undersökningsperioden, bekräftas därför härmed. Det faktum att det i ändringsförordningen konstateras att en av de indonesiska exporterande tillverkarna inte dumpar sina produkter ändrar inte denna slutsats.
- (33) Resultaten i skäl 127 i förordningen om preliminär tull, som bekräftas i skäl 122 i förordningen om slutgiltig tull, och särskilt att de nivåer för undanröjande av skada som fastställts för de berörda länderna var betydligt högre än minimigränsen på 2 %, förblir också giltiga. Vidare analyserades försäljningskanalerna och prisutvecklingen för varje berört land och det konstaterades att dessa var likartade, vilket visas i tabellen nedan. Undersökningen visade också de berörda ländernas importpriser minskat efter toppen 2008 och att priserna på global nivå var särskilt låga jämfört med unionsindustrins genomsnittspriser.
- (34) Tabellen nedan visar att marknadsandelen för den dumpade importen från varje berört land ökade generellt under skadeundersökningsperioden. Med hänvisning till skäl 16 lämnas upplysningarna i indexerad form.

Marknadsandel för den dumpade importen	2007	2008	2009	UP
Malaysia				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Årlig Δ %		57	- 8	- 7
Indien				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Årlig Δ %		15	- 7	31
Indonesien				
<i>index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Årlig Δ %			50	13

- (35) På grundval av ovanstående omständigheter och överväganden visar den nya undersökningen att resultaten av den ursprungliga undersökningen rörande den sammantagna bedömningen är oförändrade. Det anses följaktligen att de villkor som anges i artikel 3.4 i grundförordningen om den sammantagna bedömningen av den dumpade importen från de berörda länderna fortfarande är uppfyllda. Verkningarna av dumpad import med ursprung i de berörda länderna kan således behandlas gemensamt i den nya undersökningen om skada och orsakssamband.

4.3.2 Den dumpade importens volym, pris och marknadsandel

- (36) För att fastställa den sammantagna nivån på den dumpade importen till unionsmarknaden under skadeundersökningsperioden beaktas omständigheten att det i ändringsförordningen konstateras att alla exporterande tillverkare i Indonesien förutom Ecogreen dumpade sina produkter. Deras export anses vara dumpad och de fortsätter följaktligen att omfattas av antidumpningstullar.
- (37) I den nya undersökningen beaktas också omständigheten att de dumpningsmarginaler som fastställdes i den ursprungliga undersökningen för alla exporterande tillverkare i Indien och Malaysia förblir oförändrade. Deras import anses vara dumpad och de fortsätter att omfattas av antidumpningstullar.
- (38) Volymen på den dumpade importen från de berörda länderna har justerats genom att volymen för den icke-dumpade importen från en indonesisk exporterande tillverkare har dragits av enligt vad som anges i skäl 29.
- (39) På grundval av ovanstående revideras enligt nedan de uppgifter som anges i skäl 70 i förordningen om preliminär tull och som bekräftas i skäl 64 i förordningen om slutgiltig tull samt slutsatserna i skälen 71–73 i förordningen om preliminär tull rörande bedömningen av den dumpade importen under skadeundersökningsperioden, vilka bekräftas i skäl 65 i förordningen om slutgiltig tull. Med hänvisning till skäl 16 lämnas upplysningarna om totala importvolymerna och marknadsandelar för dumpad import i indexerad form.

Dumpad import från de berörda länderna	2007	2008	2009	UP
Ton				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Årlig Δ %		67,0	- 7,3	6,5
Marknadsandel				
<i>index: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Årlig Δ %		62,7	- 2,3	1,8
Genomsnittspris euro/ton:	931	1 007	827	878
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Årlig Δ %		8,2	- 17,9	6,1

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

- (40) Den volym för dumpad import från de berörda länderna som fastställs i denna nya undersökning ökade betydligt med 65 % under skadeundersökningsperioden. Den största ökningen ägde rum mellan 2007 och 2008, då importen ökade med 67 %. Importen minskade därefter något under 2009 för att sedan öka igen till 2008 års nivå under undersökningsperioden.
- (41) De reviderade genomsnittliga priserna på den dumpade importen från de berörda länderna varierade kraftigt under skadeundersökningsperioden, med en sammanlagd minskning på 6 %. Det är dock anmärkningsvärt att minskningen var så stor som 14 % mellan 2008 och undersökningsperioden. Under hela skadeundersökningsperioden var de genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna alltid lägre än priserna i resten av världen och underskred unionsindustrins priser, vilket resulterade i en ökning av den dumpade importens marknadsandel.

- (42) Marknadsandelen för den dumpade importen från de berörda länderna ökade betydligt med 62 % under skadeundersökningsperioden. Den största ökningen skedde mellan 2007 och 2008. Importen minskade något under den ekonomiska krisen, vilket gjorde att de berörda ländernas marknadsandel mellan 2008 och 2009 minskade något med 4 %, men sedan återvann de den marknadsandelen i slutet av skadeundersökningsperioden.
- (43) Undantagandet av den icke-dumpade importen från Ecogreen ändrar därför inte resultaten av den ursprungliga undersökningen angående volym, pris och marknadsandel för den dumpade importen, och dessa slutsatser bekräftas därför härmed.

4.3.3 Prisunderskridande

- (44) Kommissionen påminner om att de prisunderskridanden som konstaterades i den ursprungliga undersökningen förklaras i skälen 74 och 75 i förordningen om preliminär tull och bekräftas i skäl 67 i förordningen om slutgiltig tull. De enskilda beräkningar som fastställts för varje berörd exportör påverkades inte av ändringsförordningen. Dessa slutsatser bekräftas därför härmed.
- (45) Det genomsnittliga prisunderskridandet för den dumpade importen i den sammantagna bedömningen av de tre länderna efter avdrag för den icke-dumpade importen uppgår till 2 %. Det till synes låga prisunderskridandet bör övervägas mot bakgrund av att även unionsindustrin tvingades sänka sina priser till följd av förekomsten av lågprisimport på EU-marknaden. Dessa priser täckte emellertid inte tillverkningskostnaderna, särskilt inte under undersökningsperioden. Den genomsnittliga målprisunderskridandemarginalen för den sammantaget bedömda dumpade importen, med undantag för Ecogreen, fastställdes till 22 %.
- (46) Till svar på offentliggörandet av kommissionens slutsatser hävdade en indonesisk importör av fettalkoholer och blandningar av dessa att det genomsnittliga priset på den icke-dumpade importen skulle vara lägre än det genomsnittliga priset på den import som produceras av den indonesiska exporterande tillverkare som omfattas av åtgärder. Detta påstående påverkar emellertid inte slutsatsen om prisunderskridande för den dumpade importen när den bedöms sammantaget.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

- (47) De slutsatser som dras i skälen 76–91 i förordningen om preliminär tull och som bekräftas i skälen 71–84 i förordningen om slutgiltig tull rörande den ekonomiska situationen för unionsindustrin påverkas inte av ändringsförordningen och kan härmed därför bekräftas.
- (48) Kommissionen påminner om att den ursprungliga undersökningen visade att de flesta av skadeindikatorerna, för unionsindustrin, såsom tillverkning (– 17 %), kapacitetsutnyttjande (– 15 %), försäljningsvolym (– 18 %), marknadsandel (– 12 %) och sysselsättning (– 13 %) försämrades under skadeundersökningsperioden. De skadeindikatorer som hänger samman med unionsindustrins ekonomiska resultat, såsom kassaflöde och lönsamhet, påverkades dessutom allvarligt. Detta innebär att unionsindustrins kapitalanskaffningsförmåga också undergrävdes, särskilt under undersökningsperioden.
- (49) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att unionsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. Orsakssamband

- (50) Förutom att bekräfta att unionsindustrin har lidit väsentlig skada har kommissionen återigen undersökt huruvida det fortfarande finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skadan efter de reviderade resultat för dumpning som fastställs i ändringsförordningen och den reviderade dumpade importen från de berörda länderna.

5.1 Verknningar av den dumpade importen

- (51) Såsom visas i skäl 26 var förbrukningen i unionen förhållandevis stabil och ökade endast med 2 % under skadeundersökningsperioden.
- (52) Tabellen i skäl 39, där importen från den indonesiska exportör som enligt ändringsförordningen inte har dumpat sina produkter på unionsmarknaden har undantagits, visar att den reviderade volymen för den dumpade importen från de tre berörda länderna förblev stor och ökade betydligt med över 60 000 ton i absoluta termer och med över 60 % i relativa termer under skadeundersökningsperioden. Den dumpade importens marknadsandel ökade likaså betydligt och vann mer än 5 procentenheter under den perioden.

- (53) Dessa tendenser är mycket likartade med de tendenser som konstaterades i den ursprungliga undersökningen, särskilt i skälen 86–94 i förordningen om slutgiltig tull. Ökningen av marknadsandelen, som fastställdes till 57 % i den ursprungliga undersökningen, anses nu i och med de reviderade uppgifterna uppgå till över 60 % för skadeundersökningsperioden.
- (54) I den nya undersökningen bekräftas nämligen att den dumpade importen från de berörda länderna utövade ett pristryck på unionsindustrin med början 2008, när denna import ökade med 67 %. Såsom visas i skäl 39 var priserna på den dumpade importen det året mycket lägre än unionsindustrins priser. Detta ledde till en betydlig förlust i försäljningsvolymen (– 15,4 %) och marknadsandelar för unionsindustrin, som den aldrig lyckades återta under återstoden av skadeundersökningsperioden. Samtidigt ökade marknadsandelen för den dumpade importen från de berörda länderna med över 9 procentenheter.
- (55) I skäl 72 i förordningen om slutgiltig tull konstaterades att unionsindustrin för att kunna bemöta detta pristryck blev tvungen att sänka sina försäljningspriser betydligt med 16,9 % 2009 och dessutom tvingades sänka dem ytterligare med 5,3 % under undersökningsperioden. Även om detta prisbeteende gav unionsindustrin möjlighet att begränsa förlusten av marknadsandelar gav det upphov till betydliga ackumulerade förluster under skadeundersökningsperioden, såsom framgår av skäl 86 i förordningen om preliminär tull och bekräftas i skäl 78 i förordningen om slutgiltig tull. Denna situation sammanföll med förekomsten av stora volymer dumpad lågprisimport på unionsmarknaden, särskilt under undersökningsperioden.
- (56) För år 2009 konstateras att även om den totala volymen för den dumpade importen från de berörda länderna minskade med 7,3 % i linje med den ekonomiska nedgången och konjunkturedgången på EU-marknaden, minskade det genomsnittliga priset på den dumpade importen med 17,9 %, vilket är mer än minskningen på 16,9 % av unionsindustrins pris. Under undersökningsperioden blev unionsindustrin tvungen att sänka sina priser och drog på sig ekonomiska förluster.
- (57) Ovanstående omständigheter visar att förekomsten av stora volymer dumpad lågprisimport på unionsmarknaden har haft allvarliga följder för unionsindustrins prissättningsbeteende på sin kärnmarknad och negativa konsekvenser för unionsindustrins ekonomiska situation, särskilt under undersökningsperioden.
- (58) Den ovannämnda importören hävdade att man i analysen av orsakssambandet inte borde ha gjort en sammantagen bedömning av den återstående dumpade indonesiska importen och importen från Indien och Malaysia på grundval av faktorer som den stabila marknadsandelen, den högre prisnivån, avsaknaden av prisunderskridande, den lägre målprisunderskridandemarginalen för denna indonesiska import och den parallella utvecklingen av Indonesiens och unionsindustrins marknadsandelar. Importören hävdade dessutom att det inte fanns något orsakssamband mellan skadan och den dumpade indonesiska importen när det inte gjorts en sammantagen bedömning.
- (59) Detta påstående avvisades eftersom de faktorer som importören hänvisade till, ibland på ett selektivt sätt, enligt artikel 3.4 i grundförordningen inte anses vara relevanta för att fastställa om det krävs en sammantagen bedömning, särskilt när det gäller konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten. I den ursprungliga undersökningen drogs i själva verket slutsatsen att den berörda produkten är en mellanråprodukt som främst används som insatsvara vid framställningen av sulfater av fettalkoholer, etoxylater och etersulfater, och att den importerade produkten konkurrerar direkt med den unionstillverkade produkten, oavsett ursprungsland. Konkurrensen på unionsmarknaden är således enhetlig, vilket gör en sammantagen bedömning av importen nödvändig i den mening som avses i artikel 3.4 b i grundförordningen. Importörens argument är inte relevanta för denna slutsats och kan endast bli det om det inte görs en sammantagen bedömning. Verkningsarna av den dumpade exporten bekräftas därför eftersom det inte finns någon grund för att ändra slutsatserna om den sammantagna bedömningen i den ursprungliga undersökningen.
- (60) Dessutom bör det påpekas att prisnivåerna för den återstående indonesiska importen var dumpade, att den indonesiska importens marknadsandel ökade starkt under skadeundersökningsperioden och att det förekom målprisunderskridande jämfört med unionsindustrins försäljningspriser.
- (61) Avslutningsvis nämnde importören att Ecogreens målprisunderskridande var högre än den återstående indonesiska exporterande tillverkarens och att man, med tanke på att Ecogreens import anses ha en försumbar verkan, med desto större skäl bör kunna dra samma slutsats även för den återstående indonesiska importen.
- (62) Denna slutsats grundas på en felaktig premiss. Domstolens avgörande ledde till en ändring i dumpningsberäkningen för Ecogreen, vilket ledde till att den sattes till miniminivån. Det är bara av det skälet som verkningsarna av Ecogreens import måste anses vara försumbara. Påståendet avvisas därför.

- (63) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att den dumpade importen orsakade väsentlig skada för unionsindustrin.

5.2 Verknningar av andra faktorer

- (64) Verkningarna av andra faktorer på unionsindustrins situation med avseende på orsakssamband undersöktes också på nytt.

5.2.1 Icke-dumpad import från Indonesien

- (65) Såsom nämns i skäl 23 ökade den icke-dumpade importen proportionellt mindre än den dumpade importen, och utgjorde endast en begränsad andel av den totala importen från de berörda länderna under undersökningsperioden. Dessutom visade undersökningen också att denna import endast hade en blygsam marknadsandel under skadeundersökningsperioden, och särskilt under undersökningsperioden.

- (66) Volymen för den dumpade importen ökade med 6,5 % mellan 2009 och undersökningsperioden, det vill säga mer än den marknadsåterhämtning som framgår av ökningen på 4,6 % av unionens förbrukning, vilket i sin tur innebär att den dumpade importens marknadsandel ökade.

- (67) Det konstateras således att de eventuella verkningar som den icke-dumpade importen kan ha haft på unionsmarknaden under undersökningsperioden inte kan uppväga de betydande negativa verkningar av den dumpade importen som beskrivs i skälen 51–57.

- (68) På grundval av ovanstående slutsatser konstateras att förekomsten av icke-dumpad import från Ecogreen på unionsmarknaden under undersökningsperioden inte är sådan att den kan bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

5.2.2 Andra faktorer som bedömdes i den ursprungliga undersökningen

- (69) I den ursprungliga undersökningen bedömdes följande övriga faktorer när det gällde möjliga orsaker till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit: Import till unionen från övriga världen, unionsindustrins exportresultat, verkningarna av den ekonomiska krisen och försäljning av grenade isomerer som inte omfattas av produktdefinitionen.

- (70) Med tanke på att dessa faktorer inte påverkas av de reviderade dumpningsmarginaler som fastställts för de indonesiska exporterande tillverkarna bekräftas därför resultaten och slutsatsen i skälen 95–100 i förordningen om slutgiltig tull med avseende på dessa faktorer. Verkningarna av dessa faktorer är inte sådana att de kan bryta det orsakssamband som fastställts mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

5.3 Slutsats om orsakssambandet

- (71) Denna nya undersökning visar att det fortfarande finns ett tydligt och direkt samband mellan volymökningarna och den negativa prisseffekten av den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

- (72) Ovanstående analys visar att volymen för den icke-dumpade importen var begränsad jämfört med den totala volymen dumpade produkter som importerats från de berörda länderna. Med tanke på att förbrukningen var relativt stabil ökade den dumpade importen betydligt både i absoluta och relativa termer under skadeundersökningsperioden och förekomsten av dumpad import hade betydande negativa verkningar för unionsmarknaden. Det konstaterades i själva verket att unionsindustrin till följd av den snedvridning som skapats på marknaden blev tvungen att avsevärt sänka sina priser med 22,2 % från och med 2008, vilket innebär att den inte kunde täcka sina kostnader och gå med rimlig vinst, särskilt inte under undersökningsperioden.

- (73) I den nya undersökningen bekräftades även att verkningarna av andra faktorer än dumpad import inte kunde bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

- (74) Den nya undersökningen visar följaktligen att det finns ett orsakssamband mellan den dumpade importen från Indien, Indonesien och Malaysia och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden. Slutsatserna i skälen 101 och 102 i förordningen om slutgiltig tull bekräftas därför härmed.

6. Unionens intresse

- (75) Det finns inga belegg för att den slutsats som dras i skäl 118 i förordningen om slutgiltig tull med avseende på unionens intresse påverkas av ändringsförordningen. Den slutsatsen bekräftas därför härmed.

C. ÖVERSYN AV DE SLUTGILTIGA ÅTGÄRDERNA

- (76) Såsom anges ovan visade den nya undersökningen av de relevanta omständigheter och resultat som fastställdes i den ursprungliga undersökningen, med beaktande av de nya dumpningsmarginaler som fastställts i ändringsförordningen, att den återstående dumpade importen från Indien, Indonesien och Malaysia till unionsmarknaden orsakade unionsindustrin väsentlig skada under undersökningsperioden.
- (77) Med tanke på resultaten av den ursprungliga undersökningen när det gäller dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse, och med hänsyn till att denna nya undersökning bekräftar förekomsten av ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och den återstående dumpade importen från de berörda länderna, bör de slutgiltiga åtgärder som infördes enligt ändringsförordningen bekräftas på samma nivå. Följaktligen dras slutsatsen att denna nya undersökning bör avslutas utan ändringar av de slutgiltiga åtgärder som införts enligt förordningen om slutgiltig tull.
- (78) De gällande antidumpningsåtgärder som fastställdes i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1138/2011 och ändrades genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1241/2012 förblir giltiga och bör därför fortsätta att gälla. Det erinras om att de införda åtgärderna utgörs av specifika tullar och att de fastställdes för varje berörd exporterande tillverkare enligt följande:

Land	Företag	Slutgiltig specifik antidumpningstull (euro per ton netto)
Indien	VVF (India) Ltd	46,98
	Samtliga övriga företag	86,99
Indonesien	P.T. Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Samtliga övriga företag	45,63
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Samtliga övriga företag	61,01

- (79) Myndigheterna i de berörda länderna, exportörerna och deras organisationer, samtliga berörda parter i unionen, särskilt unionsindustrin, samt importörer, användare, handlare och deras organisationer, informerades om de grundläggande omständigheter och överväganden som låg till grund för avslutandet av det partiella återupptagandet av antidumpningsundersökningen om import av fettalkoholer från de berörda länderna och gavs möjlighet att lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades in av dessa parter övervägdes, men har inte lett till några ändringar av de slutsatser som dras i denna förordning.
- (80) En exporterande tillverkare erbjöd ett prisåtagande i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.
- (81) Det konstaterades att denna exporterande tillverkare framställer ett antal produkter förutom den berörda produkten och säljer dessa andra produkter till samma kunder. Ett prisåtagande skulle skapa en allvarlig risk för korsvis kompensation och skulle göra det ytterst svårt att övervaka företaget på ett effektivt sätt. Det skulle därför inte vara effektivt i föreliggande ärende. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att företagets erbjudande inte kan godtas.
- (82) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det partiella återupptagandet av antidumpningsundersökningen beträffande import av mättade fettalkoholer med en kolkedjelängd på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (dock ej grenade isomerer), inbegripet enkla mättade fettalkoholer (även kallade *single cuts*) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (vanligtvis klassificerade som C8–C10), blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (vanligtvis klassificerade som C12–C14) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C16–C18, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 och ex 3823 70 00 (Taric-nummer 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 och 3823 70 00 91), med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia avslutas härmed utan ändring av de gällande tullarna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 571/2014**av den 26 maj 2014****om godkännande av det verksamma ämnet ipkonazol i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 13.2 och 78.2, och

av följande skäl:

- (1) Vad gäller förfarandet och villkoren för godkännande ska rådets direktiv 91/414/EEG⁽²⁾ i enlighet med artikel 80.1 a i förordning (EG) nr 1107/2009 tillämpas på de verksamma ämnen för vilka ett beslut har antagits i enlighet med artikel 6.3 i det direktivet före den 14 juni 2011. För ipkonazol uppfylls villkoren i artikel 80.1 a i förordning (EG) nr 1107/2009 genom kommissionens beslut 2008/20/EG⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG tog Förenade kungariket den 30 mars 2007 emot en ansökan från Kureha GmbH om upptagande av det verksamma ämnet ipkonazol i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Genom beslut 2008/20/EG bekräftades att dokumentationen var fullständig, dvs. att den i princip kunde anses uppfylla uppgiftskraven i bilagorna II och III till direktiv 91/414/EEG.
- (3) Effekterna av detta verksamma ämne på människors och djurs hälsa och på miljön har bedömts i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 91/414/EEG för de användningsområden som sökanden har föreslagit. Den rapporterade medlemsstaten Förenade kungariket överlämnade ett utkast till bedömningsrapport den 22 maj 2008. I enlighet med artikel 11.6 i kommissionens förordning (EU) nr 188/2011⁽⁴⁾ begärdes kompletterande uppgifter från sökanden den 20 maj 2011. Förenade kungarikets utvärdering av de kompletterande uppgifterna lämnades i form av ett uppdaterat utkast till bedömningsrapport i november 2011.
- (4) Utkastet till bedömningsrapport granskades av medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*). Myndigheten lade fram sin slutsats⁽⁵⁾ om granskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet ipkonazol för kommissionen den 2 april 2013. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 20 mars 2014 i form av kommissionens granskningsrapport om ipkonazol.
- (5) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b samt 5.3 i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Ipkonazol bör därför godkännas.
- (6) I enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 jämförd med artikel 6 i samma förordning och mot bakgrund av aktuella vetenskapliga och tekniska rön är det dock nödvändigt att införa vissa villkor och restriktioner. Främst bör ytterligare bekräftande uppgifter krävas in.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2008/20/EG av den 20 december 2007 om ett principiellt erkännande av fullständigheten hos den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av ipkonazol och maltodextrin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 1, 4.1.2008, s. 5).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 188/2011 av den 25 februari 2011 om genomförandebestämmelser för rådets direktiv 91/414/EEG rörande förfarandet för bedömning av verksamma ämnen som inte salufördes två år efter datum för anmälan av det direktivet (EUT L 53, 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole", *The EFSA Journal*, vol. 11(2013):4, artikelnr 3181, [76 s.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Finns på www.efsa.europa.eu/efsajournal

- (7) Innan ett godkännande beviljas bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som följer av godkännandet.
- (8) Utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som anges i förordning (EG) nr 1107/2009 som en följd av godkännandet och med hänsyn till den särskilda situation som uppstår genom övergången från direktiv 91/414/EEG till förordning (EG) nr 1107/2009 bör dock följande gälla. Medlemsstaterna bör medges en sexmånadersperiod efter godkännandet för att se över godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol. Medlemsstaterna bör i förekommande fall ändra, ersätta eller återkalla godkännanden. Genom undantag från tidsfristen bör i enlighet med direktiv 91/414/EEG en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna.
- (9) Erfarenheter från upptaganden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 ⁽¹⁾ har visat att det kan uppstå svårigheter vid tolkningen av de skyldigheter som innehavarna av befintliga godkännanden har i fråga om tillgången till uppgifter. För att ytterligare svårigheter ska undvikas förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt skyldigheten att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att medlemsstaterna eller innehavarna av godkännanden åläggs några nya skyldigheter jämfört med dem som åläggs i de direktiv om ändring av bilaga I till det direktivet som hittills har antagits eller i förordningarna om godkännande av verksamma ämnen.
- (10) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽²⁾ ändras i enlighet med detta.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av verksamt ämne

Det verksamma ämnet ipkonazol enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

Artikel 2

Ny prövning av växtskyddsmedel

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 vid behov ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol som verksamt ämne senast den 28 februari 2015.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt ha kontrollerat att villkoren i bilaga I till den här förordningen är uppfyllda, med undantag av villkoren i kolumnen om särskilda bestämmelser i den bilagan, samt att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 91/414/EEG i enlighet med villkoren i artikel 13.1–13.4 i det direktivet och artikel 62 i förordning (EG) nr 1107/2009.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 augusti 2014 förtecknats i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning enligt de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till direktiv 91/414/EEG och med hänsyn till kolumnen om särskilda bestämmelser i bilaga I till den här förordningen. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller kraven i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden (EGT L 366, 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol som enda verksamma ämne, vid behov senast den 29 februari 2016 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller ipkonazol som ett av flera verksamma ämnen, vid behov ändra eller återkalla godkännandet senast den 29 februari 2016 eller vid det datum som fastställts för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i respektive rättsakt eller rättsakter om upptagande av ämnet eller ämnena i fråga i bilaga I till direktiv 91/414/EEG eller om godkännande av ämnet eller ämnena, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 3

Ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 september 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Ipkonazol CAS-nr 125225-28-7 (blandning av diastereomerer) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cisisomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, transisomer) Cipac-nr 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-klorbensyl)-5-isopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylmetyl) cyklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1 september 2014	31 augusti 2024	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om ipkonazol från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 20 mars 2014, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: 1. Risken för frätande fåglar. 2. Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet. 3. Risken för fisk.Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om följande: a) Huruvida den långsiktiga risken för frätande fåglar är godtagbar. b) Huruvida risken för marklevande makroorganismer är godtagbar. c) Risken för selektiv metabolism eller nedbrytning av enantiomerer. d) De eventuella hormonstörande egenskaper ipkonazol har på fåglar och fisk.Sökanden ska till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten inkomma med uppgifter enligt leden a och b senast den 31 augusti 2016, enligt led c senast två år efter antagandet av relevanta riktlinjer för utvärdering av isomerblandningar och enligt led d senast två år efter antagandet av OECD:s riktlinjer för test av förekomst av hormonstörning eller unionsriktlinjer för test.

⁽¹⁾ En detaljerad beskrivning av varje verksamt ämne återfinns i granskningsrapporten för ämnet i fråga.

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande uppgifter läggas till:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (*)	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"73	Ipkonazol CAS-nr 125225-28-7 (blandning av diastereomerer) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis isomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, transisomer) Cipac-nr 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-klorbensyl)-5-isopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylmetyl) cyklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1 september 2014	31 augusti 2024	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om ipkonazol från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 20 mars 2014, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: 1. Risken för fröätande fåglar. 2. Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet. 3. Risken för fisk.Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om följande: a) Huruvida den långsiktiga risken för fröätande fåglar är godtagbar. b) Huruvida risken för marklevande makroorganismer är godtagbar. c) Risken för selektiv metabolism eller nedbrytning av enantiomerer. d) De eventuella hormonstörande egenskaper ipkonazol har på fåglar och fisk.Sökanden ska till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten inkomma med uppgifter enligt leden a och b senast den 31 augusti 2016, enligt led c senast två år efter antagandet av relevanta riktlinjer för utvärdering av isomerblandningar och enligt led d senast två år efter antagandet av OECD:s riktlinjer för test av förekomst av hormonstörningar eller unionsriktlinjer för test."

(*) En detaljerad beskrivning av varje verksamt ämne återfinns i granskningsrapporten för ämnet i fråga.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 572/2014**av den 26 maj 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
US	185,3	
ZA	110,0	
ZZ	106,7	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

RÄTTELSE

Rättelse till Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1364/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 889/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 när det gäller användning av icke-ekologiska vattenbruksyngel och icke-ekologiskt förökningsmaterial för musslor vid ekologiskt vattenbruk

(Europeiska unionens officiella tidning L 343 av den 19 december 2013)

På sidan 29, artikel 1.1 (ersättande av artikel 25e.3 i förordning (EG) nr 889/2008), ska det

i stället för: "3. Den största andel icke-ekologiska vattenbruksyngel som får föras in på anläggningen ska uppgå till 80 % fram till den 31 december 2011, 50 % fram till den 31 december 2014 och 0 % fram till den 31 december 2015."

vara: "3. Den andel icke-ekologiska vattenbruksyngel som får föras in på anläggningen ska uppgå till högst 80 % senast den 31 december 2011, till högst 50 % senast den 31 december 2014 och till 0 % senast den 31 december 2015."

På sidan 29, artikel 1.2 (ersättande av artikel 25o.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 889/2008), ska det

i stället för: "Förökningsmaterial från icke-ekologiska kläckerier för musslor får dock införas i de ekologiska produktionsenheterna upp till följande högsta procentsatser: 80 % fram till den 31 december 2011, 50 % fram till den 31 december 2014 och 0 % fram till den 31 december 2015."

vara: "Förökningsmaterial från icke-ekologiska kläckerier för musslor får dock föras in i de ekologiska produktionsenheterna upp till följande högsta procentsatser: 80 % senast den 31 december 2011, 50 % senast den 31 december 2014 och 0 % senast den 31 december 2015."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV